

Νεκροί εργάτες
Ακήρυκτος πόλεμος
Έκρηξη απωλειών
τα τελευταία έτη
> σελ. 12-13

**Εγκλήματα κατά
της ανθρωπότητας
από το Ισραήλ**
Άρθρο Δ. Καλτσώνη
> σελ. 22

**Με απεργία
ξεκινά εργατική
αντίσταση
κατά του Μιλέι**
> σελ. 23

► **Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς**

► www.prin.gr € 2

ΠΡΙΝ

► ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 - ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 33° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.649

Ακρίβεια, ιδιωτικά ΑΕΙ, πόλεμος, καταστολή

Επιτάχυνση των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» και θωράκιση της αντιλαϊκής πολιτικής επιχειρεί η κυβέρνηση και με τον μίνι ανασχηματισμό. Ανάγκη αντιπολίτευσης στους δρόμους.

Φωτιά έχουν πάρει τα ράφια, καθώς οι τιμές συνεχίζουν να ανεβαίνουν. «Βόμβες» ιδιωτικοποίησης εξαπολύει η κυβέρνηση στα πανεπιστήμια και γενικά στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην ενέργεια, σε κάθε πλευρά της ζωής μας, ανατινάζοντας δικαιώματα. Την ίδια ώρα εμπλέκεται όλο και πιο βαθιά στα επιθετικά πολεμικά σχέδια των ΗΠΑ/NATO και της ΕΕ, που στηρίζουν το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ. Ενώ η κατάσταση στη Μέση Ανατολή μυρίζει μπαρούτι, η κυβέρνηση της ΝΔ στέλνει φρεγάτες και δίνει βάσεις και υπηρεσίες. >>> σελ. 2, 3, 4, 5

Φάκελος

Γράφουν: Έ.Ε. Δελαστίκ, Ν. Ματθαϊάκης, Γ. Μουρμούρης

Πανεπιστήμια για το κέρδος

Γιατί τα ιδιωτικά ΑΕΙ χτυπούν τα δικαιώματα των φοιτητών/τριών. Αποκάλυψη Wikileaks: Η πρεσβεία των ΗΠΑ πίεζε για ιδιωτικά ΑΕΙ. Σχολές και ερευνητές στα χακί, ελληνικές εξοπλιστικές εταιρείες θέλουν τα ΑΕΙ τους. >>> σελ. 7-9

Ανάλυση

Επαναστατική ή κυβερνώσα Αριστερά;

Παρά τις διαρκείς διαψεύσεις, η πολιτική της κυβερνητικής διαχείρισης επανέρχεται. Πιο χρήσιμη, για το σήμερα και το αύριο, είναι η επαναστατική πολιτική. >>> σελ. 10-11

editorial

Κίνδυνοι
επέκτασης πολέμου
και συνενοχής

Βρωμάει μπαρούτι η κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Μετά την εκτέλεση στη Βηρυτό του υπαρχηγού της Χαμάς, Σάλεχ αλ-Αρούρι, και τη βομβιστική επίθεση στο Ιράν, που προκάλεσε τον θάνατο πάνω από 100 ανθρώπων που συμμετείχαν σε τελετή για τον στρατηγό των Φρουρών της Επανάστασης Κασέμ Σολείμανί, γίνεται φανερό πως το κράτος του Ισραήλ προκαλεί με κάθε μέσο για επέκταση του πολέμου, έχοντας την κάλυψη των ΗΠΑ.

Στην Ερυθρά Θάλασσα, αμερικανικά πολεμικά πλοία έχουν ήδη εμπλακεί σε μάχες με τους Χούθι της Υεμένης, προκαλώντας νεκρούς και τραυματίες, ενώ ΗΠΑ και Βρετανία προετοιμάζουν πολεμικό σχέδιο πλήγματος κατά της Υεμένης. Επίσης, ομάδα χωρών (μεταξύ αυτών οι ΗΠΑ, η Βρετανία, η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Γερμανία, η Ιταλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Ιαπωνία, η Νέα Ζηλανδία, το Μπαχρέιν) απειλούν τους Χούθι πως εάν συνεχίσουν τις «παράνομες επιθέσεις», θα υποστούν τις συνέπειες.

Ο εκπρόσωπος της ΕΕ για την Εξωτερική Πολιτική Ζοζέ Μπορέλ εισηγείται πρόταση για ευρωπαϊκή αποστολή με στόχο «την προστασία των πλοίων και την ασφάλεια στην Ερυθρά Θάλασσα». Η πρόταση βέβαια χρειάζεται ομοφωνία για να εγκριθεί. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δείχνει την κρισιμότητα της κατάστασης.

Σε αυτές τις συνθήκες, η επιλογή της κυβέρνησης της ΝΔ να συμμετέχει πρόθυμα σε πολεμικές αποστολές και να στηρίζει με πολλούς τρόπους τα επιθετικά σχέδια του ευρω-ατλαντικού άξονα αναδεικνύεται ως πολύ επικίνδυνη για τον λαό και τη νεολαία. Ειδικά η απόφαση να στείλει φρεγάτα στην Ερυθρά Θάλασσα, είναι μια κίνηση εμπλοκής στις επιχειρήσεις στο πλευρό των σφαγέων του Ισραήλ και του δυτικού ιμπεριαλισμού, βάζοντας σε κίνδυνο και τα μέλη του πληρώματος. Το ανταπολεμικό κίνημα πρέπει να αγωνιστεί για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Γιώτα Ιωαννίδου

«Ο χρόνος αλλάζει μόνος του, τον κόσμο τον αλλάζουμε εμείς», ήταν ένα μήνυμα που επικοινωνήθηκε πολύ στο Διαδίκτυο, μαζί με το «καλή χρονιά». Πρόκειται για την πραγματική ελπίδα που διαμορφώνει και διαμορφώνεται. Την ίδια ώρα οι κυρίαρχοι θα ήθελαν να κόψουν κάθε ελπίδα από τους λαούς.

Πυροτεχνήματα
και βόμβες

Το 2024 πήρε τη θέση του στη χρονική ακολουθία. Μετεωριζόμενο ανάμεσα στο φως της ελπίδας και το έρεβος της απελπισίας. Φαντασμαγορικές φωτογραφίες της γης αποθανάτισαν οι αστροναύτες της NASA. Τόσο πολύ φως από μακριά προσδίδει πάντα αίγλη στο μικρό μας πλανήτη. Αδιάφορο αν προέρχεται από πυροτεχνήματα ή βόμβες. Από τη χαρά της ζωής που τραγουδά ή από τον θρήνο του θανάτου από βομβαρδισμούς, στη Χαν Γιουνίς και τη Ράφα, στο Ντονέσκ και την Οδησσό, καθώς ο χρόνος άλλαζε. Στις φτωχογειτονίες της Βομβάης, στις παραγκουπόλεις της Βραζιλίας και του Μεξικού, στα περιθωριοποιημένα προάστια της Γαλλίας, της Μ. Βρετανίας και των πόλεων στις ΗΠΑ, σε πολλές μικρές γωνιές φτώχειας, ανέχειας και προσφυγιάς, το φως αδυνατεί να εισβάλει ακόμη και την Πρωτοχρονιά. Τόσα πολλά φώτα, σε τόσο σκοτεινή εποχή...

Σε πείσμα όμως των κυρίαρχων και των τειχών που συνέχεια υψώνουν, οι κόσμοι ωσιμώνονται και οι άνθρωποι συναπαντιούνται. Ένας Αιγύπτιος φούρναρης τρύπησε τον τοίχο στα σύνορα με την αποκλεισμένη Γάζα και μοίρασε χίλιες φραντζόλες ψωμί στους πεινασμένους. Η ευχή της εντεκάχρονης Layan Harara από τη Ράφα να μην πεθάνει το 2024 κυμάτισε με τις παλαιστινιακές σημαίες στην πρωτοχρονιάτικη γιορτή στο Σύνταγμα, στην Αθήνα. Το ταμπελάκι «για ένα δίκαιο μέλλον» σίκωσαν χιλιάδες διαδηλωτές στη γέφυρα του Γαλατά. Το εμβληματικό τραγούδι «Leve Palestina» τραγουδήθηκε πιο δυνατά.

Εξοργίστηκαν τα ακροδεξιά τσομπανόσκυλα της εξουσίας και οι φοβισμένοι οπαδοί τους από αυτό το συναπάντημα. Άρχισαν να ξερνούν μίσος και χολή για

Στις γωνιές
της φτώχειας,
του πολέμου και
της προσφυγιάς,
το φως αδυνατεί
να εισβάλει
ακόμη και
την Πρωτοχρονιά

τις σημαίες που ανέμισαν στην πλατεία Συντάγματος, θεωρώντας τες εθνική προσβολή. Καταδίκασαν τις παιδικές παρουσίες που τους φάνηκαν αλλοεθνείς. Όχι από τα εύπορα έθνη της Ευρώπης ή της Αμερικής ή των Εμιράτων φυσικά, αλλά από τη φτωχή Ανατολή, την προσφύγισσα και «τρομοκρατίσσα». Ενοχλήθηκαν από το χρώμα των μικρών παιδιών, τη μιλιά τους, το χαμόγελό τους. Λες και έχει χρώμα το γέλιο και η χαρά, ο πόνος και η λύπη, η απελπισία και η ελπίδα.

Ας είναι... ό,τι εξοργίζει τους «πάνω» και ό,τι περιγελά την «κοινή γνώμη» που τους υπακούει, φωτίζει χαμογελαστές ελπίδες στο πρόσωπο της ανθρωπότητας. Παντού στον κόσμο επιμένει να αναπνέει η χιλιοτραυματισμένη Γάζα, μέσα από άλλες ανάσες, καρδιές και σώματα. Ο ποιητής της Ρεφαάτ Αλαρίρ, που σκοτώθηκε από βομβαρδισμούς μαζί με την οικογένειά του τον Δεκέμβρη στη Βόρεια Γάζα, αρνούμενος να την εγκαταλείψει, έγραφε, στέλνοντας λευκούς χαρταετούς με μακριά ουρά στα παιδιά της Γάζα για να κρεμάσουν τα όνειρά τους: «Αν πρέπει να πεθάνω, ας φέρει ελπίδα, ας

γίνει παραμύθι... Αυτή η ελπίδα είναι η δική μας παρακαταθήκη.

Οι ιθύνοντες βγήκαν στις φωτισμένες πλατείες του κόσμου με λόγους δεκαρικούς να πουλήσουν «ληγμένες ελπίδες» για το νέο έτος. Δίπλα στα φαντασμαγορικά πυροτεχνήματα, έταξαν πάλι ανάπτυξη και ασφάλεια σε ένα κόσμο πολέμων, περιβαλλοντικής καταστροφής και πολύπλευρης φτώχειας. Μια σειρά από διαψευσμένες ελπίδες θέλουν να κάνουν τις ζωές μας. Έτσι που η βαρβαρότητα να μοιάζει μονόδρομος και ο θάνατος ή η πικρή επιβίωση στο σήμερα αναπότρεπτες συνθήκες. «Όσο πληθαίνουν εκείνοι που υποφέρουν, τόσο πιο φυσικά φαίνονται τα δεινά τους», έγραφε ο Μπρεχτ για μια άλλη και τόσο ίδια εποχή.

«Ο χρόνος αλλάζει μόνος του, τον κόσμο τον αλλάζουμε εμείς» ήταν το μήνυμα που επικοινωνήθηκε πολύ στο Διαδίκτυο, μαζί με το «καλή χρονιά». Πρόκειται για την πραγματική ελπίδα που διαμορφώνει και διαμορφώνεται. Που βλέπει την κοινωνική πραγματικότητα ως μια ολότητα σε διαρκή εξέλιξη, που μπορούμε να παρέμβουμε και να την αλλάξουμε. Που συναντά την ανθρώπινη θέληση με την ανθρώπινη πράξη για ένα καλύτερο κόσμο χωρίς παιδιά που πεινούν, σκοτώνονται ή πενθούν απώλειες από τους γύρω τους ή τον εαυτό τους. Αυτός ο κόσμος ο φωτεινός είναι η ελπίδα που απέμεινε στο πιθάρι της Πανδώρας. Εκεί που αρχίζει ο αγώνας για αυτόν, αρχίζει η ανθρώπινη ιστορία και ομορφιά. Αυτή η ελπίδα είναι ικανή να διασχίσει όλα τα σκοτάδια της εποχής μας.

Καλή χρονιά, λοιπόν! Με την πραγματική ελπίδα που χρειάζεται σε όσους τολμούν και αγωνίζονται. Ας μην την αφήσουμε να κρέμεται στα χείλη μας σαν ημιτελές τραγούδι.

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται. Και η νέα χρονιά από τις πρώτες στιγμές της έδειξε πως θα είναι μια χρονιά συγκρούσεων κι ανατροπών, όπου οι εργαζόμενοι και οι λαοί καλούνται να αγωνιστούν για ζωή και ελευθερία. Τίποτα δεν έχει κριθεί, αλλά και τίποτα δεν είναι οριστικά χαμένο, όσο υπάρχει συλλογικός αγώνας και ανυπακοή. Οι παλαιστινιακές σημαίες που ανέμισαν περήφανα την Πρωτοχρονιά στο Σύνταγμα, προκαλώντας την μήνη κυβερνητικών, ακροδεξιών και ρατσιστών, έδειξαν πως το μήνυμα του μαχητικού αγώνα εισχωρεί παντού, όσο κι αν το σύστημα προσπαθεί να το εξορίσει.

Ο μίνι ανασχηματισμός της Τετάρτης 3 Ιανουαρίου είναι επίσης αποκαλυπτικός για το ότι η ΝΔ λειτουργεί ως κυβέρνηση κοινωνικού πολέμου στο εσωτερικό και πολεμικής συστράτευσης με τις επιθετικά σχέδια ΗΠΑ/NATO και ΕΕ στο εξωτερικό, με επιλογή απότομης επιτάχυνσης των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων», αλλά και με συνείδηση των κινδύνων και της φθοράς που έχει. Η βιασύνη του Κ. Μητσοτάκη να κάνει τον ανασχηματισμό την τρίτη ημέρα του νέου χρόνου δείχνει ότι η ταξική πάλη έχει μπει σε έναν επιταχυντή, αναδεικνύοντας πόσο εκτός τόπου και χρόνου είναι η συναίνεση των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι δυνάμεις της Αριστεράς (παλιάς και «Νέας»), που συνεχίζουν να σέρνονται νωχελικά και αυτάρεσκα σε σχέδια κομματικής επιβίωσης προς τις ευρωεκλογές. Την ίδια ώρα, εργαζόμενοι και νεολαία γίνονται αντικείμενο λεηλασίας κι έχουν ανάγκη ανατρεπτικού κινήματος και αντικυβερνητικού-αντικαπιταλιστικού αριστερού σχεδίου και συσπείρωσης τώρα.

Το κυβερνητικό ροτέισον θα ήταν για γέλια, με τους Χρυσοχοϊδη και Γεωργιάδη να επιστρέφουν στους «τόπους του εγκλήματος», αλλά μάλλον είναι για κλάματα. Κι αυτό γιατί αποκαλύπτει την πρόθεση Μητσοτάκη και Μαξίμου να θωρακίσουν κατασταλτικά την κυβερνητική πολιτική, που επιχειρεί αντιλαϊκές τομές στρατηγικού βάθους σε όλα τα επίπεδα. Ο βραβευμένος από το FBI Μ. Χρυσοχοϊδης θεωρείται πως μπορεί να εξασφαλίσει την κινητοποίηση της ΕΛΑΣ ενόψει νέων κοινωνικών αναμετρήσεων· ξεχνούν βέβαια πως το 2021 υποχρεώθηκε να φύγει κακήν-κακώς, χρεωμένος την αντικατασταλτική έκρηξη μετά τη Νέα Σμύρνη και το αστυνομικό όργιο της πανδημίας, καθώς και την αποτυχία τελικά να επιβάλλει τον νόμο κατά των διαδηλώσεων. Από την άλλη, ο Α. Γεωργιάδης επιστρέφει στο υπουργείο Υγείας σε μια περίοδο που οι υγειονομικές ανάγκες του λαού έχουν θρθεί στο προσκήνιο. Η προηγούμενη θητεία του, με τα λουκέτα σε νοσοκομεία και με άθλιες δηλώσεις του τύπου «εγώ πήρα αυτές τις αποφάσεις, δεν θα μου πάρει τη δόξα η τρόικα», προεικονίζει μια πολιτική περικοπών και αντιδραστικών αλλαγών στο σήμερα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να πατή-σει γκάζι και να περάσει όσο το δυνατόν περισσότερες αστικές αντιλαϊκές αναδι-

2024: Μεγάλος επιταχυντής ταξικών συγκρούσεων

Νέα χρονιά

Γιάννης **Ελαφρός**

► **Επιταχύνει την επίθεση η κυβέρνηση κοινωνικού και στρατιωτικού πολέμου**

αρθρώσεις το επόμενο διάστημα, αξιοποιώντας τη στήριξη του κεφαλαίου και την αποδιάθρωση της αστικής αντιπολίτευσης των ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ. Η προώθηση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και το βαρύ πλήγμα στη δημόσια εκπαίδευση, με την προκλητική αντιδημοκρατική παράκαμψη ακόμα και του συντάγματος (που τα αστικά κόμματα διαμόρφωσαν), με όπλο το πλαίσιο της ΕΕ, που για μια ακόμα φορά αναδεικνύει τον αντιδραστικό της ρόλο, αποτελεί αναμφίβολα την πιο εμβληματική κίνηση. Ήδη ανοίγεται ένα πεδίο μετωπικής σύγκρουσης, όχι μόνο με το φοιτητικό κίνημα, αλλά ευρύτερα με τη νεολαία, το κίνημα παιδείας, τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, που θα υποστούν παραπέρα υποβάθμιση των μορφωτικών και εργασιακών τους δικαιωμάτων.

Όσο κι αν βαυκαλίζονται τα κυβερνητικά χαλκεία πως έχουν μαζί τους την

κοινωνική πλειοψηφία (από πουθενά δεν αποδεικνύεται αυτό), οι εργαζόμενοι και ο λαός έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με τις δραματικές συνέπειες της κυβερνητικής πολιτικής και των επιλογών υπέρ του κεφαλαίου, των ιδιωτικών ομίλων και της ελεύθερης αγοράς. Από τα ράφια των σούπερ μάρκετ, τις τιμές των τροφίμων και των απλησίαστων ενοικίων, μέχρι τα ακριβά πολύχρωμα τιμολόγια ρεύματος και τα ιδιωτικά αρπακτικά στην υγεία, όλα δείχνουν πως ιδιωτική-καπιταλιστική ασυδοσία και κερδοφορία είναι συνώνυμα των πιο δύσκολων ημερών.

Την ίδια ώρα, η σπουδή της κυβέρνησης Μητσοτάκη να εμπλέξει την Ελλάδα σε όλα τα πολεμικά σχέδια των Αμερικανών και της ΕΕ, από την Ουκρανία μέχρι τα εγκλήματα του Ισραήλ και στα νέα πολύ επικίνδυνα πεδία στοχοποίησης της Υεμένης και του Ιράν – με την αποστολή φρεγάτας στην Ερυθρά Θάλασσα – πρέπει να σημάνει αντιπολεμικό συναγερμό. Τα τύμπανα πολέμου ακούγονται όλο και πιο δυνατά στη Μέση Ανατολή, μια πυριτιδαποθήκη σε ένα κόσμο οξυμένων αστικών ανταγωνισμών και πολεμικών συγκρούσεων. Η ΕΕ αποφάσισε να εξαιρέσει τις πολεμικές δαπά-

νες από τον υπολογισμό του υπερβολικού ελλείμματος, ανάβοντας πράσινο φως για τρομερή άνοδο των εξοπλισμών. Η Ελλάδα είναι ήδη μεταξύ των πρώτων στο NATO σε στρατιωτικές δαπάνες και εξοπλισμούς, με συνέπεια τσεκούρι στις κοινωνικές ανάγκες. Όλα αυτά οδηγούν στην επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση (ιδιωτικά ΑΕΙ) και υγεία (Αδωνης και σχέδια για «νέο ΕΣΥ»).

Η αναγκαία, εργατική, λαϊκή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση της ΝΔ και στην πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ μπορεί να σχηματιστεί στους δρόμους του αγώνα το επόμενο διάστημα. Εκεί γίνεται η αντιπολίτευση και όχι

Ζητούμενο ένα ενιαίο κίνημα ανατροπής για το «ψωμί-παιδεία-ειρήνη-ελευθερία» της εποχής μας

στα έδρανα της Βουλής. Το κρίσιμο ζητούμενο είναι η πορεία σύγκλισης όλων των ρευμάτων του αγώνα σε ένα ισχυρό κίνημα ανατροπής, που θα αντιπαλέψει ενιαία την κυρίαρχη πολιτική διεκδικώντας το «ψωμί-παιδεία-ειρήνη-ελευθερία» της εποχής μας.

Πολιτικός εμπνευστής μπορεί και πρέπει να είναι μια μαχόμενη, αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ και αντιNATO μετωπική Αριστερά, που θα μπει πρωτοπόρα στον αγώνα για να εκφράσει την ανάγκη της ανατροπής και όχι της αναπαραγωγής της διαχείρισης «εντός των τειχών» και των άνευρων συγκολλήσεων.

Από σπόντα

*** Ακόμη και αν δεν ήταν υποψιασμένοι κανείς για την «επιστολική ψήφο», μετά τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς που την συνοδεύουν, θα γίνει * Μας λένε πως θέλουν να καταπολεμήσουν την αποχή * Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να πιστέψει κάτι τέτοιο * Γιατί να το κάνουν άλλωστε; * Η αποχή τούς έχει βολέψει μια χαρά.

*** Πού οφείλεται άραγε αυτό το 41% που επικαλείται συνεχώς ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του; * Στο ότι η ΝΔ πήρε κάτω από τους μισούς ψήφους των μισών ψηφοφόρων που πήγαν να ψηφίσουν * Εξάλλου για πολιτικές, όπως αυτές της κυβέρνησης, η απομάκρυνση από τις συλλογικές διαδικασίες είναι ό,τι καλύτερο * Ακόμη κι αν πρόκειται για τις εκλογές.

*** Ποιο είναι περισσότερο εντυπωσιακό; Οι διαρροές του Κασσελάκη πως έδωσε δάνειο στον ΣΥΡΙΖΑ ή η ΝΔ που δεν ασχολείται με το θέμα; * Ερώτηση κρίσεως είναι αυτή * Γιατί ακόμη και με τα δεδομένα του αστικού πολιτεύματος, το να δώσει δάνειο μια εταιρεία σε ένα κόμμα δεν είναι ούτε καν νομότυπο * Ακόμη κι αν ανήκει στον αρχηγό του.

*** Από την άλλη, οι φήμες λένε πως η κυβέρνηση έχει διευκολύνει οικονομικά τον ΣΥΡΙΖΑ * Προκαταβάλλοντας -όπως ακούγεται- την κρατική επιδότηση του Απριλίου * Για να μπορέσει να γίνει και το περίφημο συνέδριο στα τέλη Φεβρουαρίου.

*** Το τι συμβαίνει δύσκολα θα το μάθουμε * Άλλωστε, στα αρμόδια ελεγκτικά όργανα (π.χ. Επιτροπή Πρόθεν Έσχες) μόνο δύο κόμματα έχουν εκπρόσωπο. Μαντέψτε ποια; * Η κυβέρνηση και η αξιωματική αντιπολίτευση προφανώς.

*** Πολλά προβλήματα θρυνλείται -καθόλου τυχαίο το ρήμα- πως έχει η κυβέρνηση με οικονομικούς παράγοντες που την στηρίζουν * Υπάρχει λένε μεγάλη γκρίνια * Ιδίως επειδή διαφάνεται μια... μονόπλευρη προτίμηση σε έναν συγκεκριμένο όμιλο που «τα παίρνει όλα» * Κι αυτό θα φανεί το επόμενο διάστημα.

*** Το όνομα του... προτιμητέου ομίλου δεν αναφέρεται ευθέως * Οι κακές γλώσσες όμως λένε ότι σχετίζεται έντονα με τις κατασκευές και συγκεκριμένα αυτές που γίνονται στο παραλιακό μέτωπο.

Εξωτερική πολιτική

Γιώργος Κρεασίδης

«Φύλακας της ευημερίας» ΗΠΑ και Ισραήλ η κυβέρνηση

► Σημαία ευκαιρίας η Λοζάνη, πατριωτική πλειοδοσία από ΣΥΡΙΖΑ

Ταξίδι αστραπή στην Κρήτη και το σπίτι του Κυριάκου Μητσοτάκη αναμένεται να πραγματοποιήσει ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Άντονι Μπλίνκεν, αμέσως μετά την αποχώρησή του από την Τουρκία. Η κινητικότητα αυτή συνδέεται άμεσα με τη βαθύτερη πρόσδεση της Ελλάδας στους σχεδιασμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού για την ευρύτερη περιοχή. Οι εξελίξεις οδηγούν σε νέα πολεμική ένταση στη Μέση Ανατολή, με την εξαγωγή τρομοκρατίας από το Ισραήλ, που οργάνωσε τη δολοφονία στον Λίβανο του ηγέτη της Χαμάς Σαλέχ αλ-Αρούρι, αλλά και με το τυφλό τρομοκρατικό χτύπημα στο Ιράν με 103 νεκρούς. Σε αυτό το ευρύτερο πλαίσιο, οι υπουργοί Εξωτερικών των ΗΠΑ, Α. Μπλίνκεν και της Βρετανίας Ντ. Κάμερον συζητήσαν την Τρίτη για τη «σημασία της συλλογικής πολύπλευρης δράσης» στην Ερυθρά Θάλασσα ενάντια στην παρουσία των Χούθι. Στην ουσία, περιγράφεται μια σχεδιαζόμενη επέμβαση στην Υεμένη και άνοιγμα ενός νέου μετώπου υπέρ του Ισραήλ. Ο ρόλος που επιφυλάσσεται στις βάσεις των ΗΠΑ και της Βρετανίας σε Ελλάδα και Κύπρο σε μια τέτοια προοπτική είναι ιδιαίτερα κρίσιμος.

Σε αυτούς τους σχεδιασμούς εντάσσεται η επιχείρηση «Φύλακας της Ευημερίας», με την αποστολή ναυτικής πολυεθνικής δύναμης υπό τις ΗΠΑ, καθώς και η συμμετοχή της ελληνικής φρεγάτας που ανακοίνωσε ο υπουργός Άμυνας Ν. Δένδιας πριν τα Χριστούγεννα. Παράλληλα, σταθερή είναι η ελληνική συμμετοχή στη νατοϊκή ναυτική δύναμη SNMG2 που έχει αναπτυχθεί στην ανατολική Μεσόγειο, λειτουργώντας σαν ασπίδα του Ισραήλ από τη θάλασσα. Εκεί στάλθηκε προ ημερών η φρεγάτα «Νικηφόρος Φωκάς», για να αντικαταστήσει τη φρεγάτα «Ψαρά». Η κυβέρνηση της ΝΔ δημιουργεί κλίμα ότι

η βαθύτερη ελληνική εμπλοκή ενισχύει την ελληνική άρχουσα τάξη στον ανταγωνισμό της με την αντίστοιχη τουρκική για τον έλεγχο των ΑΟΖ, των ενεργειακών και εμπορικών δικτύων.

Σε αυτή τη δεδομένη κατεύθυνση, δεν λείπουν οι αποχρώσεις και οι διαφωνίες τακτικής μέσα στην κυβέρνηση και τη Δεξιά. Η αποστροφή του βουλευτή της ΝΔ Α. Συρίγου για «παρωχημένη» Συνθήκη της Λοζάνης, αν και δεν διαπίστωσε κάτι καινούργιο, προκάλεσε τριγμούς και αντιδράσεις, αφού αυτή τη θέση έφερε στο προσκήνιο η τουρκική πλευρά. Ο Α. Συρίγος έσπευσε βέβαια να δηλώσει ότι παρεξηγήθηκε ως ενδοτικός,

υπογραμμίζοντας ότι και την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών προβλέπει η Συνθήκη. Ο ίδιος δεν θέτει θέμα αναθεώρησης, αλλά είναι σαφές ότι εντάσσεται στην αντίληψη ότι είναι εφικτός ένας επωφελής συμβιβασμός των αστικών τάξεων στο Αιγαίο, καθώς η Ελλάδα είναι πιο ενισχυμένη από τη δεκαετία των μνημονίων λόγω εξοπλισμών και της απόλυτης πρόσδεσης στις ΗΠΑ. Ο Ν. Δένδιας, υπουργός Εξωτερικών μέχρι τον Μάη, κρατά αποστάσεις από αυτή τη γραμμή της Λοζάνης οριστική διευθέτηση όσο και -κυρίως- επειδή έχει χαμηλά τον πήχη των προσδοκιών για τις δυνατότητες συμβιβασμών με την Τουρκία σήμερα.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον πρόεδρό του Στ. Κασσελάκη, οι δηλώσεις Συρίγου ήταν ευκαιρία για άλλη μια μετατόπιση προς τα δεξιά. Κατήγγειλε τον βουλευτή και την ΝΔ για ενδοτισμό απέναντι στον Ερντογάν, ενώ απέδωσε και τον ανασχηματισμό της Τετάρτης σε επικοινωνιακό τέχνασμα για να ξεχαστεί το θέμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ψαρεύοντας στα θολά νερά της πατριωτικής πλειοδοσίας, αφήνει πίσω τις δήθεν αντιεθνικιστικές διακηρύξεις, για να κάνει αντιπολίτευση στο γήπεδο της ακροδεξιάς.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΡΑΜΠΟΛΑ

Τα «μπαλώματα» δεν κρύβουν την εικόνα φθοράς

Γρήγορα ξεκουρδίστηκε το «επιτελικό κράτος», μόλις έξι μήνες μετά την εκλογική επικράτηση του καλοκαιριού, δείγμα της πιο γοργής φθοράς συγκριτικά με την πρώτη θητεία του Κυριάκου Μητσοτάκη, με την κοινωνική δυσάρεσκεια να συσσωρεύεται ενώ η ακρίβεια καλπάζει. Η κυβέρνηση ποντάρει πολλά στο δίπτυχο «τάξη και ασφάλεια» για την επιβολή της ατζέντας της, όπως φάνηκε και στο πρόσφατο ανακάτεμα της τράπουλας με την κυβέρνηση να «ξεσκαρτάρει» τον Γιάννη Οικονόμου σαν καμένο χαρτί και στη θέση του στο υπουργείο ΠΡΟΠΟ να τοποθετεί και πάλι τον Μιχάλη Χρυσό-

χοΐδη, τον τρίτο υπουργό που αναλαμβάνει τη συγκεκριμένη θέση μέσα σε μόλις έξι μήνες. Έχοντας υπηρετήσει τέσσερις διαφορετικούς πρωθυπουργούς τα τελευταία 25 χρόνια, το πρώην στέλεχος του ΠΙΑΣΟΚ είναι ό,τι πιο κοντά σε αυτό που ζητούσαν οι δανειστές τα χρόνια των μνημονίων για «μόνιμους υπουργούς», που θα παραμένουν στην ίδια θέση ακόμα και όταν αλλάζει η κυβέρνηση. Στη θέση που άδειασε στο Υγείας επιλέγεται και πάλι ο υπουργός «ειδικών αποστολών» Άδωνις Γεωργιάδης, πρόσωπο που σηματοδοτεί μια πιο επιθετική στροφή, σε κατεύθυνση παραπέρα προώθησης των αντιδραστικών τομών

αναμόρφωσης και εμπορευματοποίησης του ΕΣΥ. Η πρώην υφυπουργός Παιδείας Δόμνα Μιχαηλίδου αναβαθμίζεται στη θέση της υπουργού Εργασίας. Παράλληλα, ο Ανδρέας Νικολακόπουλος αναλαμβάνει υφυπουργός Προστασίας του πολίτη, αντικαθιστώντας τον Κώστα Κατσαφάδο, ενώ η βουλευτής Επικρατείας Ιωάννα Λυτρίβη διαδέχεται τη Μιχαηλίδου ως υφυπουργός Παιδείας. Παρά τα μπαλώματα, είναι φανερό ότι μπαίνουμε σε μια νέα απρόβλεπτη περίοδο συγκρούσεων με πολλά ανοιχτά μέτωπα, η οποία όλα δείχνουν ότι κάθε άλλο παρά «περίπατος» θα είναι για την κυβέρνηση.

Παρουσιάζοντας μια «μαγική εικόνα», ο Μητσοτάκης με το πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του έλυσε το πρόβλημα των χαμηλών μισθών και της υψηλής ακρίβειας. Πιστοποιώντας έτσι πως η κυβέρνησή του θα επιχειρήσει και το 2024 να «πουλήσει» ένα success story, προκειμένου να συγκαλύψει –επικοινωνιακά και μόνο– την όξυνση των ανισοτήτων που καταγράφεται ήδη και τη νέα χρονιά. Ο πρωθυπουργός υποστήριξε πως η διακυβέρνησή του «έφερε την Ελλάδα στην επενδυτική βαθμίδα, στις πρώτες θέσεις της ανάπτυξης, με την ανεργία να μειώνεται και το εισόδημα των πολιτών να στηρίζεται και να οχυρώνεται απέναντι στην εισαγόμενη ακρίβεια». Έκανε λόγο για ένα έτος «με καλύτερους μισθούς, με υψηλότερες συντάξεις, ήδη από τις πρώτες εβδομάδες του νέου έτους». Διευκρίνισε πάντως ότι αυτά θα τα... δούμε το 2027! Σημείωσε πως παραμένει στόχος της κυβέρνησης «το 2027 ο μέσος μισθός να είναι στα 1.500 ευρώ και ο κατώτατος μισθός στα 950 ευρώ. Με αυξήσεις σε 660.000 δημόσιους υπαλλήλους και σε σχεδόν δύο εκατομμύρια συνταξιούχους – χωρίς, μάλιστα, την παρακράτηση του 30% σε αυτούς που επιλέγουν να εργάζονται. Επίσης, το ξεπάγωμα των τριετιών και, βέβαια, την τέταρτη κατά σειρά αύξηση του κατώτατου μισθού, τον Απρίλιο». Υποστήριξε, επίσης, πως μέσα στον Δεκέμβριο «πάνω από 700 εκατομμύρια ευρώ έγιναν στοχευμένες ενισχύσεις. Υπάρχουν, πλέον, μόνιμες μειώσεις τιμών. Και, ταυτόχρονα, οι έλεγχοι και τα υψηλά πρόστιμα πολεμούν την αισχροκέρδεια».

Ενώ ο Κυριάκος Μητσοτάκης δηλώνει αυτά, τα στοιχεία

Κυβέρνηση

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Η «μαγική εικόνα» του Μητσοτάκη για το 2024

► Ενώ έρχονται νέες ανατιμήσεις, μιλάνε για αυξήσεις το... 2027

καταδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο. Οι περίφημες αυξήσεις του κατώτατου μισθού είναι όχι μόνο πενιχρές αλλά τις έχει ουσιαστικά «καταπεί» η αύξηση του πληθωρισμού και συνακόλουθα του τιμάριθμου. Ενδεικτικά είναι τα στοιχεία που έχουν δημοσιοποιηθεί από οργανισμούς και ερευνητικά ινστιτούτα και συγκλίνουν στο ότι την τελευταία διετία η αύξηση του ονομαστικού μισθού ήταν της τάξης του 6,9%, όμως ταυτόχρονα η μείωση της αγοραστικής του αξίας ήταν στην καλύτερη περίπτωση -14,9% ενώ οι απώλειες εκτιμώνται έως και το -18,2%. Να σημειωθεί, μάλιστα, πως μιλάμε πάντα για αποδοχές που καταγράφονται μειωμένες κατά 26% σε σχέση με το 2009, οπότε και «άνοιξε» ο κύκλος των μνημονίων που εφάρμοσαν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ.

Όλα αυτά, σε μια περίοδο που αναμένεται αυξητική τάση στο ηλεκτρικό ρεύμα όπως και στο φυσικό αέριο. Σύμφωνα με τον Οικονομικό Ταχυδρόμο, που δεν εμφορείται από αντικυβερνητικά αισθήματα, τα τιμολόγια των παρόχων ήταν αυξημένα έως και 88% τον Νοέμβριο. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, πως οι έμμεσοι φόροι σε προϊόντα και κοινωνικά αγαθά συνεχίζουν να αποτελούν το βασικό

Θριαμβολογίες για «επενδυτική αναβάθμιση», ενώ ο λαός βλέπει τη ζωή του διαρκώς να επιδεινώνεται

έσοδο των δημόσιων ταμείων. Άρα ιδιώτες και κεντρική κυβέρνηση κερδίζουν ολοένα και περισσότερο απ' αυτή τη διαδικασία. Παράλληλα κορυφώνεται και το στεγαστικό ζήτημα τόσο για τους κατοίκους των μεγαλουπόλεων, όπου τα ενοίκια θα έχουν όσους κατοικούν σε τουριστικές περιοχές στην επαρχία, όπου η κατάσταση είναι ασφυκτική.

Ειδικά για τους μισθούς, δεν μπορεί να μην ληφθεί

υπόψη και η έμμεση πτώση, που θα οξυνθεί από τους αντεργατικούς νόμους του Κωστή Χατζηδάκη και του Άδωνη Γεωργιάδη που ψηφίστηκαν τα τελευταία τρία χρόνια. Ενδεικτικά θυμίζουμε πως έχουν ουσιαστικά θεσμοθετηθεί οι απλήρωτες υπερωρίες με την περίφημη «διευθέτηση του χρόνου εργασίας», ενώ παραμένει το καθεστώς ανυπαρξίας συλλογικών συμβάσεων, καθώς και της υπονόμησης των ελάχιστων που έχουν υπογραφεί.

ΜΑΥΡΟ ΠΟΔΑΡΙΚΟ

Χρονιά ανατιμήσεων το 2024 με «το καλημέρα»

Με νέες ανατιμήσεις σε βασικά είδη διατροφής έρχονται αντιμέτωποι από τις πρώτες μέρες της νέας χρονιάς οι καταναλωτές. Οι τιμές των τροφίμων τις επόμενες μέρες αναμένεται να αυξηθούν κατά μέσο όρο 4,6%, με αυτή την αύξηση να προστίθεται στις ανατιμήσεις του 2023 που ξεπέρασαν μεσοσταθμικά το 7,2%. Φρούτα και λαχανικά αναμένεται να πρωταγωνιστήσουν στο ράλι ανόδου των τιμών. Οι κονσέρβες θα ανατιμηθούν κατά 14%, όσπρια και ρύζι από 10%, δημητριακά και αλλαντικά θα αυξηθούν κατά 8%. Όσο η

ακρίβεια βαθαίνει, τόσο το «καρότσι» των αγορών αδειάζει, αφού οι καταναλωτές «κόβουν» ακόμα και από τα βασικά για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο αυξημένο κόστος. Τα στοιχεία της Eurostat δείχνουν ακόμα πως η Ελλάδα κερδίζει χρυσό μετάλλιο ακρίβειας στα αγροτικά προϊόντα. Ενώ οι τιμές που πωλούνται τα αγροτικά είδη μειώθηκαν το τρίτο τρίμηνο του 2023 στις χώρες της ΕΕ κατά 9%, στην Ελλάδα αυξήθηκαν 22%. Αυξήσεις ωστόσο θα δουν οι πολίτες και σε άλλα είδη πρώτης ανάγκης, όπως το πετρέλαιο θέρμανσης, στο οποίο

μπαίνει καπέλο, καθώς ψαλιδίζεται η κρατική επιδότηση στα διυλιστήρια, από τα 20 στα 12 λεπτά το λίτρο (συν ΦΠΑ) και οι λιανικές τιμές εκτοξεύονται πάνω από 1,22 ευρώ ανά λίτρο για παραδόσεις σε Αττική και Θεσσαλονίκη.

Ήδη από την 1^η Ιανουαρίου βρίσκονται σε ισχύ οι κατά μέσο όρο αυξήσεις των διοδίων 7,6%, οι οποίες θα συνεχίσουν να αυξάνονται τα επόμενα τρία χρόνια. Οι ανατιμήσεις ήδη «εξαφανίζουν» τα ψίχουλα του Market Pass, πριν καν αυτά καταβληθούν με το κοκτέιλ «καθλωμένων μισθών» και αυξημένου κόστους διαβίωσης να γονατίζει τα νοικοκυριά.

Βρεφικό γάλα σε ληστρικές τιμές

Είδος πολυτελείας είναι το βρεφικό γάλα σε σκόνη, σύμφωνα με την πρόσφατη έρευνα της Επιτροπής Ανταγωνισμού που αποκαλύπτει εξωφρενικές αποκλίσεις των τιμών (μέχρι και 213%) ανάμεσα στην Ελλάδα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Έως και τρεις φορές ακριβότερα πληρώνουν οι Έλληνες καταναλωτές τα προϊόντα των ίδιων πολυεθνικών εταιρειών σε σύγκριση με χώρες όπως η Σουηδία! Και να αναλογιστεί κανείς ότι το γάλα αυτό είναι η κύρια (πλην του θηλασμού) πηγή λήψης τροφής και νερού για τους πρώτους μήνες της ζωής του βρέφους. Γι' αυτή τη ληστεία σε βάρος της πιο τρυφερής ηλικίας υπεύθυνη είναι αποκλειστικά η κυβέρνηση, που επιτρέπει στα ντόπια επιχειρηματικά κοράκια να κερδοσκοπούν σε βάρος των «κορόιδων».

Σχόλια στο ημίφως

► Ψηφιακή κάρτα εκμετάλλευσης

Σε όχημα για ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων αναδεικνύεται η ψηφιακή κάρτα εργασίας, που από 1/1/2024 εφαρμόζεται σε όλες σχεδόν τις βιομηχανίες και το λιανεμπόριο. Γι' άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται ότι ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες, καθώς ο εργοδότης δεν υποχρεώνεται να καταχωρεί το ωράριο εργασίας και τις υπερωρίες «πριν», αλλά μετά από έναν μήνα, έχοντας πραγματοποιήσει οποιοσδήποτε αλλαγές. Στην επίσημη γλώσσα, το «προαναγγελτικό σύστημα» βαφτίζεται «απολογιστική καταχώριση», όμως στην πράξη αυτό σημαίνει ότι ο εργαζόμενος γίνεται λάστιχο, καθώς δεν ξέρει ποιες μέρες θα εργαστεί και για πόσες ώρες, ενώ δίνει την ευκαιρία στην εργοδοσία να κρύψει τις υπερωρίες.

► Αρχιερέας της διαφθοράς ο Μενέντεζ

Διευρύνεται το κατηγορητήριο εναντίον του «φιλέλληνα» γεροϋσιαστή των Δημοκρατικών Μπομπ Μενέντεζ, ο οποίος φέρεται να δέχτηκε δωροδοκίες δεκάδων χιλιάδων δολαρίων για να βοηθήσει την κυβέρνηση του Κατάρ. Σύμφωνα με το νέο κατηγορητήριο, ο Μενέντεζ σύστησε τον επιχειρηματία Φρεντ Ντέιμπις σε μέλος της βασιλικής οικογένειας του Κατάρ προκειμένου να διαπραγματευτεί επένδυση πολλών εκατομμυρίων δολαρίων σε επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα των ακινήτων. Από πολλές πλευρές, λοιπόν, φαίνεται ότι τα έπαιρνε ο γεροϋσιαστής, τον οποίο

είχε υποδεχτεί δύο φορές ο Κυριάκος Μητσοτάκης στο Μέγαρο Μαξίμου και ήταν από τους πρωτεργάτες του «στρατηγικού διαλόγου» ΗΠΑ και Ελλάδας. Αντε μετά να πιστέψεις ότι στήριζε με τόσο πάθος τις διεκδικήσεις του ελληνοαμερικανικού λόμπι άνευ υλικού ανταλλάγματος!

► «Μίζα» στα ΜΜΕ υπέρ πλειστηριασμών

Την επικοινωνιακή προπαγάνδα υπέρ των πλειστηριασμών και της αρπαγής λαϊκών κατοικιών από *servicers-funds* και τράπεζες εξυπηρετεί η απόφαση της κυβέρνησης να εγκρίνει πρόγραμμα επικοινωνιακής προβολής για «τους ευάλωτους δανειολήπτες» εντός του 2024.

Η απόφαση αφορά στο ποσό των 4,5 εκατ. ευρώ, το οποίο θα δοθεί στα ΜΜΕ, στην ουσία ως «δωράκι», για να επικοινωνήσουν τη σημασία της απρόσκοπτης διεξαγωγής των πλειστηριασμών και να υποβαθμίσουν τις αντιδράσεις σε αυτούς. Η κυβέρνηση στην πράξη παραδίδει τα ευάλωτα νοικοκυριά και τις λαϊκές κατοικίες απροστάτευτες στα αρπακτικά της αγοράς.

► Με περιορισμούς η πρόσβαση ΑΜΕΑ στα Μέσα Μεταφοράς

Πισωγύρισμα στα δικαιώματα των ανθρώπων με αναπηρία αποτελεί η πρόσφατη απόφαση του υπουρ-

γείου Μεταφοράς, στην οποία αναφέρεται ρητά ότι κατ' εξαίρεση οι οδηγοί και οι υπεύθυνοι των σταθμών μπορούν να αρνηθούν την πρόσβαση των ΑΜΕΑ στα Μέσα Μεταφοράς για λόγους ασφαλείας. Η αναφορά αυτή έρχεται σε αντίθεση με την αναφορά πως το σύνολο των πολιτών και ιδιαίτερα τα άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα έχουν δικαίωμα στη μετακίνηση χωρίς καμία άμεση ή έμμεση διάκριση. Το υπουργείο, αντί να διασφαλίσει σε όλα τα δημόσια μέσα τις κατάλληλες υποδομές για την εξυπηρέτηση των αναπήρων, δίνει προτεραιότητα στο να «καλύψει τα νώτα του» μετά τα περιστατικά απρεπούς και αγενούς συμπεριφοράς απέναντι σε πολίτες με κινητικά προβλήματα.

Βασίλης Παπαγεωργίου

ΠΕΝΕΝ*

Ειδική ΣΣΕ για Ερυθρά και Μαύρη Θάλασσα

Προ ημερών επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ της Ένωσης Πλοιοκτητών Δανίας με τα ναυτεργατικά σωματεία της χώρας, μετά τα διαδοχικά χτυπήματα που δέχτηκαν στην Ερυθρά Θάλασσα πλοία του δανέζικου κολοσσού Maersk. Η συμφωνία προβλέπει αποζημιώσεις των ναυτεργατών που εργάζονται σε πλοία σημαίας Δανίας και διέρχονται τη θαλάσσια περιοχή η οποία χαρακτηρίζεται υψηλού κινδύνου. Πρόκειται αδιαμφισβήτητα για θαλάσσιο διάδρομο θανάσιμου κινδύνου για τα πληρώματα που είναι ναυτολογημένα σε πλοία που διέρχονται από αυτήν την περιοχή.

Στη χώρα μας, πέρα από τις διαδοχικές καταγγελίες και αναφορές της ΠΕΝΕΝ, ουδείς έως τώρα έχει ασχοληθεί με το

Ζητώ τον λόγο

σοβαρό αυτό πρόβλημα, τη στιγμή κατά την οποία δεκάδες ελληνικά και ελληνόκτητα πλοία ταξιδεύουν στην επικίνδυνη περιοχή. Το ΥΕΝ έχει περιοριστεί σε μια εγκύκλιο προς τις ναυτιλιακές εταιρείες για τον αυξημένο κίνδυνο των πλοίων που πλέον στην περιοχή. Η λαλίστατη Μελίνα Τραυλού, πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, μαζί με το υπόλοιπο μεγάλο-εφοπλιστικό κατεστημένο, παρεμβαίνουν στην εμπόλεμη και επικίν-

δυνη περιοχή ώστε να διαφυλάξουν τα συντεχνιακά εφοπλιστικά συμφέροντα.

Μητσοτάκης, Στυλιανίδης και Δένδιας διακήρυξαν την πρόθεσή τους να γίνουν σημαιοφόροι των εφοπλιστών, στέλνοντας φρεγάτα 3.500 χιλιόμετρα μακριά από τα σύνορα, εμπλέκοντας για άλλη μια φορά τη χώρα στους επικίνδυνους στρατιωτικούς, οικονομικούς και γεωπολιτικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Από την πλευρά της, η ΠΝΟ στο σύνολο της σιωπά, σφουρίζει αδιάφορα και για πολλοστή φορά φανερώνει πόσο μακριά είναι από τους ναυτεργάτες και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους!

Το βασικό και κεντρικό αίτημα-δικήση από μέρος μας είναι το απόλυ-

το δικαίωμα των ναυτεργατών, πριν το πλοίο διέλθει την επικίνδυνη θαλάσσια περιοχή, να τους δίνεται το δικαίωμα της παλινόστησης με δαπάνες των ναυτιλιακών εταιρειών. Να προσδιοριστεί με ακρίβεια η θαλάσσια περιοχή επικινδυνότητας και να καταγραφεί σε ειδική σύμβαση που θα συναφθεί μεταξύ εφοπλιστών-ναυτεργατών. Οι παραπάνω θέσεις μας για ειδική ΣΣΕ αφορούν και τα πλοία που διέρχονται τη Μαύρη Θάλασσα και οι ναυτεργάτες αντιμετωπίζουν τους ίδιους μεγάλους και σοβαρούς κινδύνους.

*Βασικά αποσπάσματα από ανακοίνωση της Πανελληνίας Ένωσης Ναυτικών Εμπορικού Ναυτικού

Νικηφόρος
Ματθαϊάκης

«Ελεύθερο πανεπιστήμιο» για ποιους;

► Κόντρα στις ανάγκες της νεολαίας το όραμα κυβέρνησης-κεφαλαίου

Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να καταθέσει νέο νομοσχέδιο τομή για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, με τίτλο «Ελεύθερο Πανεπιστήμιο». Έρχεται να εκπληρώσει τη διαχρονική επιθυμία του κεφαλαίου για πλήρη λειτουργία της εκπαίδευσης με επιχειρηματικά κριτήρια. Εδώ και πολλά χρόνια προσπαθούν να υποβαθμίσουν τη δημόσια εκπαίδευση και να ιδιωτικοποιήσουν πτυχές της. Τα γενικευμένα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, η εξίσωση των πτυχίων των ιδιωτικών κολεγίων με εκείνα των ΑΕΙ, είναι μερικά παραδείγματα από το κυβερνητικό έργο που κατά παραγγελία ΕΕ, ΣΕΒ και ΟΟΣΑ επιχειρεί να διαλύσει κάθε ψήγμα δημόσιας δωρεάν παιδείας. Αυτό προσπαθεί να κάνει και τώρα η κυβέρνηση, αξιοποιώντας το άρθρο 28 για τις διεθνείς συμβάσεις. Προσπαθεί να παρακάμψει το άρθρο 16 και να δημιουργήσει τα πρώτα παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων.

Το νομοσχέδιο αυτό θα έρθει να επισφραγίσει και να βαθύνει ποιοτικά την ήδη υπάρχουσα κατάσταση, στην οποία η γνώση κατακερματίζεται και εμπορευματοποιείται με βάση τις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς. Ο ιδιωτικός παράγοντας επελαύνει στο δημόσιο πανεπιστήμιο και η επιχειρηματική λειτουργία εντείνεται καθημερινά, έχοντας και τυπικά πλέον λόγο στις διοικήσεις των ιδρυμάτων και στα προγράμματα σπουδών. Ολόκληρες πλευρές του πανεπιστημίου ιδιωτικοποιούνται, από τη φοιτητική μέριμνα μέχρι την αξιοποίηση της περιουσίας των ΑΕΙ για εμπορική χρήση.

Ο «ανταγωνισμός» δημόσιου-ιδιωτικού που επικαλείται η κυβέρνηση και τα δήθεν οφέλη που θα έχει στις σπουδές μας καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα και τις ανάγκες μας. Αυτό, εξάλλου, έγινε εμφανές και κατά τη διάρκεια της πανδημίας, όπου στο όνομα του «ανταγωνισμού» το ΕΣΥ κατέρρευσε προς όφελος του κέρδους των ιδιωτικών κλινικών. Προσπαθούν να καταστήσουν την παιδεία ένα νέο πεδίο κερδοφορίας για τεράστιους εκπαιδευτικούς ομίλους και ιδρύματα, μετατρέποντας ολοκληρωτικά τη γνώση και την έρευνα σε εμπόρευμα, με βάση τις ανάγκες της αγοράς. Θα υποβαθμιστεί ακόμα περισσότερο το δημόσιο πανεπιστήμιο μέσω της ασφυκτικής αξιολόγησης που καθορίζει και την κρατική χρηματοδότηση. Όσα ιδρύματα δεν προσαρμόζονται στα «ανταγωνιστικά» πρότυπα και κριτήρια της αξιολόγησης, θα οδηγούνται σε συγχωνεύσεις ή σε κλείσιμο, αλλιώς θα αναγκάζονται να αναζητούν οικονομικούς πόρους για την

**Το επόμενο διάστημα θα πρέπει να επιλέξουμε:
'Η θα διαμορφωθεί το «ελεύθερο πανεπιστήμιο»
για τα κέρδη των μεγαλοεπενδυτών ή θα παλέψουμε
για την παιδεία των αναγκών μας**

Ξεσηκωμός
ενάντια στην
αντιδραστική
τομή

Σάλπιγμα αντιπίθεσης και αγώνα ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ στέλνουν η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση (vKA) και το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Η επόμενη εβδομάδα είναι ιδιαίτερα κρίσιμη με γύρο συνελεύσεων στις σχολές και συλλαλητήρια στις 11/1 σε αρκετές πόλεις.

«Όπως το φοιτητικό κίνημα το 2006 και το 2007 έριξε ένα γερό χαστούκι στο αστικό πολιτικό σύστημα οδηγώντας την όποια προσπάθεια για αναθεώρηση του άρθρου 16 στο κενό, όπως τα τελευταία χρόνια υπερασπιστήκαμε το άσυλο και καταργήσαμε τα σχέδια για την εγκατάσταση της ΟΠΠΙ, έτσι θα το ξανακάνουμε. Η πρώτη μαχητική απάντηση των συλλόγων δόθηκε κατά τη Σύνοδο Πρυτάνεων στο Καβούρι, έπεται η συνέχεια και η κλιμάκωση των αγώνων», σημειώνει η vKA.

«Πραγματικά ελεύθερο είναι εκείνο το πανεπιστήμιο στο οποίο θα μπορούν όλοι και όλες να έχουν πρόσβαση, χωρίς κανένα φραγμό. Που ο πλούτος της γνώσης που παράγεται, τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα της εποχής μας θα μπορούν να γίνουν κτήμα του καθενός και της καθεμιάς, χωρίς περιορισμούς», αναφέρει το NAP τονίζοντας την ανάγκη «το επόμενο διάστημα να σημάνει συναγερμός στο φοιτητικό, εκπαιδευτικό κι εργατικό-λαϊκό κίνημα για να αποτραπεί το αντιδραστικό σχέδιο της κυβέρνησης για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, για την εκπαίδευση που έχουν ανάγκη οι νέες και οι νέοι».

επιβίωσή τους από ιδιώτες, με αντάλλαγμα την πλήρη σύνδεση των προγραμμάτων σπουδών και της παραγόμενης έρευνας και γνώσης με τις ανάγκες της εκάστοτε επιχείρησης.

Παράλληλα, διαλύεται και η εργασιακή προοπτική της νέας γενιάς. Οι συνολικές αλλαγές που προωθούνται για την εκπαίδευση έχουν στόχο να διαμορφώσουν ένα φθινό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό, που θα κυνηγάει συνεχώς πιστοποιήσεις και περαιτέρω καταρτίσεις. Αυτό θα εξασφαλίζουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, παρέχοντας μονάχα δεξιότητες σε βάρος της ολόπλευρης μόρφωσης, καταδικάζοντάς μας να ζούμε σε ένα αέναο κυνήγι επανακαταρτίσεων προκειμένου να μπορέσουμε να εργαστούμε. Τέλος, πρόκειται για την ταφόπλακα στις σπουδές χιλιάδων νέων ανθρώπων που δεν έχουν πρόσβαση στο πανεπιστήμιο με τα δυσβάσταχτα ποσά που θα απαιτούν τα δίδακτρα.

Το επόμενο διάστημα θα καλεστούμε να επιλέξουμε: 'Η θα διαμορφωθεί το ελεύθερο πανεπιστήμιο για τα κέρδη των μεγαλοεπενδυτών ή θα παλέψουμε αποφασιστικά και θα επιβάλουμε την παιδεία των αναγκών μας. Μέσα από τους φοιτητικούς μας συλλόγους, μέσα από τις γενικές συνελεύσεις και τα συντονιστικά τους, θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας ενάντια στη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση συνολικά, με μαζικά συλλαλητήρια και καταλήψεις των σχολών. Από κοινού με μαθητές, εκπαιδευτικούς και εργαζομένους, ενώνουμε τον αγώνα μας για τη δημιουργία ενός κινήματος ανατροπής που θα παλεύει ενάντια στην αναθεώρηση/παρακάμψη του άρθρου 16 και τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων και θα διεκδικεί αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους/ες.

Ένα φοιτητικό κίνημα που να αναδεικνύει τις αντιδραστικές κατευθύνσεις που επιβάλλουν κυβερνήσεις-ΕΕ-ΟΟΣΑ-ΣΕΒ για την παιδεία, παλεύοντας παράλληλα για ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση με ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση, στην επιστήμη και στην τεχνολογία, με μόρφωση και έρευνα για τις κοινωνικές ανάγκες και όχι για την καταστολή, τον στρατό και τα κέρδη του κεφαλαίου! Που θα εμποδίσει τη διάλυση των πτυχίων μας και το τσάκισμα της εργασιακής μας προοπτικής, διεκδικώντας ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα εντός του ως μοναδική προϋπόθεση για μόνιμη και σταθερή εργασία. Έρθε η ώρα να διεκδικήσουμε το πραγματικά ελεύθερο πανεπιστήμιο, αυτό που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες μας.

ΧΑΚΙ ΣΧΟΛΕΣ

Έκτωρ Ξαβιέ Δελαστίκ

Η βιομηχανία πολέμου εισχωρεί στα πανεπιστήμια

► Ιδρύθηκε εταιρεία για τη συνεργασία πανεπιστημιακών σχολών με ελληνικές επιχειρήσεις παραγωγής εξοπλιστικών υλικών

Στις 18 Δεκεμβρίου 2023 διοργανώθηκε από τον Σύνδεσμο Ελλήνων Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού (ΣΕΚΠΥ) και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης εκδήλωση, όπου ανακοινώθηκε η ίδρυση εταιρείας η οποία θα συντονίζει τη συνεργασία πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και ΣΕΚΠΥ, ονόματι «DefenceEduNet». Η κατανόηση αυτής της πρωτοβουλίας, των βημάτων που προηγήθηκαν και των όρων πάνω στους οποίους χτίζονται αυτές οι γέφυρες επικοινωνίας, απαιτεί υλιστική ανατομία του ΣΕΚΠΥ. Τυπικά ο ΣΕΚΠΥ έχει πάνω από 200 νομικά πρόσωπα ως μέλη, τα οποία δημιουργούν ένα αρκετά ευρύ φάσμα, από κρατικές εταιρείες που επικεντρώνονται στην εξοπλιστική παραγωγή έως ιδιωτικές

εταιρείες που φαίνονται εφαιπόμενες στο αντικείμενο. Καθώς μια ενδελεχής μελέτη κάθε μίας εταιρείας χωριστά είναι εκτός των σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου, θα επικεντρωθούμε στις δημόσιες τοποθετήσεις του ΣΕΚΠΥ κατά σειρά πολιτικής σημαντικότητας, ώστε να αποκομίσουμε μια εικόνα του μεγέθους και των ενοποιητικών στόχων αυτού του συνόλου εταιρειών.

Ξεκινάμε από τη συνέντευξη του προέδρου του Συνδέσμου, Τάσου Ροζολή στο *Defence Redefined* το 2021, όπου σε ερώτηση για την Εθνική Φρουρά της Κύπρου εκφράζει τη θέση του Συνδέσμου όσον αφορά τη θέση της ελληνικής οπλοβιομηχανίας σε συνάρτηση με την εξωτερική πολιτική: «ό,τι αγοράζει από δω και μπρος η Ελλάδα και η Κύπρος να μην είναι απλά μια αγορά αλλά μια συνεργασία για το

μέλλον και να εξασφαλίζεται και το αντίστοιχο πολιτικό αποτέλεσμα». Σε επόμενη ερώτηση για την πιθανότητα διεθνών συνεργασιών με κυπριακές εταιρείες, όπως γίνεται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Ανάπτυξης για την Αμυντική Βιομηχανία (EDIDP), σημειώνει πως «θα έπρεπε οργανωμένα να δούμε και το θέμα με το Ισραήλ [...]. Δεν πρόκειται να αγοράσουν δικά μας προϊόντα αλλά πρόκειται να μας θάλουν στην παγκόσμια εφοδιαστική αλυσίδα και να πάμε σε χώρες όπου το Ισραήλ για δικούς του γεωπολιτικούς λόγους δεν μπορεί να πουλήσει και να μπει μπροστά η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία».

Συνεχίζουμε με ανακοίνωση του ΣΕΚΠΥ μετά την εκλογή της κυβέρνησης, όπου διατυπώνονται τα δύο βασικά αιτήματα του Συνδέσμου. Πρώτον, η δημιουργία υφυπουργείου αρμόδιου συγκεκριμένα για την πολεμική βιομηχανία και δεύτερον η επιβολή όρου στα συμβόλαια πολεμικών εξοπλισμών, ώστε το 30% του κόστους να αφορά επί της ουσίας υπεργολαβίες μακροχρόνιας συντήρησης και αναβάθμισης εξοπλισμού από εγχώριες επιχειρήσεις. Αυτός ο συνδυασμός στοιχείων δίνει την εικόνα μιας βιομηχανίας η οποία αντιλαμβάνεται εαυτόν κυρίως ως τυχοδιωκτικό υπεργολάβο, που προσπαθεί να αποσπάσει μέρος μεγαλύτερων κονδυλίων, πράγμα που μας οδηγεί σε ερμηνεία της συνεργασίας με πανεπιστήμια.

Η στρατηγική εξοπλιστική συμφωνία ΗΠΑ, Ηνωμένου Βασιλείου και Αυστραλίας («AUKUS») στις 15/9/2021 δημιούργησε ανακατάταξη διπλωματικών και εξοπλιστικών προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η

οποία εν μία νυκτί συνειδητοποίησε πως ο βορειοαμερικανικός επεκτατισμός πλέον μπορούσε να κινείται εκτός του NATO, αφήνοντας τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να κάνουν εξωτερική πολιτική εν μέρει στα τυφλά. Η αντίδραση δεν έμεινε στην αύξηση του γερμανικού εξοπλιστικού προϋπολογισμού, αλλά συμπεριλαμβάνει και δημιουργία και διόγκωση ευρωπαϊκών εξοπλιστικών προγραμμάτων. Η συμμετοχή σε αυτά ακριβώς τα ευρωπαϊκά προγράμματα αποτέλεσε τον επίσημο καταλύτη για τη συνεργασία μεταξύ ΣΕΚΠΥ και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, ερμηνεύοντας τη δημιουργία της DefenceEduNet ως νομικό πρόσωπο για τη συμμετοχή σε αυτά.

Σημειώνουμε πως από πλευράς πανεπιστημίων, σε εκδήλωση στις 4/7/23 που έλαβε χώρα στη Δέσχη Αξιωματικών Φρουράς Θεσσαλονίκης, συμμετείχαν το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος, με τους Πρυτάνεις τους Δ. Κωβαίο, Σ. Κατρανίδη και Σ. Αγγελόπουλο να στελεχώνουν το πάνελ. Στην εκδήλωση του Δεκεμβρίου για την ίδρυση της εταιρείας, που έλαβε χώρα στο Εμπορικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, προστέθηκαν στη λίστα αυτή το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, δίνοντας έτσι σαφές μήνυμα κατεύθυνσης κονδυλίων προς οργανισμούς της Βορείου Ελλάδος. Όπως και μετατροπής ακαδημαϊκών εργαζομένων και φοιτητών σε υπαλλήλους της πολεμοκαπηλείας.

Η ιδιωτικοποίηση της παιδείας ως καταλύτης

► Πιο εύκολη η διείσδυση των επιχειρήσεων, το έλλειμμα κρατικών δαπανών ανοίγει τις πύλες

Η ανταπόκριση των ηγεσιών των πανεπιστημίων δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μια απλή «απόφαση κορυφής». Όπως σημειώνει το δελτίο τύπου για την εκδήλωση του Ιουλίου, περίπου 100 καθηγητές συμμετείχαν, δείχνοντας ένα διευρυμένο πεδίο συμφωνίας και προσυνεννόησης, μαζί με την ανυπομονησία μετάφρασης αυτών σε συνεργασίες. Η πρώτη ανάγνωση του φαινομένου δεν μπορεί παρά να αναδεικνύει αμέσως την υποχρηματοδότηση της Ανώτατης Εκπαίδευσης ως έναν ισχυρό μηχανισμό εξαναγκασμού της συναίνεσης αυτής, όπως σημειώνει σε ανακοίνωσή του το LABour (σχήμα στο Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση).

Η συνάρτηση της επιβίωσης των πανεπιστημίων από πηγές εκτός της κρατικής χρηματοδότησης κατ'

αρχάς τα αναγκάζει να διαμορφώνουν τους στόχους τους βάσει οποιασδήποτε νέας απαίτησης των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Σε αυτό το επίπεδο, η αύξηση του προϋπολογισμού του European Defence Fund -του οποίου οι αιτήσεις έκλεισαν τέλη Νοεμβρίου- κατά 30% σε σχέση με το προηγούμενο πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μία τέτοια εξωτερική επιβολή ερευνητικής ατζέντας όπως αναλύσαμε, καθώς πλέον θα συμμετέχουν και μη στρατιωτικοί φορείς (βλέπε ΑΕΙ).

Σε ένα δεύτερο επίπεδο ανάγνωσης, η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης προκαλεί μεταβολή στόχων στο ίδιο το σύστημα της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Προάγεται ως «αξία χρήσης» των εκλεγόμενων πανεπιστημιακών αρχών η δυνατότητά τους να φέρνουν προγράμματα και τις διασυνδέσεις τους με επίσημο τρόπο και

όχι ως επιλήψιμη «κάτω από το τραπέζι» συνεννόηση. Δεδομένης της πάγιας απαίτησης να τοποθετούνται εξωπανεπιστημιακοί παράγοντες σε όργανα της πανεπιστημιακής διοίκησης, δεν είναι καθόλου απίθανο το να δούμε επιχειρηματίες αυτού του τομέα να τοποθετούνται ώστε να μετατρέψουν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε δωρεάν τμήματα Έρευνας και Ανάπτυξης των επιχειρήσεών τους. Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε πως τα αμιγώς ιδιωτικά πανεπιστήμια, ως επιχειρήσεις, δεν υπόκεινται στο δημοκρατικό και ηθικό έλεγχο της κοινωνίας εκτός αυτών. Πράγμα που σημαίνει πως δεν υπάρχει πραγματικός φραγμός πέρα από το ίδιο το φοιτητικό σώμα τους που να τα σταματά από το να μετατραπούν σε ερευνητικά κέντρα των σφαγέων της ανθρωπότητας.

WIKILEAKS

Γιώργος Μουρμούρης

Όταν η πρεσβεία των ΗΠΑ πίεζε για αναθεώρηση του άρθρου 16

► Οι παρασκηνιακές επαφές της Ουάσιγκτον για να «τρέξουν» οι «μπίζνες» των αμερικανικών κολλεγίων την περίοδο 2006-9

Ποιοι επιθυμούν διακαώς την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων; Μια «βουτιά» στο μακρινό 2006, όταν η κυβέρνηση Καραμανλή είχε επιχειρήσει να προχωρήσει σε αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, οδηγούμενη κατόπιν σε οδυνηρή αναδίπλωση μετά τον εκρηκτικό ξεσηκωμό των φοιτητών, είναι αποκαλυπτική. Πλάι στα διάφορα συμφέροντα που από οικονομική ή πολιτική σκοπιμότητα στήριζαν την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση ξεχωρίζει ένας «παλιός γνώριμος»: Η πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα. Έγγραφα που έχουν διαρρεύσει στα Wikileaks αποτυπώνουν τις πιέσεις από τον αμερικανικό παράγοντα για να επιτραπεί η λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ στην Ελλάδα.

Στις 12 Ιουνίου 2006, στον απόηχο μεγάλου πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου που είχε πραγματοποιηθεί στις 8 του ίδιου μήνα, η αμερικανική πρεσβεία εμφανίζεται ανήσυχη: «Αυτό που φαινόταν πως ξεκίνησε ως ένα αριστερό κίνημα που κρατούσε όμηρο την ακαδημαϊκή πρόοδο άλλων φοιτητών φαίνεται να έχει καταστεί θελκτικό σε μια ευρύτερη ομάδα φοιτητών, όπως μαρτυρά η μαζική διαδήλωση 10.000 ατόμων», αναφέρεται σε τηλεγράφημα [έγγραφο 06ATHENS1507_a]. Μετά την καταγραφή των εξελίξεων, η Πρεσβεία «περνά στο ψητό»: «Έχουμε πιέσει εδώ και καιρό ώστε η ελληνική κυβέρνηση να αναγνωρίσει πτυχία από ιδιωτικά ιδρύματα, κάτι που μεταξύ άλλων θα ωφελούσε τα ιδιωτικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των ΗΠΑ που βρίσκονται ήδη εδώ».

Λίγες ημέρες αργότερα, στις 16 Ιουνίου, η πρεσβεία επανέρχεται, σχολιάζοντας με πανικό την υπαναχώρηση της κυβέρνησης. «Πηγές μας είπαν ότι ο Πρωθυπουργός διέταξε την υποχώρηση, ώστε οι τουρίστες του καλοκαιριού να μην γίνουν μάρτυρες καταστροφικών διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας [έγγραφο 06ATHENS1556_a]». «Η γενική αίσθηση είναι ότι η αναβολή αποτελεί πολιτική ήττα για το κυβερνών κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και το μέλλον των απαραίτητων πανεπιστημιακών μεταρρυθμίσεων (ιδιαίτερα η αποδοχή ιδιωτικών, μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων, βασικό συμφέρον μας) είναι πλέον αβέβαιο».

Το επόμενο τηλεγράφημα έρχεται πολλούς μήνες αργότερα. Είναι Ιανουάριος του 2008. Τα σχέδια για αναθεώρηση του άρθρου 16 αποτελούν παρελθόν — το ίδιο και η Μαριέττα

Γιαννάκου στο υπουργείο Παιδείας. Τη θέση της έχει λάβει ο Ευριπίδης Στυλιανίδης. Το ενδιαφέρον της πρεσβείας για την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ όμως παραμένει ζωηρό. Σε επικοινωνία με τον νέο υπουργό Παιδείας, ο Αμερικανός πρέσβης Ντάνιελ Σπέκχαρντ εκφράζει «την ανησυχία του για τις τρέχουσες, συνταγματικά επιβαλλόμενες διακρίσεις σε βάρος των ιδιωτικών, μη κρατικών σχολών [έγγραφο 08ATHENS78_a]». «Υπάρχουν δύο διακριτές διαδρομές [...] που θα επηρεάσουν τη βιωσιμότητα των αμερικανικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα», σχολιάζει η πρεσβεία. «Η πρώτη είναι η μεταρρύθμιση του άρθρου 16 του ελληνικού Συντάγματος. Έχει δίκιο ο υπουργός Στυλιανίδης που αναζητά συμμάχους για να προσπαθήσει να πείσει το ΠΑΣΟΚ να στηρίξει την τροπολογία. Στην επικοινωνία του κατά την αποχώρησή του με τον ηγέτη της αντιπολίτευσης Γιώργο Παπανδρέου, ο πρώην Πρέσβης [Τσαρλς] Ρις έθεσε αυτό το θέμα. Ο Πρέσβης Σπέκχαρντ θα συζητήσει επίσης [το ζήτημα] στην πρώτη του επαφή με τον κ. Παπανδρέου». «Η δεύτερη είναι η ανταπόκριση της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή οδηγία 2005/36 και στη σχετική απόφαση του δικαστηρίου της ΕΕ. Το σταθερό μας μήνυμα προς τους Έλληνες είναι ότι κάθε νομοθεσία που συντάσσεται για να ικανοποιήσει υποχρεώσεις της Ελλάδας προς την ΕΕ και το δικαστήριο

της ΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνει και να μην θέτει σε μειονεκτική θέση τους αμερικανικούς θεσμούς».

Στις 31 Μαρτίου 2008 η πρεσβεία επανέρχεται, δίνοντας πληροφορίες ενόψει επικείμενου ταξιδιού του Ευριπίδη Στυλιανίδη στις ΗΠΑ [έγγραφο 08ATHENS473_a]. «Υποστηρίζουμε την αναγνώριση πτυχίων για ιδιωτικά κολλέγια και πανεπιστήμια στην Ελλάδα και πιέζουμε εδώ και καιρό για μεταρρυθμίσεις σε αυτόν τον τομέα. Δεδομένης της ευαισθησίας αυτού του θέματος και του αχαλίνωτου αντι-

αμερικανισμού στον ελληνικό Τύπο, είμαστε προσεκτικοί στις δημόσιες δηλώσεις μας για το ζήτημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στην Ελλάδα. Σημειώνουμε την υποστήριξή μας για τη μεταρρύθμιση, υπογραμμίζουμε τη συμβολή ποιοτικών, συνδεδεμένων με την Αμερική ιδρυμάτων στην Ελλάδα και υπογραμμίζουμε τη θετική εμπειρία των ΗΠΑ με επιλογές τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια», αναφέρεται σε σχετικό τηλεγράφημα. «Οι αξιωματούχοι της Ουάσιγκτον θα πρέπει να πείσουν τον υπουργό να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να συμπεριληφθούν πανεπιστήμια διαπιστευμένα από τις ΗΠΑ στο πεδίο εφαρμογής του ελληνικού διατάγματος για την αναγνώριση των πτυχίων της ΕΕ», τονίζεται.

Το τελευταίο τηλεγράφημα έχει ημερομηνία 22 Δεκεμβρίου του 2009. Η πολιτική κατάσταση είναι πλέον εντελώς διαφορετική. Στην κυβέρνηση βρίσκεται το ΠΑΣΟΚ και υπουργός Παιδείας είναι η Άννα Διαμαντοπούλου. Η κρίση έχει ξεσπάσει και ο χρόνος κυλά αντίστροφα για το πρώτο Μνημόνιο. Το τηλεγράφημα της αμερικανικής πρεσβείας αφορά επικοινωνία του πρέσβη Ντάνιελ Σπέκχαρντ με την υπουργό Παιδείας [έγγραφο 09ATHENS1723_a]. «Ο Πρέσβης Σπέκχαρντ άσκησε πιέσεις για τα αμερικανικά εκπαιδευτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα, ειδικά όσον αφορά την αδειοδότηση, την αναγνώριση των πτυχίων και τη χορήγηση επαγγελματικών δικαιωμάτων για τους αποφοίτους», αναφέρεται. Το τηλεγράφημα γίνεται πιο συγκεκριμένο: «Σχετικά με το θέμα της χορήγησης αδειών σε πανεπιστήμια που λειτουργούν στην Ελλάδα και τα οποία συνδέονται με τις ΗΠΑ, ο Πρέσβης Σπέκχαρντ πίεσε σθεναρά για την αδειοδότηση του Κολλεγίου Ανατόλια, που βρίσκεται στην Ελλάδα από το 1923, και του Deree College, που λειτουργεί από το 1875 — και για την αναγνώριση των πτυχίων τους από την ελληνική κυβέρνηση». Η κατάληξη του τηλεγραφήματος είναι μάλλον απαισιόδοξη: «Αντί να υιοθετήσουμε μια στάση προς τα εμπρός που θα ενθαρρύνει το υπουργείο να ενσωματώσει τα αμερικανικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο ελληνικό σύστημα, ίσως χρειαστεί να προφυλαχτούμε από περαιτέρω εισβολή στην αυτονομία ποιοτικών αμερικανικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα». Δεκαπέντε χρόνια μετά, το φοιτητικό κίνημα καλείται να επιβεβαιώσει αυτή την απαισιοδοξία.

“

Αμερικανική πρεσβεία:
«Έχουμε πιέσει εδώ και καιρό, ώστε η ελληνική κυβέρνηση να αναγνωρίσει πτυχία από ιδιωτικά ιδρύματα, κάτι που θα ωφελούσε τα ιδιωτικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των ΗΠΑ που βρίσκονται ήδη εδώ»

Νέα εκδοχή μιας παλιάς συνταγής

Η ανεπίστρεπτη πορεία, διάσπαση και εξευτελισμός του ΣΥΡΙΖΑ σφραγίζεται από την αντίληψη και γραμμή της «κυβερνώσας Αριστεράς», μιας πρότασης που παρουσιάστηκε ως νέα παρότι έχει ηλικία τουλάχιστον 170 ετών (από τον Λουί Μπλαν στη Γαλλία του 1848). Το παλιό εμφανίστηκε πάλι ως νέο. Αυτή η γραμμή –που σε διάφορες εκδοχές εφαρμόστηκε και εφαρμόζεται ακόμα τις τελευταίες δεκαετίες– προτάθηκε, τουλάχιστον αρχικά, όχι σαν συνέχεια του κυβερνητισμού της παλιάς αστικοποιημένης σοσιαλδημοκρατίας που προσκύνησε τον νεοφιλελευθερισμό, αλλά ως μια ριζοσπαστική έκφραση των κινημάτων και της αμφισβήτησης πλευρών της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Αν τη δεκαετία του '90, μετά την κατάρρευση του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, κυριαρχούσε η ευφορία της παγκόσμιας επικράτησης της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με ελεύθερη αγορά, ανάπτυξη και ειρήνη, καθώς οι παλιές διαμάχες θα έχαναν το νόημά τους, γρήγορα φάνηκε ότι η κατάσταση απείχε πολύ από τον υποσχόμενο παράδεισο. Ιδίως μετά την όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης, κινητοποιήσεις, κινήματα, κοινωνικές εκρήξεις και νέος ριζοσπαστισμός ήρθαν στο προσκήνιο αναζητώντας πολιτική έκφραση.

Οι «ριζοσπαστικός-αριστερός» κυβερνητισμός ήρθε να καλύψει το κενό μιας άμεσης απάντησης και πολιτικής διεξόδου. Στην αρχή ντροπαλά και πειραματικά, στη συνέχεια με τέτοιο ηγεμονικό βαθμό, που δεν νοείται αριστερό πολιτικό σχέδιο χωρίς μια κυβερνητική πρόταση στο πλαίσιο της αστικής εξουσίας. Ακόμα και αντικαπιταλιστικές οργανώσεις και ρεύματα θεωρούν υποχρέωσή τους να τοποθετούνται προτείνοντας ρητά ή υπονοώντας μια κυβερνητική εναλλακτική λύση με διάφορες εκδοχές. Είτε προσχωρώντας σε κάποιον μεγάλο αριστερό ή προοδευτικό πόλο είτε στηρίζοντας και καθαρόαιμα αστικά κόμματα σε προεδρικές εκλογές και δεύτερους γύρους.

Όλα τα τμήματα που προέκυψαν από τον ΣΥΡΙΖΑ διεκδικούν πως αυτά είναι πιο κατάλληλα ως «κυβερνώσα Αριστερά». Κι όμως οι κατ' όνομα αριστερές κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών απέτυχαν να «ανακουφίσουν» τον λαό, στρώνοντας τον δρόμο στη συντήρηση και στην ακροδεξιά. Η επαναστατική Αριστερά είναι πολύ πιο χρήσιμη για την εργατική τάξη και τον λαό και σήμερα και αύριο.

Η αποτυχία της διαχείρισης Κυβερνώσα ή επαναστατική Αριστερά;

Ανάλυση

Μπάμπης Συριόπουλος

Είναι αναγκάιος ένας μέχρι τα τώρα απολογισμός της πολιτικής γραμμής του αριστερού κυβερνητισμού, που μετράει κάποιες δεκαετίες. Έχει δοκιμαστεί στη νότια Ευρώπη, καθώς και στη Λατ. Αμερική με τις ροζ παλίρροιας. Για την ελληνική περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ έχουν ήδη ειπωθεί πάρα πολλά. Σε παγκόσμιο επίπεδο, παρά τις ιδιαιτερότητες κάθε περίπτωσης, βγαίνουν συμπεράσματα με γενική ισχύ.

α) Ο αριστερός κυβερνητισμός απέτυχε να ανατρέψει ή να ανακόψει τον νεοφιλελευθερισμό για την αντιμετώπιση του οποίου υποτίθεται ότι

επιλέχθηκαν οι κυβερνητικές λύσεις, καθώς ο τελευταίος στις διάφορες εκδοχές του δεν είναι παρά η πολιτική και ιδεολογική έκφραση του σύγχρονου ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Απέτυχε στην άρση των κραυγαλέων ανισοτήτων και στη δικαιότερη αναδιανομή του πλούτου όπως υποσχόταν, απέτυχε στην απόκρουση των πάσης φύσεως προγραμμάτων λιτότητας και μνημονίων εκπορευόμενων από ΔΝΤ και ΕΕ.

β) Τα κόμματα που επέλεξαν αυτή τη στρατηγική, το έκαναν υποτίθεται με βαριά καρδιά, καθώς συχνά προέρχονταν ή αναδείχθηκαν από τον «δρόμο», από κινήματα, ακόμα και από εξεγέρσεις. Για να σώσουν τον λαό από τη φτώχεια και την εξαθλίωση «λέρωσαν τα χέρια τους» μπαίνοντας στα σαλόνια της αστικής εξουσίας, θυσιάζοντας τάχα κάποιες αρχές τους, ακολουθώντας μια μακράιωνη παράδοση που θέλει άρχοντες,

βασιλιάδες και ηγέτες να αναλαμβάνουν την εξουσία παρά τη θέλησή τους για το κοινό καλό — όπως ο Ιωάννης Καντακουζηνός, ο επονομαζόμενος «απρόθυμος αυτοκράτωρ» του Βυζαντίου τον 14ο αιώνα. Αντί να σώσουν τον λαό, άλλαξαν τα ίδια τα κόμματα και οι ηγέτες τους, σύμφωνα με τη «διαλεκτική, η οποία δεν έγκειται στη βούληση του δρώντος, αλλά στους ίδιους τους θεσμούς και στην αντικειμενική λειτουργία τους», όπως έγραψε ο Γιοχάνες Ανιόλι (Ο μετασχηματισμός της δημοκρατίας, εκδ. ΚΨΜ).

γ) Στο τέλος, σε πολλές περιπτώσεις το αποτέλεσμα ήταν, εκτός από την αποτυχία των κυβερνήσεων, η εκλογική τους συρρίκνωση έως και κατάρρευση. Εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ, η ισπανική Αριστερά πέραν των σοσιαλιστών (μαζί με τους Podemos) από 24% το 2015 κατέληξε σε 12,3% το 2023. Στην Πορτογαλία το ΚΚΠ

μαζί με το Bloco από 18,4% το 2015, πήραν 4,7% το 2022 και στην Τσεχία το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας από ποσοστά περίπου 10% έπεσε κάτω από 5%, χάνοντας την κοινοβουλευτική του εκπροσώπηση. Κοινό στοιχείο σε όλες τις περιπτώσεις η στήριξη αστικών κυβερνήσεων. Μετά τις κυβερνητικές εμπειρίες είναι αδύνατη η επιστροφή στο σημείο εκκίνησης. Τα αριστερά κόμματα ή ό,τι έχει απομείνει απ' αυτά έχουν γίνει αγνώριστα, τα κινήματα και οι συλλογικότητές τους έχουν υποχωρήσει, η απελπισία και ο κυνισμός έχουν πάρει τα πάνω τους και συχνά γιγαντώνεται η ακροδεξιά (Ισπανία, Ελλάδα, Χιλή). Η εκάστοτε επόμενη κυβερνητική πρόταση είναι πιο δεξιά από την προηγούμενη.

Η Αριστερά του επαναστατικού δρόμου, πρώτα απ' όλα η κομμουνιστική πρωτοπορία, δεν υποτιμάει ούτε παραβλέπει τη σημασία της κρατικής εξουσίας, δεν φα-

ντασιώνεται ότι «μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο χωρίς να πάρουμε την εξουσία», δεν υποχωρεί από την πολιτική για να προσχωρήσει στον κινηματικό κατακερματισμό. Εξάλλου, η κυβερνώσα Αριστερά και η Αριστερά του κινηματικού ρεφορμισμού είναι συγκοινωνούντα δοχεία με εναλλασσόμενους και συμπληρωματικούς ρόλους.

Η αστική κρατική εξουσία είναι αναγκαία πρώτα απ' όλα για τη νομική κατοχύρωση της ατομικής ιδιοκτησίας και της εκμετάλλευσης, αλλά εκτός από αυτό, οι συνταγματικοί-κοινοβουλευτικοί θεσμοί στον καπιταλισμό «στην αντικειμενική λειτουργία τους», στη δομή και στο πλαίσιο τους, αναπαράγουν τον διαχωρισμό των λαϊκών μαζών από την εξουσία και τη διακυβέρνηση, παράγουν υπηκόους στην «κοινωνία των πολιτών», ώστε να είναι πρόθυμοι και πειθαρχημένοι μισθωτοί εργάτες στην «κοινωνία των ιδιωτών». Αντί της κυβερνώσας Αριστεράς η μόνη πραγματική διέξοδος είναι ο επαναστατικός δρόμος και η Αριστερά που αντιμετωπίζει την κρατική εξουσία σαν σύνολο κι όχι κομμάτι κομμάτι. Προσβλέπει σε μια επαναστατική κυβέρνηση κρίκο μιας εργατικής εξουσίας, βασισμένης στον οργανωμένο λαό, στα συμβούλια στους χώρους εργασίας και κατοικίας. Με αυτή την έννοια, η επαναστατική Αριστερά είναι πιο «κυβερνώσα» κι από την ομώνυμη τέτοια. Δεν θέλει μόνο την κυβέρνηση σε συγκεκριμένο ασφυκτικό πλαίσιο αλλά το σύνολο της εξουσίας στα χέρια της εργατικής τάξης για να καταργήσει την εκμετάλλευση!

Ο επαναστατικός δρόμος

δεν αφορά μόνο τη «στιγμή» της επανάστασης –που δεν είναι μια ημερομηνία ή ένα μονόπρακτο– αλλά τους καθημερινούς αναγκαίους αγώνες για την επιβίωση της εργατικής τάξης. Η επαναστατική απειλή είναι το καλύτερο «ατού» ακόμα και για μια καλή διαπραγματεύση.

συμβάλει στον εξανθρωπισμό της κοινωνίας περισσότερο από τους «νικητές»: από την εκάστοτε συντεταγμένη δύναμη, την εκάστοτε κυρίαρχη τάξη, την εκάστοτε ισχύουσα ιδεολογία ή από τους επιτυχημένους μεταρρυθμιστές».

Μπροστά στις επαναλαμβανόμενες αποτυχίες του αρι-

των φύλλων στον φθινοπωρινό άνεμο. «Ο Μαρξ υπήρξε πρωτοπόρος στην εποχή του» αλλά τώρα χρειάζονται «απαντήσεις για σύγχρονα προβλήματα που δεν υπήρχαν στην εποχή του Μαρξ», λέει ο Σ. Κασσελάκης (Εφσυν 18/11).

Βέβαια, η «εποχή» ακυρώνει τον Μαρξ και τις επαναστάσεις αλλά αφήνει ανέγγιχτους τους στρατηγικούς στόχους της αστικής τάξης. Καμιά κυβέρνηση δεν σκέφτηκε να διαλύσει το NATO σαν αναχρονιστικό στο μεταψυχροπολεμικό κόσμο και καμιά αριστερή κυβέρνηση –πάντα μέσα στην «εποχή»– δεν προχώρησε στην αποχώρηση απ' αυτό. Αντίθετα το NATO προσαρμόστηκε, βρήκε νέους εχθρούς και προορισμό, επεκτάθηκε. Στην εποχή των κοινωνικών δικτύων, των σέλφις και της «ενσυναίσθησης» έχουν καταστεί αναχρονιστικά τα σωματεία αλλά όχι οι απολύσεις κι ο εργοδοτικός δεσποτισμός, στην εποχή που «όλα είναι γλώσσα» τα κράτη χτίζουν –κι η κυβερνώσα Αριστερά τα αποδέχεται– πολύ υλικά τείχη από μπετόν και ασφάλι για τους πρόσφυγες.

Ναι, πολλά έχουν αλλάξει, ο καπιταλισμός πρώτα απ' όλα, νέα μέσα χειραγώγησης έχουν υποκαταστήσει ή προστεθεί στα παλιά, η εργατική τάξη είναι διαφορετική, πλειοψηφική αλλά περισσότερο εσωτερικά διαφοροποιημένη, καθώς στους παλιούς διαχωρισμούς έχουν προστεθεί και νέοι. Ωστόσο, οι νέες απαντήσεις για την Αριστερά που θέλει να αλλάξει τον κόσμο συμπεριλαμβάνουν τον επαναστατικό δρόμο, ο κυβερνητικός ρεαλισμός έχει αποτύχει πολύ περισσότερο από τις «αποτυχημένες» επαναστάσεις.

Οι επαναστάσεις, ακόμα και οι ηττημένες, έχουν συμβάλει πολύ περισσότερο στις κοινωνικές κατακτήσεις από τη μεταρρυθμιστική-κυβερνητική Αριστερά

Οι επαναστάσεις, ακόμα και οι ηττημένες, έχουν συμβάλει πολύ περισσότερο στις κοινωνικές κατακτήσεις από τη μεταρρυθμιστική-κυβερνητική Αριστερά. Όπως έγραψε ο Ανιόλι (ο.π.) «θα δούμε ότι οι αντάρτες, οι αιρετικοί και τα λοιπά ανατρεπτικά στοιχεία, τα οποία χαρακτηρίζονται πάντα ως «αποτυχημένα», έχουν

στερού κυβερνητισμού, όσοι εμμένουν σ' αυτόν τον δρόμο αντιτείνουν ότι έχουν αλλάξει οι εποχές, ο Οκτώβρης του 1917, ο Δεκέμβρης του 1944 και η Κούβα του 1959 είναι πολύ μακριά. Δεν είναι καιρός για επαναστάσεις ισχυρίζονται κι αυτός ο ισχυρισμός τους ακούγεται καθησυχαστικά, κάπως σαν το θρόισμα

Επαναστατικός δρόμος και 5^ο Συνέδριο του NAP

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στις Θέσεις για το 5ο Συνέδριό του υπογραμμίζει: «Καμιά κομμουνιστική ελπίδα και προοπτική δεν μπορεί να υπάρξει, καμιά εργατική εξουσία και κανένας σοσιαλισμός δεν μπορεί να κατακτηθεί χωρίς σύγχρονη επεξεργασία, ανάδειξη και προβολή της αναγκαιότητας και της δυνατότητας της τομής της επανάστασης στην εποχή μας».

Το NAP έχει απορρίψει τον κυβερνητισμό εξαρχής, κράτησε αυτή τη θέση ακόμα και όταν η «αριστερή» κυβέρνηση στην ελληνική της εκδοχή είχε σαγηνεύσει όχι μόνο την πλειονότητα του αγωνιζόμενου δυναμικού της πάλης κατά των μνημονίων αλλά και τμήματα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Στις Θέσεις επιβεβαιώνεται ξανά: «Η εμπειρία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και η γενικότερη σχετική εμπειρία –ιστορική αλλά και πρόσφατη (π.χ. Λατινική Αμερική)– υπογραμμίζουν τον λαθεμένο χαρακτήρα των αντιλήψεων που αναδεικνύουν-ιεραρχούν το ζήτημα της κυβέρνησης ως βασικό κρίκο-δρόμο για την επαναστατική μετάβαση και αποκόπουν την “πάλη για την κυβέρνηση” από την πάλη για την πολιτική εξουσία συνολικά. Καταδεικνύουν επίσης τον λαθεμένο χαρακτήρα των απόψεων για κατάκτηση του αστικού κράτους, αντί για το τσάκισμά του και τη δημιουργία ενός ριζικά νέου με πυρήνα τα συμβούλια στους τόπους δουλειάς και κατοικίας».

Ο κυβερνητικός δρόμος μοιάζει εύκολος και δεν χρειάζεται και πολλή φαντασία, καθώς τις ράγες του τις έχουν στρώσει άλλοι. Επίσης, δεν χρειάζεται τίποτα άλλο εκτός από υπομονετικούς ψηφοφόρους. Αντίθετα, ο επαναστατικός δρόμος πρέπει να χαρακτηί εκ νέου και απαιτεί κομμουνιστική οργάνωση, αντικαπιταλιστικούς στόχους πάλης σήμερα, τους εργαζόμενους και τον λαό σε κίνηση, εργατική πρωτοβουλία και αυτενέργεια.

Η αλλαγή εποχής και οι «εποχές» του Μπλανκί

► Προσαρμογή στον καπιταλισμό ή ανατροπή του;

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΡΑΓΕ «έχει αλλάξει η εποχή»; Η εναλλαγή των εποχών κατά τη διάρκεια του έτους προκαλείται από το ότι ο άξονας της γης δεν είναι κάθετος προς το επίπεδο περιφοράς της γης γύρω από τον ήλιο, έχει απόκλιση 23,40. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο εκτός από το να προσαρμόζεται σε κάθε εποχή. Η επίκληση της «εποχής» από την κυβερνώσα Αριστερά, που παραπέμπει πάντα στην προσαρμογή στον κόσμο του κεφαλαίου, είναι πολύ απλά η δικαιολόγηση, η «φυσικοποίηση» της παράδοσης άνευ όρων στον σύγχρονο καπιταλισμό.

Ο Αύγουστος Μπλανκί, από τους μεγαλύτερους επαναστάτες του 19^{ου} αιώνα,

χρησιμοποίησε αλλιώς τη λέξη «εποχή». Ήταν από τους ιδρυτές της «Εταιρείας των εποχών» (Societe des saisons) το 1837, μιας συνωμοτικής επαναστατικής οργάνωσης στην οποία μία «εβδομάδα» αποτελούνταν από 7 άντρες, ένας «μήνας» από 28 άντρες, 3 «μήνες» αποτελούσαν μία «εποχή» και 4 «εποχές» ένα «έτος». Για τον Μπλανκί, μια «εποχή» αντιπροσώπευε 86 αποφασισμένους επαναστάτες. Τον Μάη του 1839 η Εταιρεία των εποχών εξαπέλυσε ένοπλη εξέγερση ενάντια στη γαλλική μοναρχία η οποία απέτυχε.

Ο Μπλανκί έβλεπε την επανάσταση σαν έργο μιας μειοψηφίας αποφασισμένων επαναστατών και όχι της οργανωμέ-

νης εργατικής τάξης και του λαού, ωστόσο παραμένει διαχρονικό σύμβολο της επαναστατικής αδιαλλαξίας, δεν είναι τυχαίο ότι ο Λένιν είχε επανειλημμένα χαρακτηρίσει μπλανκιστής. Οι επαναστάσεις δεν γίνονται κατά παραγγελία ούτε τις αποφασίζουν συνωμοτικές μειοψηφίες, αλλά ο Μπλανκί είναι σίγουρα προτιμότερος από τη μετεωρολογική-δημοσκοπική Αριστερά που ερμηνεύει και προσαρμόζεται στον καιρό και στον κόσμο. Για την κομμουνιστική Αριστερά, στον καπιταλισμό υπάρχουν μόνο δύο εποχές, αυτή που η επανάσταση πραγματοποιείται και αυτή που η επανάσταση προετοιμάζεται.

Εργοδοτικά εγκλήματα

Σε επίπεδα ρεκόρ ανήλθαν το 2023 οι θάνατοι εργατών στους χώρους δουλειάς, ξεπερνώντας και την προηγούμενη αρνητική «επίδοση» του 2022. Πρόκειται για μία ακόμα αιματοβαμμένη απόδειξη ότι για το κεφάλαιο και το κράτος η ζωή των εργαζομένων είναι απλώς ένα λογιστικό έξοδο που πρέπει να περιορίζεται, γι' αυτό και διαρκώς περικόπτεται το λεγόμενο «μη μισθολογικό κόστος» που περιλαμβάνει τα προληπτικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς.

Ακόμα και τις τελευταίες ημέρες του Δεκεμβρίου η μακάβρια λίστα δεν σταμάτησε να μεγαλώνει ούτε άλλωστε και οι ρυθμοί εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης και έκθεσής της σε κάθε είδους κίνδυνο προκειμένου να μετουσιωθεί σε αυξημένο ποσοστό κέρδους για το κεφάλαιο.

Προπαραμονή Χριστουγέννων, στο Ρέθυμνο Κρήτης, ένας 35χρονος εργάτης σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια εργασιών σε εργοστάσιο της δημοτικής εταιρείας ύδρευσης, καθώς χτυπήθηκε θανάσιμα από σκαπτικό μηχάνημα. Μία ημέρα νωρίτερα, ένας 55χρονος μετανάστης χειριστής γερανού σκοτώθηκε στη Θεσσαλονίκη, όταν καταπλακώθηκε από μάρμαρα στην επιχείρηση που δούλευε. Μέσα στον Δεκέμβριο το Πέραμα θρήνησε άλλον έναν νεκρό στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, εν ώρα εργασίας σε πλωτή δεξαμενή. Ακόμα και μέσα στην προεβεία των ΗΠΑ θρήνησαμε νεκρό εργάτη! Τα «δρακόντεια» μέτρα ασφαλείας προφανώς περιορίζονται στους... διαδηλωτές εκτός και όχι στους εργάτες εντός της προεβείας!

Για να ανατραπεί η κατάσταση αυτή, απαιτείται η θεσμοθέτηση αυστηρών μέτρων πρόληψης στους χώρους δουλειάς, η ίδρυση ενός ενιαίου κέντρου εκτίμησης εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών και βέβαια οι εργοδότες να υποχρεωθούν να πληρώσουν για μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Να επανέλθουν οι συλλογικές συμβάσεις που θα ρυθμίζουν και τέτοια θέματα, να αυξηθούν ριζικά οι μισθοί, να μειωθούν οι ώρες εργασίας και η εντατικοποίηση στους χώρους δουλειάς, να καταργηθεί η ελαστική εργασία και οι υπεργολαβίες. Να ενισχυθεί σημαντικά η Επιθεώρηση Εργασίας με προσωπικό, να γίνονται ουσιαστικοί έλεγχοι, να τιμωρούνται αυστηρά οι παραβατικοί εργοδότες.

Δημήτρης Σταμούλης

Ακήρυχτος πόλεμος: Απογείωση των νεκρών σε χώρους εργασίας

Ενας νεκρός εργάτης κάθε δύο ημέρες! Με αυτόν τον τραγικό –και σίγουρα υποεκτιμημένο– απολογισμό έκλεισε το 2023 για τα θύματα του ακήρυχτου πολέμου που κλιμακώνεται τα τελευταία χρόνια στους χώρους δουλειάς στην Ελλάδα, ειδικά μετά το «άνοιγμα» που ακολούθησε την περίοδο της πανδημίας. Η εργοδοσία, όπως δείχνει η «μαύρη» στατιστική, είναι ασύδοτη, επιδιώκει τη μέγιστη δυνατή εκμετάλλευση, δεν πληρώνει για μέτρα πρόληψης και όταν συμβεί το κακό, κατηγορεί τα θύματα για «αμέλεια» ή την «κακιά στιγμή».

Με βάση τη στατιστική του θανάτου που κρατά η ομοσπονδία ΟΣΕΤΕΕ (Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζόμενων στις Τεχνικές Επιχειρήσεις) και με όσα δήλωσε στο Πριν ο πρόεδρος της και πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Υγεία και Ασφάλεια στην

Εργασία (EU OSHA) Ανδρέας Στοϊμενίδης, οι νεκροί ανέρχονται περίπου στους 180 το 2023, σχεδόν διπλάσιοι από το 2022 που ανήλθαν σε 104. Διπλάσιοι είναι και ο αριθμός των σοβαρά τραυματισμένων που υπολογίζονται σε 283 το 2023 έναντι 140 το 2022, εκ των οποίων πολλοί νοσηλεύτηκαν σε ΜΕΘ και κάποιοι από αυτούς πιθανότατα κατέληξαν λίγο καιρό αργότερα. Για να έχουμε μια εικόνα της ραγδαίας κλιμάκωσης των εργοδοτικών «εγκλημάτων» στους χώρους δουλειάς αρκεί να δούμε τη σχετική λίστα από το 2018, όπου είχαμε 46 νεκρούς, 51 το 2019, 41 το 2020 και 31 το 2021 –χρονιές της πανδημίας– και πώς τριπλασιάστηκαν το 2022 φτάνοντας τους 104 νεκρούς. «Οι αριθμοί αυτοί είναι ελάχιστοι», σχολίασε ο Α. Στοϊμενίδης, εξηγώντας ότι ο πραγματικός απολογισμός μαζί με όσα εργατικά ατυχήματα δεν φτάνουν στη δημοσιότητα

και δεν μετριούνται από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές κινείται υψηλότερα.

Όσον αφορά τους κλάδους όπου παρατηρούνται τα περισσότερα δυστυχήματα, ο νούμερο 1 ξαφνιάζει εκ πρώτης όψεως. Ο αγροτικός τομέας είναι ο πιο «φονικός» για το 2023, καθώς σύμφωνα με την ΟΣΕΤΕΕ καταγράφηκαν 41 νεκροί και 8 σοβαρά τραυματίες. Είναι αξιοσημείωτο ότι, όπως εξήγησε ο Α. Στοϊμενίδης, «δεν καταγράφονται επισημώς οι ανατροπές τρακτόρων ούτε η εμπλοκή μηχανημάτων σε ατυχήματα με θύματα εργάτες γης», ενώ τόνισε πως υπάρχει απουσία εκπαίδευσης και επιμόρφωσης στον χειρισμό γεωργικών μηχανημάτων.

Άλλοι κλάδοι με μεγάλη συμμετοχή στη μαύρη λίστα είναι οι κατασκευές-τεχνικά έργα, η βιομηχανία, οι ΟΤΑ (όπου από το 2014 έως το 2022 έχουν καταγραφεί 64 θάνατοι και 102 βαρείς τραυματισμοί), τα ναυπηγεία και ο ΟΣΕ, όπου το

Οι νεκροί εργάτες το 2023 ανήλθαν σε 180, αριθμός σχεδόν διπλάσιος από το 2022 και τετραπλάσιος από το 2018! Μεγάλη αύξηση και στους σοβαρά τραυματισμένους, που υπολογίζονται σε 283 το 2023, έναντι 140 το 2022

όπως βέβαια και η υποστελέχωσή τους. Σύμφωνα με την Eurostat, η υποκαταγραφή στην Ελλάδα προσδιορίζεται περίπου στο 31%, δηλαδή 1 στα 3 ατυχήματα «χάνονται» από την επίσημη στατιστική! Το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι δεν γίνεται η παραμικρή καταγραφή των εργατικών δυστυχημάτων στον γεωργοκτηνοτροφικό τομέα τα οποία συνήθως θεωρούνται... τροχαία!

Όσον αφορά την υποστελέχωση των ελεγκτικών αρχών, οι αριθμοί αποτυπώνουν μια εικόνα διάλυσης. Σύμφωνα με τον Α. Στοϊμενίδη, στην Επιθεώρηση Μεταλλείων υπάρχουν μόλις δέκα μηχανικοί για τη διενέργεια προληπτικών ελέγχων στα λατομεία και μεταλλεία όλης της χώρας! Η Επιθεώρηση Εργασίας αρκείται στη «διαφήμιση» των ελέγχων που διενεργεί αλλά δεν ανακοινώνει, εδώ και χρόνια, απολογισμό σε εργατικά «ατυχήματα», νεκρούς και τραυματίες στους χώρους εργασίας.

Οι απώλειες ζώων στον αγροτικό τομέα δεν καταγράφονται στην επίσημη στατιστική

>>>>>

2023 μετρήθηκαν 13 θάνατοι με το έγκλημα στα Τέμπη. Στην εποχή της κλιματικής κρίσης έχει δημιουργηθεί ωστόσο και μια νέα μακάβρια λίστα και το 2023 καταγράφηκαν 21 νεκροί εργαζόμενοι, εκ των οποίων 14 από θερμική καταπόνηση σε περίοδο καύσωνα, πέντε νεκροί από πυρκαγιές (πυροσβέστες και κτηνοτρόφοι) και δύο νεκροί από πλημμύρες.

Το περίπλοκο «τοπίο» που υπάρχει στη διαδικασία της καταγραφής διευκολύνει το φαινόμενο της υποκαταγραφής και της εμφάνισης επίσημων στατιστικών που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Στη διαδικασία εμπλέκονται μια σειρά από φορείς και αρχές, με το μακρύ χέρι του κράτους εδώ να μην έχει ασχοληθεί με τη... γραφειοκρατία, ενάντια στην οποία ομνύει σε πλήθος άλλων περιπτώσεων προκειμένου να λάβει αντεργατικές αποφάσεις (π.χ. ασφαλιστικό). Στη διαδικασία εμπλέκονται η Ανεξάρτητη Αρχή Επιθεώρησης Εργασίας, που καταγράφει τις αναγγελίες εργατικών ατυχημάτων που συλλέγει από τις περιφερειακές υπηρεσίες, ο ΕΦΚΑ που καταγράφει τα περιστατικά τα οποία επιδοτήθηκαν για αποχή από την εργασία τους, η ΕΛΣΤΑΤ η οποία καταγράφει τα εργατικά ατυχήματα στους ασφαλισμένους του ΕΦΚΑ και τους ελεύθερους επαγγελματίες του τέως ΟΑΕΕ, τα υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας, Ανάπτυξης και Υποδομών και Μεταφορών που καταγράφουν ατυχήματα σε ναυτιλία, μεταλλεία-λατομεία και μεταφορές αντίστοιχα. Αυτή η πανσπερμία φορέων καταγραφής δυσχεραίνει την πραγματική αποτύπωση του προβλήματος,

Ανασταλτικά λειτουργεί και η αργή διαδικασία έκδοσης των πορισμάτων, με αποτέλεσμα την τεράστια ταλαιπωρία των οικογενειών των θυμάτων, ενώ και οι εισαγγελικές αρχές δεν δίνουν στη δημοσιότητα τα πορίσματα έως ότου ολοκληρωθούν οι δικαστικές υποθέσεις, με αποτέλεσμα «να χάνεται η πληροφορία από ένα σημείο και μετά», όπως είπε ο κ. Στοϊμενίδης. Μια άλλη παράμετρος που αναδεικνύει την ελλιπέστατη ύπαρξη μέτρων πρόληψης είναι και η ανυπαρξία τεχνικών ασφαλείας και γιατρών εργασίας σχεδόν στο 98% (!) των χώρων δουλειάς, καθώς όρος για την τοποθέτησή τους σε μια επιχείρηση είναι να απασχολεί πάνω από 50 εργαζόμενους. Ωστόσο, στη χώρα μας η συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων απασχολούν λιγότερους, άρα απαλλάσσονται αυτής της υποχρέωσης.

Μιλώντας σχετικά με αυτό στο Πριν ο Νίκος Ταλαχούπης, μέλος του ΔΣ του συνδικάτου Οικονομικών Δάρισας, υπογράμμισε τον ρόλο που έπαιζαν μέχρι πριν αλλάξει το νομικό πλαίσιο με την έλευση των μνημονίων, τα μεικτά κλιμάκια ελέγχου στις κατασκευές και τις οικοδομές, στα οποία συμμετείχαν και συνδικαλιστές. Αυτές οι επιτροπές παλιότερα λειτουργούσαν, έκαναν συχνά ελέγχους, χωρίς ωστόσο να έχουν την αρμοδιότητα να επιβάλλουν πρόστιμα, βελτίωναν κάπως την κατάσταση με λήψη μέτρων. Επίσης επισήμανε ότι από όταν η Επιθεώρηση Εργασίας έγινε «Ανεξάρτητη Αρχή», με τον νόμο Χατζηδάκη, μαζί με την υποστελέχωσή της, έγινε ακόμα πιο δυσκίνητη, ενώ τα όποια πρόστιμα επιβάλλει λειτουργούν κυρίως επικοινωνιακά. Ο Α. Στοϊμενίδης πρόσθεσε ότι η Επιθεώρηση δεν λειτουργεί, χάθηκε ο κοινωνικός έλεγχος και λογοδοτεί στη Βουλή και όχι στους εργαζόμενους και την κοινωνία.

Εντατικοποίηση, χαμηλοί μισθοί και ανυπαρξία ΣΣΕ δολοφονούν

Η εντατικοποίηση και η ελαστικοποίηση της εργασίας, που επιτείνονται με τους αλληπάλληλους αντεργατικούς νόμους που έχουν ψηφιστεί, με την αύξηση των υπερωριών/υπερεργασίας σε έναν εργοδότη και τις 13 ώρες την ημέρα σε δύο εργοδότες (νόμος Γεωργιάδη), αποτελούν κρίσιμους παράγοντες που αυξάνουν τους θανάτους εν ώρα εργασίας. Όπως και οι συμβάσεις μηδενικών ωρών που επιβάλλονται χωρίς συγκεκριμένου όρους, με τους εργαζόμενους να ενημερώνονται ότι θα εργαστούν μόλις λίγες ώρες νωρίτερα. Επίσης, κάποιες ρυθμίσεις που έχουν προωθηθεί μέσω ΚΥΑ (2022), όπως η δυνατότητα ανειδίκευτοι εργάτες να μπορούν να χειρίζονται χωρίς ειδική άδεια μηχανήματα έως 2 τόνους (π.χ. κλαρκ), ή ανειδίκευτοι ηλεκτρολόγοι να εργάζονται σε ηλεκτρολογικά έργα, αυξάνουν τις πιθανότητες «εργατικών ατυχημάτων» σε κρίσιμους κλάδους όπως οι κατασκευές και τα logistics/μεταφορές.

«Η ασφάλεια μετράει πολύ λίγο στα εργοτάξια», σημείωσε ο Ν. Ταλαχούπης, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα. Έφερε ως παράδειγμα μια αρχαιολογική ανασκαφή στη Λάρισα, όπου ένα έργο που στον ιδιωτικό τομέα θα «έπρεπε» να γίνει σε μία μέρα, «εμείς το κάναμε σε τρεις μέρες και δεν είχαμε ούτε γρατσουνιά». Αυτό που μετράει στα ιδιωτικά έργα είναι η ταχύτητα εκτέλεσής τους. «Όσο αυξάνεται η ένταση της εργασίας τόσο αυξάνονται οι απώλειες και τα ατυχήματα στις κατασκευές»,

πρόσθεσε. Μάλιστα αποτελούν επίσης οι επαγγελματίες ασθένειες, που σε πολλές περιπτώσεις ευθύνονται για θανάτους εργατών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της ΟΣΕΤΕΕ, περίπου 3.000-5.000 είναι ετησίως τα θύματα στην Ελλάδα, με τις καρδιακές προσβολές και το εργασιακό στρες να κυριαρχούν. Να σημειωθεί ότι ούτε καν η Covid-19 δεν θεωρήθηκε επαγγελματική ασθένεια για το υγειονομικό προσωπικό! Σύμφωνα με στοιχεία της ILO (Διεθνής Οργάνωση Εργασίας) οι εργατοώρες που έχουν χαθεί στην Ελλάδα υπολογίστηκαν για το 2021 σε 159.013, εκ των οποίων οι 17.727 (11%) αντιστοιχούν σε μετανάστες εργάτες και οι 141.286 σε Έλληνες, ενώ το 2020 χάθηκαν 139.523 εργατοώρες, εκ των οποίων οι 12.877 (9,2%) αντιστοιχούν σε μετανάστες εργάτες.

Αξίζει να επισημανθεί ότι σχεδόν 3.000.000 εργαζόμενοι πεθαίνουν κάθε χρόνο διεθνώς λόγω εργατικών ατυχημάτων και ασθενειών, σημειώνοντας αύξηση 5% σε σύγκριση με το 2015. Το 86,6% αυτών των θανάτων προέρχεται από ασθένειες που σχετίζονται με την εργασία. Οι ασθένειες του κυκλοφορικού συστήματος, τα κακοήθη νεοπλασμάτα και οι παθήσεις του αναπνευστικού κατατάσσονται μεταξύ των τριών κορυφαίων αιτιών θανάτου λόγω εργασίας. Μαζί, αυτές οι τρεις κατηγορίες ευθύνονται για περισσότερο από τα τρία τέταρτα της συνολικής θνησιμότητας λόγω εργασίας.

Πίσω από τις κάμερες

Ταγμένα στην υπηρεσία της κυβερνητικής προπαγάνδας, τα μίντια άρχισαν την επιχείρηση χειραγώγησης για τις προτεραιότητες του Μαξίμου το 2024, με κυρίαρχο το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Οι πραγματικές ειδήσεις, όπως ποιοι επωφελούνται

ΔΥΣΚΟΛΑ άρχισε η χρονιά για τα μίντια. Το Μαξίμου διεμήνυσε σε εκδότες και ιδιοκτήτες ιστοσελίδων και ραδιοφωνικών σταθμών πως πάλι δεν θα πληρώσει την εισφορά του 2% για τον ασφαλιστικό οργανισμό των ΜΜΕ, τον ΕΔΟΕΑΠ. Τα τρία τελευταία χρόνια δόθηκαν από τον προϋπολογισμό τουλάχιστον 20 εκατ. ευρώ για ασφαλιστικές εισφορές των μίντια και απευθείας χρηματοδοτήσεις έκδοσης εφημερίδων και λειτουργίας ιστοσελίδων.

ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ θα είναι και ο προϋπολογισμός κρατικών ενισχύσεων για τις τηλεοπτικές παραγωγές, μέσω ΕΚΟΜΕ ή ΕΣΠΑ. Ήδη, όπως λένε οι πληροφορίες, τα μεγάλα ιδιωτικά κανάλια συμφώνησαν σε κοινή πολιτική απέναντι στις συνεργαζόμενες εξωτερικές εταιρείες παραγωγής, απαιτώντας μείωση κόστους κατά τουλάχιστον 30%. Η μείωση κόστους αφορά όλες τις δαπάνες και το προσωπικό που μεταφέρθηκε από τα κανάλια στις συνεργαζόμενες εταιρείες παραγωγής.

ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΝ τα δημοσιεύματα που αφορούν το μέλλον των κομματικών ΜΜΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Από την εταιρεία δεν διαφεύδονται τα σενάρια για πιθανή «ιδιωτικοποίηση» του ραδιοφωνικού σταθμού Στο Κόκκινο – αν και νομικά δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε ιδιωτική εταιρεία – όπως και για πιθανή αναστολή έκδοσης του καθημερινού φύλλου της Αυγής. Η πληρωμή μισθών και δώρων στους εργαζόμενους από «δωρεά» του Στ. Κασσελάκη και βουλευτών του κόμματος δημιούργησε αναταραχή.

Ματίνα Παπαχριστούδη

Αυτά δεν λένε τα ΜΜΕ, γι' αυτό δεν... τα λένε στα ΜΜΕ

από τη χρηματοδότηση των «μη κρατικών πανεπιστημίων», συνεχίζουν να αποκρύπτονται ή να παραποιούνται.

Την ίδια στιγμή, χιλιάδες πλειστηριασμοί κατοικιών αναμένονται το προσεχές διάστημα — η πρόσφατη αυτοκτονία δανειολήπτη στην Ελευσίνα που πρώτα έβαλε φωτιά στο σπίτι του επειδή θα το έπαιρνε η τράπεζα, είναι μόνο η αρχή. Τα ΜΜΕ απέκρυσαν τον πλειστηριασμό! Ούτε πρόκειται να κάνουν ρεπορτάζ ή έρευνα για τον πακτωλό ενισχύσεων –έως και 60%– που άνοιξε από το ΕΣΠΑ για εταιρείες ακινήτων σε βραχυχρόνιες μισθώσεις, λειτουργία ξενοδοχείων και τουριστικών καταλυμάτων.

Τον Φεβρουάριο του 2019, ο Κ. Μητσοτάκης υποσχέθηκε στο διεθνές κεφάλαιο πως «η Ελλάδα μπορεί να γίνει η μπαταρία της Ευρώπης» με τη ΝΔ κυβέρνηση (μιλώντας στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος). Η δέσμευση τηρήθηκε και η χώρα καταστρέφει το φυσικό περιβάλλον της για να στηθούν τα

αιολικά πάρκα, προσεχώς και στη θάλασσα. Τον Δεκέμβριο του 2022, στο 24^ο Φόρουμ της Capital Link στη Νέα Υόρκη, ο Τζέφρι Πάιατ, πρώην πρέσβης των ΗΠΑ, εξήρε τις πρωτοβουλίες Μητσοτάκη που έφεραν αμερικάνικες εταιρείες, όπως οι 547 Energy και Ameresco, για επενδύσεις δισεκατομμυρίων στην αιολική ενέργεια ή την ΟΝΕΧ. Στο ίδιο συνέδριο παρουσιάστηκε η πολιτική χρηματοδοτήσεων στο ξένο κεφάλαιο με κρατική εγγύηση, από κορυφαίους υπουργούς και στελέχη τραπεζών. Real estate και τουρισμός κατέχουν εξέχουσα θέση, οκτώ στις δέκα επενδύσεις στην Ελλάδα αφορούν πλέον αυτούς τους κλάδους, όπως δηλώθηκε.

Για να θυμηθούμε την αρχή, σε μια από τις δημόσιες δηλώσεις του, ο Γ. Αλαφούζος του ΣΚΑΙ έχει παραδεχτεί με αφοπλιστική ειλικρίνεια πως στις ειδήσεις, από το 2010, «ακολουθούσαν τις οδηγίες που έδιναν οι πιστωτές», θυσιάζοντας τηλεθέαση και έσοδα. Σήμερα τα ΜΜΕ δεν έχουν ανάγκη το άλλοθι των πιστωτών, «χορεύουν» στον ρυθμό που τους υπαγορεύει ο χαλκός της υποταγής στην κυρίαρχη πολιτική.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Αδικία στον Προβατώνα

► Συχνό φαινόμενο το «μπλοκάρισμα» της κατ' εξαίρεση μετάθεσης, ποιοι την δικαιούνται

Σύμφωνα με την επιστολή καταγγελίας γονιών που έφτασε στην Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, στρατιωτικοί τυραννούν και μπλοκάρουν την κατάθεση των δικαιολογητικών συνφάνταρου με τεράστια οικονομικά προβλήματα και με γονιό που έχει 80% αναπηρία (ο νόμος προβλέπει κατοχύρωση δικαιώματος κατ' εξαίρεση μετάθεσης για γονιό με 67% αναπηρία).

Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος του προβλήματος, της αυθαιρεσίας και της απανθρωπιάς, αναφέρουμε ότι ο συνάδελφος κατάγεται από τη Μεσηνία και σε κάθε άδεια χρειάζεται να ταξιδεύσει 16 ώρες και να καταβάλει ένα υπέρογκο κόστος μετακίνησης, αφού ο στρατός δεν παρέχει κατάσταση επιβίβασης.

Επιβεβαιώνει το ΓΕΣ αυτή την καταγγελία; Τι απαντά ο διοικητής της μονάδας; Τον καλούμε να παρέμβει, να στείλει άμεσα το φάκελο των δικαιολογητικών στη Διεύθυνση Οπλιτών Θητείας (ΔΟΘ), την αρμόδια υπηρεσία

του ΓΕΣ, ώστε να ικανοποιηθεί άμεσα το δικαίωμα του συνφάνταρου.

Συνάδελφοι, υπενθυμίζουμε: Είναι δυνατή η μετάθεση των οπλιτών όλων των κατηγοριών εκτός της προβλεπόμενης διαδικασίας για κοινωνικούς λόγους. Η διαδικασία και τα κριτήρια για τις κατ' εξαίρεση μεταθέσεις για κοινωνικούς λόγους αφορούν τους οπλίτες που αντιμετωπίζουν ένα ή περισσότερα «όλως εξαιρετικά» κοινωνικά προβλήματα.

Συγκεκριμένα, δικαιούνται οι συνάδελφοι φαντάροι με σωματική ικανότητα Ι3-Ι4 (αιτούνται μετάθεση σε μονάδα κοντά στον τόπο καταγωγής τους και σε

νοσοκομείο), για κοινωνικούς (προσάτες οικογένειας, παιδιά χωρισμένων γονιών κ.λπ.) και οικονομικούς λόγους. Συχνά όμως, χωρίς κανένα λόγο και χωρίς να εξηγεί κανείς το γιατί, η κατ' εξαίρεση μετάθεση δεν δίνεται κατευθείαν μετά το κέντρο εκπαίδευσης, αλλά πρέπει πρώτα να πάρει μετάθεση στη παραμεθόριο και μετά να στείλει ο διοικητής της μονάδας τον φάκελο σου με τα δικαιολογητικά στο ΓΕΣ. Αφού και αν το αποφασίσει ο αρμόδιος αξιωματικός, βγαίνει νέα μετάθεση σε κοντινή μονάδα στο τόπο καταγωγής σου.

Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο οι

διοικητές, για να γίνουν αρεστοί στους ανωτέρους τους και με πρόφαση ότι η μονάδα δεν έχει κόσμο, να καθυστερούν παρανόμως να στείλουν τα χαρτιά στο ΓΕΣ. Τέλος, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Πενταγώνου, αφού βολέψουν τα βύσματα, θυμούνται να το παίξουν αυστηροί στους πιο αδύναμους οικονομικά και κοινωνικά φαντάρους. Με αποτέλεσμα, ενώ έχουν όλα τα δικαιολογητικά, να μην τους δίνουν κατ' εξαίρεση μετάθεση.

Εμείς απαιτούμε να αντιμετωπιστεί άμεσα η βιομηχανία του βύσματος και της παράνομης αλλαγής της σωματικής ικανότητας που στοχεύει στο βόλεμα και τη προνομιακή μεταχείριση της κομματικής πελατείας. Οι κατ' εξαίρεση μεταθέσεις να βγαίνουν αμέσως μετά την ορκωμοσία σε όσους το δικαιούνται. Συνάδελφοι μόνο με τη συλλογική διεκδίκηση, την καθημερινή συνδικαλιστική πάλη, τη δημοσιοποίηση των καταγγελιών, μπορούμε να βελτιώσουμε τη χακί καθημερινότητα για όλους.

Δημήτρης Σταμούλης

Τιμολόγια ρεύματος: Μονά-ζυγά για τους παρόχους

Μια από τις πλέον κλασικές ατάκες ευζωίας είναι το «βάλτε χρώμα στη ζωή σας»! Όμως, τα χρωματιστά τιμολόγια ηλεκτρικού ρεύματος που ήρθαν από 1^η Ιανουαρίου μόνο πιο δύσκολη και αφόρητη αναμένεται να κάνουν τη ζωή των λαϊκών νοικοκυριών και μικρών επαγγελματιών. Όχι τόσο για τη «σπαζοκεφαλιά» που προκαλούν για το «ποιο είναι το φθηνότερο» αλλά γιατί εντέλει -για άλλη μια φορά- κερδισμένοι βγαίνουν οι πάροχοι και οι προμηθευτές ενέργειας και όχι οι καταναλωτές.

Τα τέσσερα χρώματα αντιστοιχούν και σε τέσσερις διαφορετικούς τρόπους τιμολόγησης, αλλά από την ακρίβεια του ρεύματος δεν γλιτώνει κανείς... Το κίτρινο τιμολόγιο -κυμαινόμενο- «παίζει» με τη ρήτρα αναπροσαρμογής, δηλαδή, ο καταναλωτής δεν γνωρίζει την τιμή του επόμενου μήνα, που σημαίνει ότι αν πάει πιο ψηλά η τιμή, θα την πληρώσει εκείνος. Εάν πάει πιο χαμηλά, θα την γλιτώσει προς ώρας, μέχρι την επόμενη εκτίναξη των τιμών. Το μπλε τιμολόγιο είναι το σταθερό, δηλαδή η τιμή της κιλοβατώρας μένει σταθερή για ένα έτος, ωστόσο αναμένεται να είναι και η υψηλότερη όλων. Αυτό σημαίνει ότι εάν πέσουν οι τιμές, ο καταναλωτής θα συνεχίσει να πληρώνει πολύ ακριβότερο ρεύμα, αυξάνοντας έτσι τα κέρδη του παρόχου του! Το πορτοκαλί τιμολόγιο αφορά λίγους, καθώς συνδέεται με έξυπνο μετρητή. Όσοι τον έχουν θα βλέπουν εάν έχει μειωθεί η χονδρεμπορική τιμή για να ανάψουν θερμοσίφωνα ή να ψήσουν μπριζόλες στον φούρνο. Όταν έρθει η ώρα που όλα τα νοικοκυριά θα έχουν τέτοιους μετρητές, θα περάσουμε στην εποχή της... έξυπνης ενεργειακής φτώχειας, καθώς θα αρκεί ένα κλικ από τον προμηθευτή για να κόβει το ρεύμα σε όποιον δεν πληρώνει επειδή δεν έχει. Τέλος, στο πράσινο τιμολόγιο μετέπεσαν αυτομάτως την 1^η Γενάρη 2024 όσοι δεν είχαν σύμβαση

Υπάρχει «έξυπνη» επιλογή για το ποιο χρώμα τιμολόγιο ρεύματος να διαλέξουμε; Ο «ανταγωνισμός» θα ρίξει τις τιμές; Θα βγουν κερδισμένοι οι καταναλωτές; Τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει, καθώς τα περιβόητα τιμολόγια διασφαλίζουν μόνο τα κέρδη των παρόχων.

προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας με τον πάροχό τους και όσοι δεν επέλεξαν διαφορετικό τιμολόγιο έως 31/12/2023. Οι προμηθευτές ήδη ανακοίνωσαν τις τιμές, που κυμαίνονται από 13,6 λεπτά/κιλοβατώρα (ΔΕΗ) έως και 17 λεπτά.

Η κυβέρνηση επαίρεται ότι «ο ανταγωνισμός λειτούργησε και έχουμε φθηνές τιμές ρεύματος όχι μόνο στο

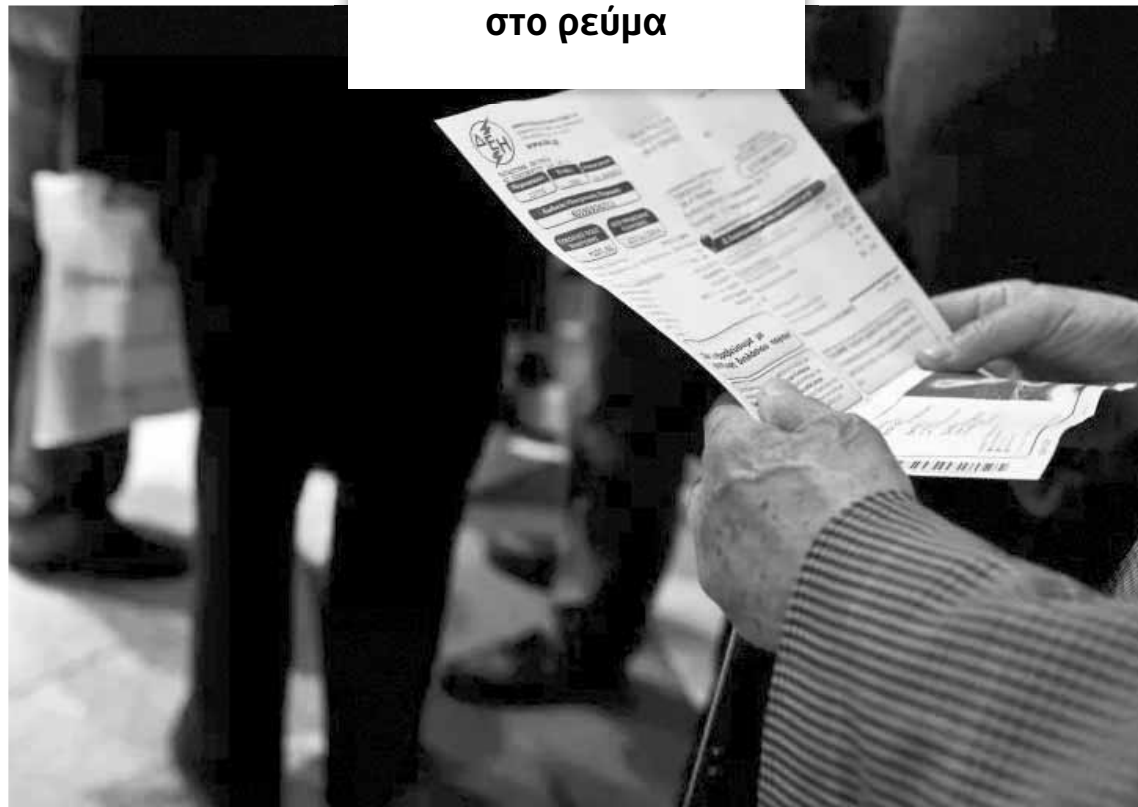
“πράσινο” τιμολόγιο αλλά σε όλες τις κατηγορίες των τιμολογίων», όπως δήλωσε και ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Θ. Σκυλακάκης. Βέβαια, οι αριθμοί τελειώς διαφορετικά πράγματα δείχνουν. Για παράδειγμα, το 2011 -εποχή του «μονοπωλίου» της ΔΕΗ που έφταιγε τότε για την ακρίβεια- οι πρώτες 800 κιλοβατώρες χρεώνονταν με 8,7

λεπτά και οι επόμενες 800 με 11,1 λεπτά, ενώ η χρέωση του νυχτερινού ήταν 5,2 λεπτά. Σήμερα, χρεώνει με 13,63 λεπτά την κιλοβατώρα (+156%) για έως 500 κιλοβατώρες (δηλαδή 300 κιλοβατώρες) και στα 14,59 λεπτά για πάνω από τις 500 κιλοβατώρες, ενώ υπερδιπλάσια είναι η χρέωση και του νυχτερινού, στα 11,55 λεπτά.

Στην κυβέρνηση αποκρύπτουν εντέχνως ότι η όποια μείωση έχει σημειωθεί στις τιμές ρεύματος δεν είναι αποτέλεσμα των αδρών επιδοτήσεων στο ενεργειακό κεφάλαιο κατά τους προηγούμενους μήνες ή του «ανταγωνισμού», αλλά της σημαντικής υποχώρησης των διεθνών τιμών σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Συγκεκριμένα, τον Νοέμβριο του 2022 το πετρέλαιο Brent είχε 105,9 δολάρια το βαρέλι ενώ σήμερα είναι στα 75 δολάρια, δηλαδή 29% πιο φθινό. Το φυσικό αέριο τον Νοέμβριο 2023 ήταν 61% πιο χαμηλά σε σχέση με το 2022. Επιπλέον, η Ελλάδα σταθερά φιγουράρει στη δεύτερη θέση της ΕΕ με τις πιο ακριβές τιμές χονδρεμπορικής στο ρεύμα τον Νοέμβριο, με 105,46 ευρώ/μεγαβατώρα, πίσω μόνο από την Ιταλία. Για ποια μείωση τιμών γίνεται, λοιπόν, λόγος; Επίσης, στα «μουλωχτά» έχει περάσει το γεγονός ότι από 1/1/2024 επανέρχεται η ρήτρα αναπροσαρμογής στους λογαριασμούς με την ονομασία «Μηχανισμός Διακύμανσης», ο οποίος θα ενεργοποιείται όταν η τιμή εκκαθάρισης είναι χαμηλότερη από το κατώτατο όριο ή υψηλότερη από το ανώτατο όριο. Και στις δύο περιπτώσεις, χαμένος θα είναι ο καταναλωτής.

Ο ρόλος της ΕΕ στα παραπάνω είναι κομβικός, καθώς η Κομισιόν διεμήνυσε στις κυβερνήσεις ναβάλουν τέλος στο πλαφόν ανά τεχνολογία στη χονδρεμπορική αγορά, στην αναστολή της Ρήτρας Αναπροσαρμογής στη λιανική αγορά, και να κόψουν τις όποιες επιδοτήσεις στους λογαριασμούς που μετρίαζαν τις τελικές χρεώσεις. Όλα αυτά, πάντα προς όφελος των εταιρειών ενέργειας...

Στη δεύτερη θέση στην ΕΕ η Ελλάδα στις τιμές χονδρεμπορικής στο ρεύμα

Μύθος η ανάγκη «ανταγωνισμού»

Η πολιτική των χρωματιστών τιμολογίων αποτελεί επίφαση ελευθερίας επιλογής και αναπαράγει τη λογική της ατομικής ευθύνης. Σε όποιο πρόγραμμα και να ενταχθεί ένα νοικοκυριό, οι χρεώσεις θα είναι υπέρογκες και τα κέρδη για τους παρόχους αμύθητα. Και εάν κάποιος δεν πόνταρε στο «φθηνότερο» χρώμα, θα θεωρηθεί ο ίδιος υπαίτιος. Ο βασικός μύθος της κυβέρνησης, αλλά όλων των θιασωτών της απελευθέρωσης ενέργειας πλέον καταρρίπτεται. Οι τιμές δεν μειώνονται, παρότι έχουμε 20 διαφορετι-

κούς παρόχους και 7 μεγάλους παραγωγούς ενέργειας. Υποτίθεται ότι η ανεξάρτηση από τον λιγνίτη και η ανάπτυξη των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας θα έφερνε φθηνότερο ρεύμα. Σήμερα στην Ελλάδα, οι ΑΠΕ συνεισφέρουν με ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά στο μείγμα ηλεκτροπαραγωγής. Η τιμή του ρεύματος για τον λαό όμως είναι η δεύτερη πιο ακριβή στην ΕΕ. Τέλος, οι διαφορές μεταξύ των τιμολογίων εκτιμάται ότι θα είναι είναι τόσο αμυδρές που θα εντοπίζονται στο... τέταρτο δεκαδικό ψηφίο!

Οικονομική εξόρμηση ΝΑΡ: «Άγγιξε» το 30% ο Δεκέμβρης, κρίσιμο το επόμενο δίμηνο

THE TV
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
nar.net.gr nka.gr

Ο ΠΡΩΤΟΣ μήνας της τρίμηνης οικονομικής εξόρμησης του ΝΑΡ και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (νΚΑ) έκλεισε στις 31 Δεκεμβρίου. Η ανταπόκριση των φίλων μας ανέδειξε τις δυνατότητες και τη διάθεση για να συμβάλουν ώστε το δύσκολο φορτίο των εξόδων για τη λειτουργία και τα στοιχειώδη μέσα επικοινωνίας να το επωμιστούμε μαζί. Το πλάνο κάλυψης του στόχου της Οικονομικής Εξόρμησης βρίσκεται στο 29% για το ΝΑΡ και στο 27% για τη νΚΑ και βεβαίως χρειάζεται να ενταθεί η προσπάθεια το επόμενο δίμηνο, δηλώνει η Οικονομική Επιτροπή του ΝΑΡ και της νΚΑ, για να πιαστεί ο τελικός στόχος συγκέντρωσης του ποσού, που είναι άμεσα συνδεδεμένο με τις ανάγκες των μαχών του 2024. Η άμιλλα των Οργανώσεων περιοχών φέρνει στην πρώτη θέση την Αττική, με κάλυψη του 31,68% του πλάνου της, δεύτερη την Οργάνωση Εξωτερικού με 29,5% και στην τρίτη θέση την Ήπειρο με 29% του πλάνου της. Από τις Οργανώσεις Βάσης, πρώτη είναι η ΟΒ Υγείας Αττικής με 77,5%, δεύτερη η ΟΒ Κέντρου 1 Αθήνας με 65% και τρίτη η ΟΒ πρώην ΔΕΚΟ - Τραπεζών Αττικής με 63%.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΑ ΜΜΕ

▶ Το Σάββατο 13/1 στις 6 μ.μ. στην αίθουσα Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών (Γ. Γενναδίου 8 και Ακαδημίας, 7^{ος} όροφος), η *Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ* διοργανώνει εκδήλωση με τίτλο «Από το Predator στη Γάζα: Προπαγάνδα και αλήθεια στα ελληνικά ΜΜΕ». Ομιλητές/τριες: Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου, Πέτρος Παπακωνσταντίνου, Πάνος Χαρίτος, Άρνος Χατζηστεφάνου. Θα συντονίσει η Δανάη Μαραγκουδάκη

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ: ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 2024

▶ «Καλή χρονιά με συλλογικές και προσωπικές νίκες και χαρές!», εύχεται για το 2024 η *Ανακαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα*. «Ευχόμαστε ο νέος χρόνος να φέρει επιμόνους και νικηφόρους αγώνες ανατροπής, ενάντια στη φτώχεια, την καταπίεση, τον πόλεμο, την εκμετάλλευση της φύσης και της ζωής. Ευχόμαστε η αγάπη για διεκδίκηση να ριζώσει στις καρδιές των κατοίκων και εργαζομένων της πόλης και να παλέψουν με όλη τους την καρδιά ενάντια στην υποβάθμιση της ζωής τους, κόντρα στους ταξικούς τους εχθρούς», αναφέρει μεταξύ άλλων.

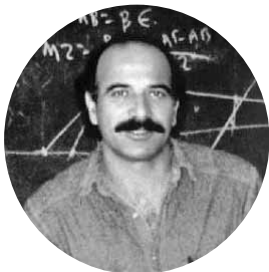
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

▶ «Ευχόμαστε σε όλες και όλους το 2024 να φέρει υγεία και ευτυχία. Το μυαλό και η καρδιά μας σε όλους/ες που παλεύουν σε έναν άδικο κόσμο, που βάζουν φωτιά σε ό,τι "τους καίει, σε ό,τι τους τρώει την ψυχή", που δίνουν το χέρι να σκωθεί όποιος προσπαθεί να σταθεί όρθιος», σημειώνει στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά της η *Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης*.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΗ ΛΑΜΠΗΔΟΝΑ

▶ Το Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνας (Άλσος Αγίας Τριάδας, Βύρωνας) θα προβάλει την Παρασκευή 5/1 στις 8.30 μ.μ. την κλασική κωμωδία του Μάριο Μοντισέλι *Οι συνήθειες άγνωστοι*. Η ταινία έγινε γνωστή στην Ελλάδα με τον τίτλο *Ο κλέψας του κλέψαντος*. Η είσοδος είναι όπως πάντα ελεύθερη.

Νίκος Τεμπονέρας: 33 χρόνια «παρών» στους αγώνες του κινήματος

ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΡΙΑ χρόνια συμπληρώνονται την Τρίτη (9/1) από τη δολοφονία του αγωνιστή καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, στις 9 Ιανουαρίου 1991, στο σχολικό συγκρότημα του τότε 3^{ου} και 7^{ου} Γυμνασίου και Λυκείου Πάτρας, ύστερα από δολοφονικό χτύπημα του προέδρου της ΟΝΝΕΔ Γιάννη Καλαμπόκα. Ο Νίκος Τεμπονέρας επέλεξε να βρεθεί στο πλευρό των μαθητών της πόλης ενάντια στον αντιεκπαιδευτικό νόμο Κοντογιαννόπουλου. Οι αγώνες και η θυσία του έγιναν και παραμένουν σημείο αναφοράς για γενιές αγωνιστών του νεολαιίστικου και λαϊκού κινήματος. Ο Νίκος Τεμπονέρας συνεχίζει να εμπνέει στους αγώνες του σήμερα για μόρφωση και δημόσια δωρεάν παιδεία, ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ που σχεδιάζει να φέρει η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Μαρούσι: Σύσκεψη συντονισμού ενάντια στο καζίνο

ΣΕ ΣΥΣΚΕΨΗ στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ένωσης Κρητών Αμαρουσίου «Ο Κρητογενής Ζευς» (Σπύρου Λούη 17, πλατεία Ηρώων, Μαρούσι) καλεί τη Δευτέρα 8/1 στις 6.30 μ.μ. η *Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα κατά της μετεγκατάστασης του καζίνο Πάρνηθας στο Μαρούσι*. Η σύσκεψη έχει σκοπό τα μέλη της Επιτροπής Αγώνα και οι εκπρόσωποι φορέων, ομοσπονδιών, ενώσεων, συλλόγων, παρατάξεων και πολιτών που τη στηρίζουν, να συζητήσουν για τον προγραμματισμό των επόμενων δράσεων, καθώς στις 24/1 θα συζητηθούν στο ΣΤΕ οι αιτήσεις ακύρωσης του ΠΔ για τη μετεγκατάσταση του καζίνο μέσα στην πόλη.

Σύνταγμα: Νέα συγκέντρωση το Σάββατο 6/1

Σε νέα κινητοποίηση συμπαράστασης στον Παλαιστινιακό λαό καλούν το Σάββατο 6/1 στις 12 το μεσημέρι στο Σύνταγμα η Ένωση Παλαιστινίων Εργαζομένων και η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό Σωματείων και Συλλογικοτήτων, καθώς και πολιτικές οργανώσεις, κινήσεις και συλλογικότητες. Οι διοργανωτές απευθύνουν κάλεσμα ώστε να υψωθούν ξανά οι παλαιστινιακές σημαίες και να ακουστεί δυνατά η απαίτηση για σταμάτημα της σφαγής.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέκωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άτις-Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207

Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Κυριάκος Νασόπουλος

Θέλουν αμόρφωτη γενιά, αναλώσιμη για την αγορά

► Νομοσχέδιο παραγωγής μισοειδικευμένων-κακοπληρωμένων εργαζομένων

Στοχευμένη Επαγγελματική Εκπαίδευση & Κατάρτιση

Μέσα στον Γενάρη έρχεται στη Βουλή το νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, σύμφωνα με δηλώσεις του υπουργού Παιδείας Κυριάκου Πιερρακάκη, για τη μεγαλύτερη αναβάθμισή της μετά τον αντίστοιχο νόμο 4763 της Νίκης Κεραμέως.

Κεντρικό στοιχείο στην επιχειρούμενη αναδιάρθρωση είναι η δημιουργία συγκεκριμένων δομών, των Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΚΕΕΚ) που θα απορροφήσουν τα συστεγαζόμενα ΕΠΑΛ, Εργαστηριακά Κέντρα (ΕΚ) και ΙΕΚ. Τα τελευταία θα μετονομαστούν σε Σχολές Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΑΕΚ), σε μια προσπάθεια να δοθεί κύρος. Παράλληλα, θα έρθουν και συγχωνεύσεις συστεγαζόμενων ΕΠΑΛ σε συγκροτήματα που προορίζονται για ΚΕΕΚ.

Η βασική ιδέα του νομοσχεδίου είναι ότι το ΚΕΕΚ θα μπορεί να εξυπηρετήσει τη σύνδεση των παρεχόμενων ειδικοτήτων με τις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων για προσωπικό, σε τοπικό μάλιστα επίπεδο. Η αγορά γίνεται ο άξονας γύρω από τον οποίο θα κινείται το ΚΕΕΚ, μακριά από τα χαρακτηριστικά της δημόσιας εκπαίδευσης, ως ένας φορέας καταρτίσεων για τις συγκεκριμένες ανάγκες των επιχειρήσεων. Λειτουργώντας μάλιστα σαν αυτές, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, ανεξάρτητα αν βρίσκεται υπό το κέλυφος του υπουργείου Παιδείας.

Στα πλαίσια ενός επιχειρηματικού μοντέλου, θα διοικείται από τον Οργανωτικό Συντονιστή (μάντζερ), ο οποίος θα προεδρεύει στο συμβούλιο του ΚΕΕΚ, που θα αποτελείται από τους διευθυντές των επιμέρους δομών και τους εκπρόσωπους του δήμου και των επιμελητηρίων. Αυτοί θα

αποφασίζουν σε ετήσια βάση για το ποιες ειδικότητες θα μένουν ή θα καταργούνται με βάση τις ανάγκες της αγοράς. Παράλληλα θα εποπτεύουν τη μαθητεία και την πρακτική άσκηση όσων φοιτούν στο ΚΕΕΚ μέσω του Γραφείου Επαγγελματικής Ανάπτυξης και Σταδιοδρομίας (ΓΕΑΣ).

Ειδική πλευρά στη διαδικασία λήψης αποφάσεων είναι τα Συμβούλια Σύνδεσης με την Παραγωγή και την Αγορά Εργασίας (ΣΣΠΑΕ), με δυνατότητα για αμειβόμενες θέσεις. Προβλέπονται ένα σε κάθε περιφέρεια, ενώ για Αττική και Κεντρική Μακεδονία θα μπορούν να είναι περισσότερα. Σε αυτά, μαζί με τα στελέχη του μηχανισμού του υπουργείου Παιδείας, θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των δήμων, των περιφερειών, των εργοδοτών και της ΓΣΕΕ (!) και θα έχουν σαν αρμοδιότητα να κάνουν προτάσεις και να στηρίζουν με κάθε τρόπο την εξυπηρέτηση των αναγκών της αγοράς και την υλοποίηση της μαθητείας.

Το γεγονός ότι το ΚΕΕΚ παίρνει αποστάσεις από τη δημόσια εκπαίδευση αποτυπώνεται σε μια σειρά ρυθμίσεις. Η επιχειρηματικότητα καλείται να συμμετέχει σε κάθε πλευρά της λειτουργίας αλλά και της διοίκησης του ΚΕΕΚ. Θεσπίζονται ειδικές επιχειρήσεις στα πλαίσια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ώστε να γίνει βίωμα στους μαθητές η επιδίωξη της κερδοφορίας των εργοδοτών. Σταθερή πλευρά της λειτουργίας θα είναι η οργανωμένη αναζήτηση πόρων μέσα από προγράμματα και συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και τα επιχειρηματικά ΑΕΙ. Δημιουργούνται ψηφιακή πύλη και αντίστοιχη εφαρμογή των ΣΑΕΚ, μια κολοσσιαία βάση δεδομένων της νέας εργατικής βάρδιας για κάθε χρήση.

Υπάρχουν σοβαρά θέματα για τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Οι σύλλογοι διδασκόντων του ΕΠΑΛ υποβαθ-

μίζονται σαν όργανα με ευθύνη για το σχολείο, του ΕΚ καταργούνται και του ΣΑΕΚ δεν προβλέπονται. Η επικύρωση σε ετήσια βάση των ειδικοτήτων δημιουργεί ρευστότητα στις θέσεις εργασίας και απειλεί την οργανικότητα, ενώ η στελέχωση του ΓΕΑΣ με συντονιστές συμβούλους, κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους ορισμένου χρόνου κατοχυρώνει την ελαστικών μορφών εργασία. Όπως και τα διαφοροποιημένα από το μισθολόγιο του δημοσίου συστήματα αποδοχών.

Ουσιαστικά, με το νομοσχέδιο υποβαθμίζει ριζικά τα ΕΠΑΛ, καθώς δίνει βάρος στις κατάρτισεις και μάλιστα μιας χρήσης, αφού θα είναι υπό αίρεση σε ετήσια βάση, στη φθηνή μισοειδικευμένη εργασία με τη μορφή μαθητείας και στη συστηματική ιδεολογική χειραγώγηση με τις εικονικές επιχειρήσεις και την «εβδομάδα προσανατολισμού» για την Α' και Β' ΕΠΑΛ, αλλά σε εθελοντική βάση και για τους μαθητές Γ' γυμνασίου και Α' γενικού λυκείου. Σε ό,τι αφορά τα ΣΑΕΚ, ουσιαστικά θα έχουν τα βασικά γνωρίσματα των ΙΕΚ.

Η συνταγή του υπουργείου Παιδείας φέρνει σημαντικές αντιδραστικές αλλαγές σε πολλά επίπεδα, με χαρακτήρα οπισθοδρόμησης στην εποχή που ο τεχνικός μάθαινε «πάνω στη δουλειά». Αυτή που επιχειρήσε να υπερβεί η τεχνική εκπαίδευση που τώρα υποβαθμίζεται. Παρά τις υποσχέσεις για επαγγελματική διέξοδο και απάντηση στην κρίση της εκπαίδευσης, η αποτυχία είναι προδιαγεγραμμένη.

Η ανεργία δεν οφείλεται γενικά στην έλλειψη αποφοίτων σε ειδικότητες. Μεταξύ άλλων, συνδέεται με το γεγονός ότι η ζήτηση αφορά μισοκαταρτισμένους εργαζόμενους, χωρίς δυνατότητα να διεκδικήσουν κάτι περισσότερο από ελαστική εργασία χαμηλών αποδοχών, δίχως εξασφάλιση. Οι εργοδότες προσβλέπουν στη φθηνή εργασία των μαθητών και των καταρτιζόμενων και όχι στη σταθερή εργασία των αποφοίτων.

Παρά την αποτυχία αντίστοιχων σχεδιασμών στις χώρες της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, η κυβέρνηση επιμένει, προκειμένου να διασφαλιστεί το αναπτυξιακό μοντέλο που βασίζεται σε φθηνή, μισοειδικευμένη εργασία με χαμηλές προσδοκίες. Σε συνδυασμό με το σκληρό εξεταστικό πλέγμα, αλλά και τις μεταγυμνασιακές Επαγγελματικές Σχολές Κατάρτισης (ΕΣΚ), το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιδιώκει να φτιάξει μια γενιά στερημένη από τη μόρφωση, αναλώσιμη για την αγορά. Η πρόκληση για το εκπαιδευτικό και νεολαιίστικο κίνημα είναι μπροστά, αντίστοιχων διαστάσεων με αυτή για τον δημόσιο χαρακτήρα των πανεπιστημίων.

Υπόθεση Κολωνού

Με «σκιές» ξεκινάει τη Δευτέρα η δίκη

► Συγκάλυψη καταγγέλλουν οι αλληλέγγυοι

Τη Δευτέρα 8 Ιανουαρίου αναμένεται να ξεκινήσει στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας η εκδίκαση της υπόθεσης βιασμού και μαστροπείας της 12χρονης από τον Κολωνό. Συνολικά στο εδάλιο θα βρεθούν 26 κατηγορούμενοι. Ανάμεσά τους, ο Ηλίας Μίχος, ο οποίος κατηγορείται ότι βίαζε και εξέδιδε την ανήλικη και, όπως αποκαλύφθηκε, είχε σχέσεις με την εκκλησία, το κυβερνών κόμμα, το τοπικό αστυνομικό τμήμα και πολλούς «υπεράνω υποψίας» επαγγελματίες, πολιτικούς και αθλητικούς παράγοντες. Κατηγορούμενη όμως είναι και η μητέρα της 12χρονης, με την κατηγορία της διακεκριμένης μαστροπείας, καθώς και της διακεκριμένης περίπτωσης πορνογραφίας ανήλικου, που έχει αρνηθεί εξαρχής. Αξίζει να σημειωθεί ότι το κουβάρι της υπόθεσης άρχισε να ξετυλίγεται, όταν η μητέρα πήγε στη ΓΑΔΑ και κατήγγειλε τον Ηλία Μίχο ως βιαστή της κόρης της, ενώ το αίτημά της για αποφυλάκιση με περιοριστικούς όρους για να βρίσκεται δίπλα στα παιδιά της απορρίφθηκε τρεις φορές. «Αισθανόμαστε οργή γιατί έχουμε τη βεβαιότητα ότι τα πραγματικά γεγονότα είναι ακόμη πιο ζοφερά από όσα έχουν δει το φως με τις έως τώρα συλλήψεις και κατηγορίες», αναφέρει σε πρόσφατη ανακοίνωσή της η Επιτροπή Αλληλεγγύης στη 12χρονη.

ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ ΡΑΦΗΝΑΣ

Αρχοντούλα Βαρβάκη

Περιβαλλοντική καταστροφή ενός σπάνιου υδροβιότοπου

► Μιλούν στο *Prin* κάτοικοι που αγωνίζονται για την προστασία του ρέματος

Τις πρώτες μέρες του 2024 σχεδιάζεται να κοπούν 143 δέντρα στο Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας, στο πλαίσιο του έργου διευθέτησης του Ρέματος. Το έργο, που υλοποιείται με εντολές του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, έχει ήδη ξεκινήσει. Η μέχρι τώρα παρέμβαση στο ρέμα είναι έκτασης περίπου 1 χιλιομέτρου και από τη χλωρίδα έχουν σωθεί μόνο τα δέντρα, μετά από παρέμβαση των κατοίκων. Ο αγώνας τους για τα 143 δέντρα που βρίσκονται σε αυτό το ένα χιλιόμετρο και τη συνέχεια αυτού προς τη θάλασσα είναι διαρκείας και δεν σταματά εκεί, καθώς το έργο αφορά συνολικά πολύ μεγαλύτερο μέρος του ρέματος.

Όπως αναφέρει η *Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας* σε ανοιχτή επιστολή της προς το υπουργείο, τον πρωθυπουργό, την ανάδοχο εταιρεία (Ιντρακάτ), την τοπική αυτοδιοίκηση, συνολικά θα κοπούν πάνω από 2.000 δέντρα (στην κοίτη του ρέματος, στα πρανή και στην παρόχθια ζώνη σε πλάτος 2-3 μέτρων) και αυτός ο «καθαρισμός» θα γίνεται ταυτόχρονα σε μεγάλο μέρος του ρέματος (17 χιλιόμετρα) και με βαρέος τύπου ερπυστριόφορα οχημάτια, χωρίς την απαραίτητη μελετητική προσέγγιση ή πρωτόκολλο επιτρεπόμενων εργασιών και παρά την προστασία που προβλέπει η νομοθεσία για το ρέμα. Η παρέμβαση αυτή, εξηγεί η *Κίνηση*, δημιουργεί κίνδυνο κατάρρευσης πρανών, τοπικών πλημμυρικών φαινομένων, μεταφοράς υλικών στην εκβολή του ρέματος και το λιμάνι της Ραφήνας. Ως προς την επικινδυνότητα του σχεδιαζόμενου έργου συμφωνεί και η Ένωση Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών, η οποία συστήνει περιορισμό του καθαρισμού στα σημεία που απαιτείται (απομάκρυνση των μπάζων κ.λπ.) χωρίς παρέμβαση στα πρανή, χωρίς πλήρη αποψίλωση και με χρήση ήπιων μέσων.

Η εικόνα γίνεται ακόμα χειρότερη αν λάβουμε υπόψη ότι το έργο προβλέπει τη διευθέτηση της κοίτης με τσιμέντο και λιθοπλήρωτα συρματοκιβώτια. Το ρέμα θα μετατραπεί σε έναν «τεχνητό οχετό ομβρίων», προειδοποιεί η *Κίνηση*, και αυτό σημαίνει πρώτον καταστροφή του οικοσυστήματος και δεύτερον αύξηση του κινδύνου για καταστροφική πλημμύρα. «Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα έργο υποδομών και όχι ένα περιβαλλοντικό έργο για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής όπως διατείνεται», διαβάζουμε στο κείμενο της διεθνούς καμπάνιας για τη σωτηρία του ρέματος.

Το ίδιο κείμενο υπογραμμίζει και τη σημασία του ρέματος για την περιοχή αλλά και όλη την Αττική: Το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας (μήκους 25 χιλιομέτρων) στο μεγαλύτερο μέρος του έχει φυσική κοίτη, είναι ένα από τα ελάχιστα φυσικά ρέματα στην Αττική και έχει ιδιαίτε-

ρη αξία ως υγρότοπος (χαρακτηρισμένο υδατόρεμα και υγρότοπος Α' Προτεραιότητας). Φιλοξενεί πολλά είδη πουλιών, 23 από τα οποία είναι προστατευόμενα και ορισμένα απειλούμενα, καθώς είναι σημαντικός σταθμός για τα μεταναστευτικά πουλιά. Ευεργετικό είναι φυσικά και για τους κατοίκους της περιοχής, τους οποίους προστατεύει από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, αποτρέποντας, για παράδειγμα, καταστροφικές πλημμύρες.

Η αξία ενός ποταμιού, ενός ρέματος και της φυσικής του κοίτης έχουν γίνει πια κατανοητά με τον χειρότερο τρόπο. Ήδη στον απόηχο των πλημμυρών στη Θεσσαλία, ακόμα και «οι Ολλανδοί Εμπειρογνώμονες και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ), μία από τις δύο δανειστριες Τράπεζες στο έργο διευθέτησης του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, τάσσονται υπέρ των λύσεων των βασισμένων στη φύση για τον μετριασμό των πλημμυρών στην Ελλάδα», σημειώνει η *Κίνηση* στην ανοιχτή της επιστολή.

Συναυλία ενημέρωσης το Σάββατο 6/1 στην πλατεία Δημητρακού

Οι κάτοικοι αντιδρούν μέσω της *Κίνησης* με έναν πολύμορφο αγώνα. Η διεθνής καμπάνια για τη σωτηρία του Ρέματος (που απευθύνεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, την Τράπεζα του Συμβουλίου της Ευρώπης και τον Έλληνα Πρωθυπουργό, δεδομένου ότι το έργο χρηματοδοτείται κατά 83% από ενωσιακούς πόρους) ζητάει τη ματαίωση του έργου διευθέτησης του Ρέματος και τον επανασχεδιασμό του με «Λύσεις βασισμένες στη φύση (NbS)» και έχει συγκεντρώσει περίπου 68.000 υπογραφές και τη στήριξη πλήθους εθνικών και διεθνών περιβαλλοντικών οργανώσεων και οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων και περιβαλλοντικών συλλογικοτήτων.

Παράλληλα, οι κάτοικοι οργανώ-

νουν κινητοποιήσεις αλλά έχουν προσφύγει και στη δικαιοσύνη. Η δικηγόρος Παναγιώτα Πετρόγλου μας λέει σχετικά: «Στις 20/12/2023 συζητήθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πέντε νέων ηλικίας 17-23 ετών από τη Ραφήνα, που ζητούν την αναστολή των εργασιών του έργου διευθέτησης και του φερόμενου «καθαρισμού» και της κοπής 2.000 δέντρων στην κοίτη, τα πρανή και την παρόχθια ζώνη. Πρόκειται για την πρώτη δικαστική προσφυγή από νέους για το περιβάλλον και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή στην Ελλάδα. Πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των νέων άσκησαν οχτώ περιβαλλοντικές οργανώσεις και δύο οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η απόφαση αναμένεται το επόμενο διάστημα. Κατά τη γνώμη μας, η τυχόν δημιουργία περιβαλλοντικών τελεσμένων πριν την έκδοση των εκκρεμών δικαστικών αποφάσεων (η δίκη κατά της οριοθέτησης στο Συμβούλιο της Επικρατείας είναι στις 20/3/2024) θέτει και ζητήματα ευθύνης όσον αφορά τη βιωσιμότητα».

Επόμενος σταθμός η συναυλία του Σαββάτου 6/1, στην οποία μας καλούν μέσω του *Prin* οι μουσικοί και φοιτητές Στάθης Μπιρίμπας και Ορφέας Αποστολόπουλος που συμμετέχουν σε αυτή. «Το Σάββατο (ώρα 7 μ.μ.), οργανώνουμε στην πλατεία Δημητρακού στη Ραφήνα, ένα οπτικοακουστικό event/συναυλία, για ενημέρωση του κόσμου σε σχέση με την καταστροφή του μεγάλου ρέματος, την κοπή 143 δέντρων μόνο στην εκβολή του(!) που θα συμβεί τις επόμενες ημέρες και όλων των άλλων καταστροφικών έργων που απειλούν την περιοχή μας, τη φύση και τους ανθρώπους», τονίζουν.

Εμμανουέλα Τερζοπούλου: «Πιθανότητα καταστροφικής πλημμύρας»

Τον αγώνα των κατοίκων στηρίζει και η δημοτική κίνηση *Γη και Ελευθερία*. Γι' αυτό μιλάει στο *Prin* η Εμμανουέλα Τερζοπούλου, δημοτική σύμβουλος Ραφήνας-Πικερμίου με τη συγκεκριμένη κίνηση. «Ο αγώνας στο δημοτικό συμβούλιο ξεκινάει για την *Γη και Ελευθερία* με ενέργειες για την αποτροπή της κοπής 143 δέντρων της εκβολής του Μεγάλου Ρέματος, που πρόκειται να συμβεί τις πρώτες ημέρες του έτους, στα πλαίσια του έργου διευθέτησης, ενός έργου το

οποίο, εκτός της τεράστιας περιβαλλοντικής καταστροφής που θα προκαλέσει στην Αττική, θα αυξήσει την πιθανότητα μιας καταστροφικής πλημμύρας, ενώ διατείνεται την αντιπλημμυρική προστασία της Ραφήνας», σημειώνει. Η *Γη και Ελευθερία* ζητάει από τη δημοτική αρχή να αναλάβει τις ευθύνες της για την προστασία ενός κοινόχρηστου χώρου πρασίνου, στην καρδιά του υδροβιότοπου και μέσα και στις παρυφές του αστικού ιστού», προσθέτει.

Δημήτρης
Γρηγορόπουλος

Η μεταπολιτική και η κρίση της αστικής δημοκρατίας

Η «μεταπολιτική», φαινόμενο της οποίας ήταν και η εκλογή Κασσελάκη, ερμηνεύεται κυρίως σε αντιδιαστολή με τη «σοβαρή» αστική πολιτική, καθώς διακρίνεται από την αποϊδεολογικοποίηση και την εναπόθεση των ελπίδων στον ηγέτη. Ωστόσο η αξιοποίηση του «θεάματος» και της επικοινωνίας συνδέεται στενά με τον σύγχρονο κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό.

Ισχυρή, αν όχι κυρίαρχη, ερμηνεία του φαινομένου Κασσελάκη και άλλων παρεμφερών φαινομένων (Τραμπ, Μπέπε Γκρίλο, Μακρόν κ.ά.) επιτελείται απ' την έννοια της μεταπολιτικής, που απ' τους εμπνευστές και χρήστες της εμφανίζεται ως νέο πολιτικό σύστημα που χαρακτηρίζει τη σύγχρονη αστική δημοκρατία. Αναλυτικότερα, σύμφωνα με τους θιασώτες αυτής της αντίληψης, η μεταπολιτική συνδέεται και αναπτύσσεται σε ένα περιβάλλον εξασθενημένων δημοκρατικών θεσμών, αποϊδεολογικοποίησης των πολιτικών συγκρούσεων, δυσaráσκειας έναντι των παραδοσιακών κομμάτων ακόμη και από ισχυρό τμήμα των ψηφοφόρων τους, κυριαρχίας της υποκειμενικότητας, του ανορθολογισμού και των αυταπατών, καλλιέργειας ενός εικονιστικού μεσσιανισμού και λαϊκισμού με λατρεία των ηγετών, που σε ένα κλονιζόμενο και φθαρμένο κόσμο καλούνται να «σώσουν» τον λαό από τους εχθρούς του.

Αναπτύσσεται άμεσος και ισχυρός δεσμός μεταξύ του ηγέτη-Μεσσία και του πλήθους των πιστών που ακυρώνει

στην ουσία τους ενδιάμεσους θεσμούς και τα ενδιάμεσα πρόσωπα μεταξύ του ηγέτη και του «ποιμνίου» του. Η λογική της αδιαμεσολάβητης και μη ελεγχόμενης ούτε από τον οικείο χώρο εξουσίας του ηγέτη, εκδηλώνεται και στο κυβερνών κόμμα, όπως επιβεβαιώνεται απ' την απόλυτη κυριαρχία του Μητσοτάκη, αλλά και στην αντιπολίτευση, όπως χαρακτηριστικά εκδηλώθηκε απ' τον νεόκοπο ηγέτη του ΣΥΡΙΖΑ, Κασσελάκη, που απαίτησε και εξασφάλισε ουσιαστικά αδιαμεσολάβητη άσκηση της ηγεσίας μεταξύ του ιδίου και των μελών του ΣΥΡΙΖΑ.

Ανορθολογισμός, μεσσιανισμός, αυταρχισμός και ελπίδα λύτρωσης αποτελούν τα κυρίαρχα συστατικά της μεταπολιτικής. Ο ηγέτης του κόμματος αναγορεύεται σε Μεσσία, που καλείται να σώσει τον λαό από τους εχθρούς του, τα αντίπαλα κόμματα, συμπεριλαμβανομένων ακόμη και των αστικών κομμάτων, έστω και αν στα βασικά ζητήματα συγκλίνουν σε ομογενή ταξική γραμμή.

Συνοψίζοντας, η θεωρία της μεταπολιτικής γίνεται αντιληπτή ως οξεία κρίση

Η μεταπολιτική συνδυάζεται και αλληλοσυμπληρώνεται με την κοινωνία του θεάματος και την κυριαρχία της εικόνας έναντι της έννοιας

ση των καθιερωμένων αστικών θεσμών και αξιών, της επιστημονικής και ρεαλιστικής αντίληψης και ανάλυσης των κοινωνικών φαινομένων, ως υποβαθμισμένη επίκληση των αστικών αντιλήψεων, ιδεών και αξιών στην ερμηνεία και αντιμετώπιση των κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων. Η μεταπολιτική συνδυάζεται καθοριστικά και αλληλοσυμπληρώνεται με την κοινωνία του θεάματος και την κυριαρχία της εικόνας έναντι της έννοιας. Φρονεί ότι, τα κοινωνικά προβλήματα που δεν λύνονται, αλλά οξύνονται, δεν αντιμετωπίζονται με καθιερωμένες δικαιολογίες και αμφίβολες υποσχέσεις, αφού η πειστική τους εμβέλεια είναι περιορισμένη λόγω

της ασυνέπειας ή της περιορισμένης υλοποίησής τους.

Απεναντίας, η μεταπολιτική δεν επικεντρώνεται σε τετριμμένες και φθαρμένες δικαιολογίες και επαγγελίες, σε επαναλαμβανόμενα σημαίνοντα, αλλά στο σημαίνον, στην εικόνα και τον λόγο ενός «Μεσσία», που, με την παρουσία, τον λόγο του, την οικειότητά του, την αισιοδοξία και τον ενθουσιασμό του, ακόμη και με την εμφάνισή του γίνεται ο ίδιος σημαίνων και σημαντικότατο ταυτόχρονα, της αισιοδοξίας και προσδοκίας του καλύτερου.

Είναι υπερβολική και αναπόδεικτη πάντως η αντίληψη των θεωρητικών της μεταδημοκρατίας ότι το αστικό πολιτικό σύστημα εισέρχεται σε μια νέα διακριτή φάση ή και στάδιο με κεντρικό άξονα τη δημαγωγία του θεάματος και μιας επίπλαστης και ρητορικής αισιοδοξίας για έναν καλύτερο κόσμο. Πρώτο και κυριότερο, γιατί η περίφημη μεταπολιτική της αισιοδοξίας και των προσδοκιών, αν μετεξελιχθεί σε κυβερνώσα παράταξη, αναπόδραστα θα αποδειχτεί φενάκη και θα καταρρεύσει, γιατί ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός δεν ανέχεται τους πολιτικούς πειραματισμούς μιας μεταδημοκρατίας, που θα επιχειρήσει, έστω και μερικά, να μετατρέψει το θέαμα σε κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Εξάλλου, και δίκη πειράματος, μια τέτοια απόπειρα αποκλείεται, αφού και ο ΣΥΡΙΖΑ επί ηγεσίας Κασσελάκη, πέρα από λεκτικούς και θεαματικούς πομπόλυγες, αποδεικνύεται στερεότερα ενταγμένος στο αστικό σύστημα. Όπερ επιβεβαιώνεται και από τις δηλώσεις πίστης στο σύστημα από τον ίδιο τον Κασσελάκη όπως η διακήρυξη της ανάγκης συνεργασίας εργατικής τάξης και καπιταλιστών, που καταργεί την πάλη των τάξεων, ο όρκος πίστης στην πατριωτική αριστερά, τουτέστιν ο συμβιβασμός με τον εθνικισμό και τον ιμπεριαλισμό και η ιταμή απαίτηση για αδιαμεσολάβητη σχέση του αρχηγού του κόμματος με τη βάση.

Μεταδημοκρατία και κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός

► Η χρήση του επικοινωνιακού «καρότου» δεν οδηγεί σε εξάλειψη του κρατικού μαστιγίου

ΕΞΑΛΛΟΥ, υπερβολική και ατεκμηρίωτη είναι η αντίληψη ότι ο καπιταλισμός δημιουργεί ένα νέο πολιτικό σύστημα, τη λεγόμενη μεταδημοκρατία. Η ειδοποιός διαφορά που επικαλούνται οι εισηγητές αυτής της θεωρίας ενυπάρχει ήδη, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό. Η ισχυροποίηση του αρχηγού του κόμματος δεν είναι απαίτηση μόνο του μεταδημοκρατικού Κασσελάκη, αλλά πραγματώνεται και από το επιτελικό κράτος του Μητσοτάκη και την απόλυτη κυριαρχία του στο κόμμα της ΝΔ.

Ο αρχηγικός αυταρχισμός και συγκεκριμένος του Μητσοτάκη και του Κασσελάκη, και στον ένα ή τον άλλο βαθμό συνολικά του αστικού πολιτικού συστήματος, δεν αποτελούν ιδιόζοντα γνωρίσματα ενός νέου πολιτικού συστήματος, όπως θεωρείται η μεταδημοκρατία απ' τους θιασώτες της, αλλά γνώρισμα, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, στην μία ή την άλλη μορφή, του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού. Παρά τους όρκους των αστών ηγετών στη δημοκρατία, η όξυνση των προβλημάτων και ο φόβος μαζικών

αντιδράσεων καθιστά αναπόφευκτη τη χρήση του μαστιγίου για την τιθάσευση των λαϊκών αντιδράσεων.

Αλλά και ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός, παρά την κυρίαρχη αυταρχικοποίησή του, δεν υστερεί στην αξιοποίηση του θεάματος, των προσδοκιών, της επικοινωνιακής καταιγίδας, του λαϊκισμού, του λεγόμενου καρότου δηλαδή. Στον εντυπωσιασμό ενός ευχάριστου και προσηγούς προφίλ του ηγέτη-Μεσσία, ο Κασσελάκης υπερτερεί στην προβολή μιας περσόνας προσιτής, αισιόδοξης,

ευχάριστης ή και μεσσιανικής, όπως επιβεβαιώνεται από την υποδοχή που του επιφυλάσσει ο κόσμος. Ωστόσο, ακόμη και ο παραδοσιακός και σοβαρός Μητσοτάκης, υπείκει στα κελεύσματα των καιρών προς αναζήτηση οπαδών στην εποχή της εικόνας και του θεάματος, έχει κατά πολύ χαλαρώσει την παραδοσιακή εικόνα του σοβαροφανούς πολιτικού και καταφεύγει ακόμη και στο Tiktok φορώντας μάλιστα ένα αστείο καπελάκι, προς άγγραν νεαρών οπαδών. Ο tempo τα mores...

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

«Η Πλατεία που κατοικούμε»

► Στο παλιό
Bibliothèque

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/1 στις 7 μ.μ. θα πραγματοποιηθούν τα εγκαίνια μίας ξεχωριστής και κινηματικού περιεχομένου έκθεσης φωτογραφίας για την Πλατεία Εξαρχείων, στον χώρο του παλιού Bibliothèque (Βαλτετσίου και... λαμαρίνας γωνιά). Όπως σημειώνουν οι διοργανωτές, με την τοποθέτηση των λαμαρίνων τον Αύγουστο του 2022, η Πλατεία Εξαρχείων όχι μόνο δεν εγκαταλείφθηκε αλλά επινοήθηκε απ' την αρχή. Έκτοτε, ως «Πλατεία» ορίστηκε ότι διαφεύγει της εγκατεστημένης περιφράξης και μόλις αποκόπηκε από την ελεύθερη χρήση της, απέκτησε ανέλπιστες προοπτικές.

Στην έκθεση θα παρουσιαστούν έργα φωτογράφων που έχουν καλύψει τις κινητοποιήσεις στην πλατεία, όπως οι Νικόλας Γεωργίου, Olivia Dehez, Marc Lepson, Μάριος Λώλος, Στεφάνια Μιζάρα, Τατιάνα Μπόλαρη και Γιώργος Νούνεσης. Μέσω της τέχνης και του φωτορεπορτάζ ο κόσμος καλείται να αναρωτηθεί: Πού εγκαθίσταται η μνήμη και η βιωμένη εμπειρία όταν ο φυσικός χώρος που τη δημιουργεί εξαφανίζεται; Μέχρι ποιο σημείο συρρίκνωσης του σχήματος ενός χώρου μπορείς να επιμένεις να τον διεκδικείς; Διατηρείται η λειτουργία της πόλης όταν αυτή χάνει τα συνεκτικά στοιχεία της δομής της, δηλαδή τα όνειρα που συλλογικά πραγματώνονται σε τόπους αναφοράς; Στο κάλεσμα τονίζεται πως οι άνθρωποι του 21^{ου} αιώνα θα μνημονεύονται μάλλον ως οι άνθρωποι που υπερασπιζόνταν δημόσιους χώρους και πως για κάθε νέο όριο περιφράξης, μια καινούρια πλατεία θα γεννιέται. Η έκθεση θα παρουσιάζεται έως τις 18 Ιανουαρίου και θα είναι ανοιχτή από τις 6.00 μ.μ. έως 9.00 μ.μ. τις καθημερινές και 11.00 μ.μ. - 3.00 μ.μ. τα σαββατοκύριακα.

Μαριάννα Τζιαντζή

Κοσμοσυρροή, δάκρυα και χειροκροτήματα. Άλλη μια ταφόπλακα σε ένα μνημείο του πολιτισμού. Νεκροθάφτες η κυβέρνηση, το υπουργείο Πολιτισμού, ο ΕΦΚΑ, ο Δήμος της Αθήνας... όλοι όσοι επιδιώκουν τη μετάλλαξη του κέντρου της πόλης, όλοι όσοι ονειρεύονται τη μετατροπή της Αττικής σε Ντουμπάι της Μεσογείου.

Μόνο η πρόσοψη του κτιρίου θα παραμείνει, μια διατηρητέα «πέτσα», ένα διακοσμητικό κέλυφος, ενώ η λειτουργία, το περιεχόμενο, θα αλλάξει εντελώς, καθώς το κτίριο θα μετατραπεί σε πολυτελές ξενοδοχείο, αν και στον ίδιο χώρο θα φιλοξενούνται συνέδρια και ποικίλα «ιβέντ». Το Ιντεάλ δεν θα ρημάξει όπως εδώ και χρόνια ρημάζει ο κινηματογράφος Άστρον στους Αμπελόκηπους, όπως ρημάζει το εργοστάσιο της Columbia στον Περισσό, όπως ρημάζει η πανέμορφη ερειπωμένη κατοικία του ποιητή Ναπολέοντα Δαπαθιώτη στα Εξάρχεια. Η ιστορική μνήμη είναι ανεπιθύμητη, εκτός και αν κρίνεται τουριστικά αξιοποιήσιμη. Επιθυμητός είναι μόνο ο «εξευγενισμός» που στην πραγματικότητα είναι αγριανθρωπισμός.

Το Ιντεάλ δεν ήταν μόνο ένα σινεμά, αλλά μια κιβωτός μνήμης, συλλογικής και προσωπικής, ενώ ο αγώνας που δόθηκε για να κρατηθεί στη ζωή δεν ήταν μόνο υπόθεση των σινεφίλ. Ακριβώς όπως και ο αγώνας ενάντια στις φρουρούμενες λαμαρίνες και στην κοπή των δέντρων της πλατείας Εξαρχείων δεν αφορά μόνο τους κατοίκους της γειτονιάς. Η πόλη δεν χάνει μόνο τα παλιά σύμβολά της, χάνει την ψυχή της. Με τον ίδιο τρόπο χάνεται και ο Κήπος του Μουσείου, που δεν ήταν μόνο μια καφετέρια ανάμεσα στις πολλές, αλλά ένας ζωντανός χώρος πολιτισμού, όπου τα τελευταία χρόνια φιλοξενήθηκαν αναρίθμητες παρουσιάσεις βιβλίων και συζητήσεις για το βιβλίο. Παλαιότερα, ο Κήπος του Μουσείου ήταν ένα αναψυκτήριο με ζωντανή ορχήστρα, όπου ο κόσμος μπορούσε να ακούσει δημοφιλείς τραγουδιστές και τραγουδίστριες χωρίς να πληρώσει πολλά, όπως θα συνέβαινε αν πήγαινε να τους ακούσει σε κοσμικά μαγαζιά στα οποία εμφανίζονταν πιο αργά τη νύχτα. Τώρα ο χώρος αυτός «φαστ-φουντοποιείται», ενώ την ίδια τύχη έχει και ο Κήπος του Νομισματικού Μουσείου, που εδώ και 16 χρόνια ήταν ένας φιλόξενος χώρος για συναυλίες και άλλες εκδηλώσεις. Το κτιριακό συγκρότημα

Ο κινηματογράφος Ιντεάλ, όπως τον ξέραμε, πέθανε, τελείωσε.

Την περασμένη Παρασκευή έγινε εκεί η τελευταία προβολή με την ταινία *Pulp Fiction*.

Αντίο, Ιντεάλ ή ψωμί και τριαντάφυλλα

του Πολυτεχνείου την έχει γλιτώσει από τον οδοστρωτήρα της ανάπλασης, καθώς πρόκειται για κληροδότημα με αυστηρά καθορισμένη χρήση, αν και πολλοί επιδίωξαν την κατάργησή του ως ΑΕΙ και τη μετατροπή του σε προέκταση του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου.

Το ιστορικό κέντρο της πόλης της Αθήνας μετατρέπεται σε «επενδυτικό-τουριστικό προορισμό», σε ένα πολυκέφαλο «mall». Το Μινιόν, για παράδειγμα, δεν ήταν απλώς ένα λαϊκό πολυκατάστημα: στην καφετεριά του, στον τελευταίο όροφο, που ήταν και ένα φτηνό σελφ σέρβις εστιατόριο, έβρισκαν για λίγη ώρα καταφύγιο πολλοί περαστικοί αλλά και εργαζόμενοι του κέντρου. Τώρα το Μινιόν αναπλάθεται: ακριβά διαμερίσματα και μεζονέτες, εμπορικά καταστήματα πολυτελείας, γραφεία για «σμарт» επιχειρήσεις και όλα αυτά με πράσινο μανδύα, φιλικό στο περιβάλλον και άξιο για τους ανθρωπούς. Στην ίδια γραμμή της λοβοτόμησης της πόλης, της απαλλαγής της από καθετί ζωντανό, κινήθηκε και η απόφαση της υπουργού Πολιτισμού για την έξωση του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων από το νεοκλασικό κτίριο στο Θησείο που εδώ και χρόνια τού είχε παραχωρηθεί.

Το Ιντεάλ όπως το ξέραμε χάνεται, όπως και άλλα στέκια της πόλης, από το βιβλιοπωλείο Κά-

Το ιστορικό κέντρο της
Αθήνας μετατρέπεται
σε «επενδυτικό-
τουριστικό
προορισμό»,
σε ένα
πολυκέφαλο
«mall»

“

ουφμαν μέχρι τους λουκουμάδες «Αιγαίον», ένα ταπεινό υπόγειο που μοσχοβολούσε μέλι και κανέλα — ας μην θεωρηθεί ιεροσουλία η ταυτόχρονη αναφορά αυτών των δύο. Εκατοντάδες μικρά καταστήματα, καφενεία, συνεργεία, βιβλιοπωλεία, έχουν χαθεί ή κινδυνεύουν με λουκέτο, καθώς τα ενοίκια γίνονται δυσβάσταχτα. Ίσως αυτό που πιο εύγλωττα εκφράζει το όραμα της ηγεσίας του υπουργείου Πολιτισμού είναι η πρόσφατη απόφαση για το εισιτήριο των 30 ευρώ στην Ακρόπολη, αλλά και η σύσταση μιας νέας υπηρεσίας: της «Εξατομικευμένης Επίσκεψης» με ειδική πριβέ ξενάγηση νωρίς το πρωί ή μετά τις οχτώ το βράδυ, χωρίς το πλήθος των απλών επισκεπτών. Ποιος ξέρει, ίσως σύντομα ο Παρθενώνας να διατίθεται σαν ακριβοπληρωμένο ντεκόρ για γάμους, φωτογραφίες μόδας κ.λπ. Εξατομικευμένες εμπειρίες, όχι συλλογικές. Ο δημόσιος χώρος συρρικνώνεται, περιτελιχίζεται, επιτηρείται αυστηρά. Και το Ιντεάλ, όπως και οι εκατοντάδες νεκροί συνοικιακοί κινηματογράφοι, ήταν δημόσιος χώρος κι ας έπρεπε να πληρώσουμε εισιτήριο για να τον επισκεφτούμε. Ήταν ένα τριαντάφυλλο και ο θάνατός του θυμίζει το Ψωμί και τριαντάφυλλα. Γιατί χωρίς τα τριαντάφυλλα (με την ευρύτερη έννοια), το ψωμί (με την ευρύτερη έννοια) είναι πικρό.

Το 2023, παρά τη μεγάλη απεργία στο Χολιγουντ, σημειώθηκε μια υπερπροσφορά ξένων τηλεοπτικών σειρών μέσα από αρκετές πλατφόρμες. Ανάμεσα στο πλήθος ξεχωρίζουν αρκετές, όπως αυτές που παρουσιάζουμε στη συνέχεια, οι οποίες δείχνουν ότι όσον αφορά τη μυθοπλασία τα «ποιοτικά» όρια ανάμεσα στη μεγάλη και τη μικρή οθόνη γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτα. Σε αυτό το πλαίσιο αξίζει να σημειώσουμε και τις αξιόλογες σειρές που εγκαινίασε φέτος η σινεφίλ πλατφόρμα Cιnoβο αλλά και αυτές που είναι δωρεάν διαθέσιμες στο Ertflix. Μεταξύ αυτών ξεχωρίζει και η πρώτη πρωτότυπη σειρά του ERTflix Έρημη Χώρα, μια κοινωνικά ευαίσθητη παραγωγή που παρουσιάζει την «οδύσσεια» μιας μικρής Ελληνορουμάννας που έχει πρόβλημα με την ομιλία.

Succession (Novacinema)

Η σειρά-φαινόμενο του HBO έσπασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ υποψηφιοτήτων στις Χρυσές Σφαίρες για τηλεοπτική σειρά. Πρόκειται για μια απολαυστική σάτιρα του κόσμου των επιχειρήσεων και του αρπακτικού καπιταλισμού με φόντο τη μάχη για τη διαδοχή μιας μιντιακής αυτοκρατορίας ανάμεσα στα μέλη μιας οικογένειας. Το κωμικοτραγικό φινάλε της σειράς, με την ίδια την αστική δημοκρατία να είναι παράπλευρη απώλεια της επιχειρηματικής μάχης για εξουσία, απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, κυρίως για τις ερμηνείες των ηθοποιών. Η σειρά, με όλες τις αντιφάσεις της, αποτελεί ίσως το πιο χαρακτηριστικό δείγμα κοινωνικής κριτικής που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια σε τηλεοπτική μορφή.

The Bear (Disney+)

Το *The Bear* του Disney+ (δύο σεζόν, 18 επεισόδια) είναι μια αμερικανική σειρά της κατηγορίας comedy-drama, που δικαιολογημένα αγαπήθηκε από το διεθνές τηλεοπτικό κοινό και αποθεώθηκε από τους κριτικούς (13 υποψηφιότητες για βραβείο Emmy). Επίκεντρο της αργόσυρτης ιστορίας είναι ένα ταπεινό σαντουιτσάδικο σε μια λαϊκή γειτονιά του Σικάγο, που η συγκυρία το φέρνει να μεταμορφωθεί σε εστιατόριο πολυτελείας. Οικογενειακά δράματα, φιλίες, αλληλεγγύη, συλλογικότητα και σπουδαίες ερμηνείες από νέους και μεγαλύτερης ηλικίας ηθοποιούς, όπως ο πρωταγωνιστής Τζέρεμι Άλεν Γουάιτ. Το αισιόδοξο μήνυμά της σειράς είναι ότι οι άνθρωποι, αν βρεθούν στο κατάλληλο περιβάλλον, μπορούν να αλλάζουν προς το καλύτερο.

Blue Eye Samurai (Netflix)

Η σειρά *Blue Eye Samurai* ή (Γαλανομάτης Σαμουράι) στο Netflix είναι μια αμερικανογαλλική παραγωγή, ένα animation υψηλών προδιαγραφών

Ανδρέας Κυρίσης

Σειρές που ξεχώρισαν το 2023

αποκλειστικά για ενήλικες. Η ιστορία διαδραματίζεται στην Ιαπωνία του 17ου αιώνα, όπου ένας (για την ακρίβεια μία) σαμουράι γυρεύει εκδίκηση, αναζητώντας τον Βρετανό τυχοδιώκτη που βίασε την Ιαπωνέζα μητέρα της. Ένα σκληρό παραμύθι που θίγει και σύγχρονα θέματα όπως είναι ο κοινωνικός αποκλεισμός, οι πατριαρχικές σχέσεις, η χειραφέτηση της γυναίκας, ο πολιτικός καιροσκοπισμός, το βρόμικο παιχνίδι της εξουσίας. Καλογραμμένοι διάλογοι, ατμοσφαιρική μουσική, σασπένς και πάνω απ' όλα πανέμορφος σχεδιασμός. Τα ονειρικά τοπία έρχονται σε αντίθεση με την ωμή βία, που είναι παρούσα και στα 8 επεισόδια της σειράς χωρίς όμως να γίνεται αυτοσκοπός.

Αργά Άλογα (Apple TV)

Αυτή η ιδιαίτερη βρετανική κατασκοπική σειρά ακολουθεί μια δυσλειτουργική ομάδα πρακτόρων της MI5 που βρίσκεται σε δυσμένεια και το εκκεντρικό αφεντικό της Τζάκσον Λάμπ (τον οποίο υποδύεται εξαιρετικά ο Γκάρνι Όλντμαν). Η περίεργη αυτή ομάδα ανθρώπων καταφέρνει ωστόσο να βρίσκεται πάντα στο επίκεντρο περίπλοκων συνομωσιών, στις οποίες διαπλέκεται η επιχειρηματική και πολιτική εξουσία, η ακροδεξιά και η ηγεσία των μυστικών υπηρεσιών. Στον δεύτερο κύκλο επεισοδίων η δράση διαδραματίζεται με φόντο μια αντικαπιταλιστική διαδήλωση ενάντια στον κορυφαίο υπουργό της κυβέρνησης.

The Last of US (HBO-Vodafone TV)

Η σειρά *The Last of Us*, αποτελεί μια

ιδιαιτερή περίπτωση, καθώς αποτελεί μεταφορά του ομώνυμου βιντεοπαιχνιδιού για την κονσόλα του Playstation. Ωστόσο, θα είναι λάθος κάποιος να το απορρίψει εκ των προτέρων λόγω αυτού. Η βιομηχανία του gaming έχει εξελιχθεί και το *The Last of Us* αποτελεί μια εμπειρία κινηματογραφικού επιπέδου. Στη συγκινητική αυτή σειρά τρόμου και επιστημονικής φαντασίας παρακολουθούμε τη μάχη για την επιβίωση σε ένα μετα-αποκαλυπτικό σκηνικό όπου ο πολιτισμός όπως τον γνωρίζουμε έχει καταστραφεί και η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει κίνδυνο εξάλειψης. Μέσα σε τραγικές συνθήκες οι πρωταγωνιστές -ένας μεσήλικας άντρας και μια έφηβη κοπέλα- βρίσκονται συνεχώς αντιμέτωποι με ηθικά διλήμματα, παλεύοντας παράλληλα να διατηρήσουν και την ανθρωπιά τους

Reservation Dogs (Disney+)

Το *Reservation Dogs* ακολουθεί μια παρέα αυτόχθονων εφήβων που ζουν σε έναν καταυλισμό στην Οκλαχόμα, οι οποίοι προσπαθούν να μαζέψουν χρήματα για να φύγουν με προορισμό την Καλιφόρνια και να ξεφύγουν από τον περίγυρό τους. Η σειρά παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον όχι μόνο γιατί τονίζει τη σημασία της ενότητας και της αλληλεγγύης αλλά και γιατί είναι η πρώτη τηλεοπτική παραγωγή με συντελεστές αποκλειστικά ινδιάνικης καταγωγής. Μέσα από μια ιστορία ενηλικίωσης, μας δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε μια διαφορετική κουλτούρα, η οποία σπάνια φωτίζεται στη μικρή ή τη μεγάλη οθόνη.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ο πολιτισμός της αλληλεγγύης

ΔΕΝ ΕΚΡΥΨΑΝ την ενόχληση τους οι απολογητές του κυρίαρχου αφηγήματος για την πολύ ωραία και δυνατή εικόνα της παραμονής Πρωτοχρονιάς στο Σύνταγμα, στην εκδήλωση του δήμου Αθηναίων, με τις παλαιστινιακές σημαίες να ανεμίζουν περήφανα μέσα στο πλήθος και μπροστά στη σκηνή. «Εδώ ήρθαμε για να τραγουδήσουμε και να διασκεδάσουμε» ένωσε την ανάγκη να παρέμβει ο φιλοκυβερνητικών πεποιθήσεων καλλιτέχνης Νίκος Πορτοκάλογλου δείχνοντας την αντίθεση του στην παρουσία των παλαιστινιακών σημαίων. Από αυτή την προσέγγιση διαφοροποιήθηκε σαφέστατα η Μαρίνα Σάπτι δείχνοντας από τη σκηνή τις παλαιστινιακές σημαίες και αναφέροντας τη σημασία της αλληλεγγύης στο μήνυμά της. Μια μέρα πριν το Σάββατο 30 Γενάρη άλλωστε διαδηλωτές βρέθηκαν ακόμα ένα Σάββατο στην πλατεία Συντάγματος στο πλευρό του μαχόμενου παλαιστινιακού λαού κα-

ταγγέλλοντας τη σφαγή στη Γάζα αλλά και την ελληνική εμπλοκή σε αυτή, «χαλώντας» το εορταστικό-εμπορικό κλίμα. Οι δράσεις ωστόσο δεν τελείωσαν στο Σύνταγμα. Σπουδάστριες και σπουδαστές καλλιτεχνικών σχολών έστειλαν το δικό τους μήνυμα υπέρ της ειρήνης και καταδίκης του βομβαρδισμού της Γάζας από το Ισραήλ, με μία ηχηρή παρέμβαση στο Θέατρο Τσίλλερ, το βράδυ της Τρίτης. «Να μην συνηθίσουμε στην φρικαλεότητα. Καμία σχέση με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ», έγραφε το πανό που σήκωσαν οι σπουδάστριες/ές στην κεντρική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου. «Σταματήστε το βομβαρδισμό της Γάζας». Οι πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και οι δράσεις καταγγελίας της σφαγής στο χώρο του πολιτισμού και όχι μόνο θα συνεχιστούν και τις επόμενες μέρες σε πείσμα όλων εκείνων που ενοχλούνται τόσο πολύ από αυτές.

Δημήτρης
Καλτσώνης*

Το Ισραήλ διαπράττει έγκλημα κατά της ανθρωπότητας στη Γάζα

Αποτελεί η επιχείρηση του Ισραήλ στη Γάζα άσκηση του δικαιώματος στη «νόμιμη αυτοάμυνα» ή διαπράττονται συγκεκριμένα «εγκλήματα πολέμου», σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ και του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου; Ο καθηγητής Δημήτρης Καλτσώνης απαντά με συγκεκριμένες αναφορές στις διεθνείς αποφάσεις, ενώ θέτει κι ένα κρίσιμο ερώτημα: Ποιος θα κερδίσει τη μάχη της Γάζας;

Σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, τα σχετικά ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας [όπως οι: 242(1967), 338(1973), 446(1979), 452(1979), 465(1980) 476(1980), 478(1980) 1397(2002), 1515(2003), 1850(2008), 2334(2016)], οι Παλαιστίνιοι δικαιούνται τη δική τους ελεύθερη πατρίδα, στα όρια του 1967, με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ. Πρόκειται για απολύτως ξεκάθαρο ζήτημα από τη σκοπιά του διεθνούς δικαίου.

Κίβδηλη αυτοάμυνα

Επομένως, το επιχείρημα της ισραηλινής κυβέρνησης ότι ασκεί το δικαίωμα στην αυτοάμυνα, με βάση το άρθρο 51 του Καταστατικού Χάρτη, δεν ευσταθεί ούτε στο ελάχιστο. Το Ισραήλ έχει υπό την κατοχή του εδώ και πολλές δεκαετίες την Παλαιστίνη, παραβιάζει δηλαδή τις αρχές του διεθνούς δικαίου και τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Διεξάγει μια βάρβαρη επιχείρηση εδραίωσης της κατοχής.

Για τον ίδιο λόγο δεν ήταν αυτοάμυνα οι επιχειρήσεις των γερμανικών ναζιστικών δυνάμεων, όταν μάχονταν ενάντια στις αντάρτικες δυνάμεις της Ελλάδας ή άλλων κατεχόμενων χωρών ή ενάντια στα στρατεύματα της αντιφασιστικής συμμαχίας. Ούτε ήταν αυτοάμυνα οι επιχειρήσεις των Οθωμανών ενάντια στους εξεγερμένους Έλληνες το 1821.

Να σημειωθεί, μάλιστα, ότι σύμφωνα με την ερμηνεία του άρθρου 1 παρ. 2 του Χάρτη, που θεμελιώνει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών, νομιμοποιείται η χρήση βίας μέχρι να επιτευ-

χθεί ο στόχος της απελευθέρωσης από την ξένη κατοχή. Επομένως, με βάση το διεθνές δίκαιο, ο λαός της Παλαιστίνης νομιμοποιείται να αγωνίζεται και ένοπλα ενάντια στην κατοχή.

Εγκλήματα πολέμου

Παράλληλα, με βάση το Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, μπορεί πλέον ξεκάθαρα να υποστηριχθεί ότι η κυβέρνηση του Ισραήλ διαπράττει εγκλήματα πολέμου, όπως είναι:

1. η εκτεταμένη καταστροφή περιουσίας που δεν δικαιολογείται από στρατιωτική ανάγκη [άρθρο 8 παρ. 2Α(iv)],
2. η παράνομη απέλαση ή μεταφορά ή ο παράνομος εγκλεισμός [άρθρο 8 παρ. 2Α(vii)],
3. η εκ προθέσεως κατεύθυνση επιθέσεων κατά του άμαχου πληθυσμού ως τέτοιου ή κατά μεμονωμένων αμάχων που δεν λαμβάνουν άμεσα μέρος στις εχθροπραξίες [άρθρο 8 παρ. 2Β(i)],
4. η εκ προθέσεως καθοδήγηση επιθέσεων κατά μη στρατιωτικών αντικειμένων, δηλαδή αντικειμένων που δεν αποτελούν στρατιωτικούς στόχους [άρθρο 8 παρ. 2Β(ii)],
5. η σκόπιμη κατεύθυνση επιθέσεων κατά προσωπικού, εγκαταστάσεων, υλικού, μονάδων ή οχημάτων που συμμετέχουν σε ανθρωπιστική βοήθεια ή ειρηνευτική αποστολή σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εφόσον δικαιούνται την προστασία που παρέχεται σε αμάχους ή σε αντικείμενα αμάχων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων [άρθρο 8 παρ. 2Β(iii)],
6. η επίθεση ή βομβαρδισμός, με οποιοδήποτε μέσο, πόλεων, χωριών, κατοικιών ή κτιρίων που δεν αμύνονται και δεν αποτελούν στρατιω-

Η κυβέρνηση του Ισραήλ διαπράττει το έγκλημα της γενοκτονίας, αφού επιβάλλει «με πρόθεση την επιβολή επί της ομάδας συνθηκών ζωής υπολογισμένων να επιφέρουν τη φυσική καταστροφή της εν όλω ή εν μέρει»

τικούς στόχους [άρθρο 8 παρ. 2Β(v)], 7. η δήλωση ότι δεν θα υπάρξει έλεος [άρθρο 8 παρ. 2Β(xii)].

Επιπλέον, με βάση το άρθρο 6, η κυβέρνηση του Ισραήλ διαπράττει το έγκλημα της γενοκτονίας, αφού επιβάλλει «με πρόθεση την επιβολή επί της ομάδας συνθηκών ζωής υπολογισμένων να επιφέρουν τη φυσική καταστροφή της εν όλω ή εν μέρει». Με βάση το άρθρο 7, διαπράττει και έγκλημα κατά της ανθρωπότητας με την εξόντωση του πληθυσμού στη Γάζα, δηλαδή «την με πρόθεση επιβολή συνθηκών ζωής, μεταξύ άλλων στέρηση πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, υπολογισμένων να επιφέρουν την καταστροφή μέρους του πληθυσμού».

Ποιος θα κερδίσει τη μάχη της Γάζας;

Για να απαντηθεί το ερώτημα, θα πρέπει να υπολογιστεί ότι μια μάχη δεν κερδίζεται μόνο ή κυρίως στο στρατιωτικό αλλά στο ηθικο-πολιτικό πεδίο. Ας θυμηθούμε, για παράδειγμα, τον

απελευθερωτικό πόλεμο στο Βιετνάμ, την περίφημη επίθεση του Τετ το 1968. Η επίθεση των Βιετναμέζων επαναστατών από στρατιωτική άποψη δεν ήταν ιδιαίτερα επιτυχημένη και οι απώλειές τους βαρύτερες. Ωστόσο, ο αντίκτυπος στην αμερικανική και διεθνή κοινή γνώμη ήταν τέτοιος που οδήγησε τις ΗΠΑ στην οριστική απόφαση για σταδιακή απόσυρση.

Έτσι, ακόμη και αν εδραιωθεί η ισραηλινή κατοχή στη Γάζα, νομίζω πως σε τελική ανάλυση τη μάχη θα κερδίσουν οι Παλαιστίνιοι για τους εξής λόγους:

α. Το Παλαιστινιακό ξαναήρθε στην επιφάνεια ενώ ήταν «ξεχασμένο».

β. Η βαρβαρότητα της κυβέρνησης του Ισραήλ αυξάνει την απομόνωσή του, εντείνει την υποχώρηση της επιρροής των ΗΠΑ στην περιοχή.

γ. Δυναμώνει μέρα με τη μέρα η αμφισβήτηση της ακροδεξιής κυβέρνησης Νετανιάχου στο εσωτερικό του Ισραήλ.

δ. Δυναμώνει κάθε μέρα η καταδίκη της κυβέρνησης Νετανιάχου από τη διεθνή κοινή γνώμη, ακόμη και από την κοινή γνώμη των ΗΠΑ.

ε. Όσο αυξάνονται οι απώλειες του ισραηλινού στρατού, παρότι είναι πολύ μικρότερες από των Παλαιστίνων, θα δυναμώσουν οι τριγμοί στο εσωτερικό του Ισραήλ. Το ίδιο έγινε με τις δυο παλαιότερες εισβολές του Ισραήλ στο Λίβανο, όταν αναγκάστηκε να αποσυρθεί τελικά.

στ. Όσο αυξάνει η ηθική καταδίκη και παράλληλα το οικονομικό κόστος του πολέμου για το Ισραήλ τόσο θα ενισχύεται η προοπτική του παλαιστινιακού αγώνα.

ζ. Όσο εντείνεται η βαρβαρότητα του Ισραήλ τόσο ο Παλαιστινιακός λαός θα ενισχύει την αποφασιστικότητά του. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν κατακόρυφη άνοδο του κύρους της Χαμάς, η οποία, εξάλλου, στρατιωτικά είναι ακόμη απολύτως ενεργή.

Άρα, ακόμη και αν ολόκληρη η Γάζα ισοπεδωθεί πλήρως, οι Παλαιστίνιοι θα έχουν κερδίσει αυτή τη μάχη, με βαρύτερες βέβαια θυσίες. Δεν θα έχουν κερδίσει τον απελευθερωτικό πόλεμο, γιατί αυτός είναι εκ των πραγμάτων παρατεταμένος, σκληρός, με σκαμπανεβάσματα. Η τελική του έκβαση εξαρτάται από την άνοδο της ωριμότητας και της επιρροής των επαναστατικών παλαιστινιακών δυνάμεων, οι οποίες προς το παρόν έχουν δευτερεύοντα ρόλο. Εξαρτάται επίσης από τον διεθνή και περιφερειακό συσχετισμό δυνάμεων. Ο αγώνας για την ελευθερία και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν σταματά ποτέ.

*καθηγητής θεωρίας κράτους και δικαίου, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Αργεντινή

Παναγιώτης Ξοπλίδης

**Το κεφάλαιο ενωμένο,
ο λαός στους δρόμους**

Η Αργεντινή βιώνει μια απότομη όξυνση της ταξικής σύγκρουσης, καθώς ο «πρόεδρος με το πριόνι», Χαβιέρ Μιλί, επιχειρεί να προχωρήσει σε «θεραπεία-σοκ», αντίστοιχη της χούντας Πινοσέτ στη Χιλή τη δεκαετία του '70.

ράτασης και για άλλα δύο, δηλαδή ως το τέλος της θητείας του το 2027, μετατρέποντας τη Βουλή και τη Γερουσία σε διακοσμητικά όργανα. Ποινικοποιούνται απεργίες και διαδηλώσεις, ενώ προβλέπεται ότι συγκεντρώσεις «άνω των τριών ανθρώπων που σκόπιμα κλείνουν δρόμους» θα πρέπει να αδειοδοτούνται από το υπουργείο Ασφάλειας, με τους παραβάτες να απειλούνται με φυλάκιση έως και έξι χρόνια. Ταυτόχρονα, δίνεται πράσινο φως στις δυνάμεις ασφαλείας να πυροβολούν αδιακρίτως και επιβάλλεται καθεστώς ατιμωρησίας, εμποδίζοντας τους

του Μπουένος Άιρες συντάσσονται στην τοπική Βουλή με το μπλοκ των κομμάτων της Δεξιάς και του Μιλί. Ο κυβερνήτης Άζελ Κισίλοφ, νεοκείσσιανός οικονομολόγος («μαρξιστής» σύμφωνα με τον Μιλί), που προβάλλεται ήδη ως υποψήφιος της «Αριστεράς» για τις επόμενες προεδρικές εκλογές, προχώρησε σε φορολογικές απαλλαγές για τους βιομηχανικούς κλάδους και το πανίσχυρο στην Αργεντινή αγροτοδιατροφικό κεφάλαιο. Τις προτάσεις του ψήφισε σχεδόν το σύνολο της τοπικής Βουλής, εκτός από τον βουλευτή του Εργατικού Μετώπου

κές ρωγμές, καθώς η υπουργός Ασφαλείας διαφώνησε δημόσια με το άρθρο για τις συγκεντρώσεις άνω των τριών ατόμων, ενώ δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η αποδοχή του Μιλί μειώνεται με πρωτοφανή ρυθμό 1% ανά ημέρα.

Η λαϊκή δυσαρέσκεια βρήκε δρόμο να εκφραστεί μέσα από τις διαδηλώσεις που μετέτρεψαν σε νεκρό γράμμα τα διατάγματα. Στις 20 Δεκεμβρίου, χιλιάδες αφήφησαν την απαγόρευση και τις φωνές της αστυνομίας «να μείνουν στο πεζοδρόμιο». Οι αρχές απάντησαν με τη σύλληψη δύο αγωνιστών του Polo Obrero, του μετώπου ταξικών σωματείων και κινήσεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, οι οποίοι απελευθερώθηκαν 24 ώρες αργότερα, αφού εκατοντάδες σύντροφοί τους στάθηκαν στην πόρτα του αστυνομικού τμήματος, συνοδευμένοι από βουλευτές και δημοτικούς συμβούλους του FIT-U. Αν το κίνημα των διαδηλωτών είχε υποκύψει, η αντιδραστική μεταρρύθμιση θα είχε επιβληθεί ήδη χωρίς αγώνα.

Σε αυτό το φόντο, η εθνική εργατική ομοσπονδία CGT, που ελέγχεται από τους περονιστές και είχε κρατήσει στάση κοινωνικής ειρήνης σε όλη τη διάρκεια της κυβέρνησης Φερνάντεζ, ακόμα και για τις συμφωνίες με το ΔΝΤ, αναγκάζεται να κηρύξει γενική απεργία στις 24 Γενάρη. Για άλλη μια φορά, περιορίζει τις διεκδικήσεις σε ένα θεσμικό πλαίσιο, προσφεύγοντας νομικά για τη συνταγματικότητα του νομοσχεδίου Μιλί. Όμως, η εμπειρία της «προοδευτικής» διαχείρισης φανερώνει πλέον στον λαό της Αργεντινής ότι και αυτή είναι κομμάτι του αστικού μπλοκ που μοιράζεται την ευθύνη όχι μόνο για τη μαζική φτωχοποίηση αλλά και για την απόγνωση που οδήγησε στην εκλογική νίκη του αλυσσοπρίνου Μιλί.

Η εξέλιξη που θα έχει αυτή η σύγκρουση θα είναι κρίσιμη όχι μόνο για την Αργεντινή. Ο καπιταλισμός στρέφεται ανοιχτά στον φασισμό για να επιβληθεί και η απάντηση πλέον δεν μπορεί παρά να είναι συνολική και να δίνει προοπτική κοινωνικής απελευθέρωσης.

Μέση Ανατολή

**Επιδιώκουν
κλιμάκωση
της σφαγής**

Καταιγιστικό ρυθμό παίρνουν οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, με τον πόλεμο να ξεφεύγει ολοένα περισσότερο από τα ασφυκτικά σύνορα της Λωρίδας της Γάζας. Όλα δείχνουν, μάλιστα, ότι το Ισραήλ, με τη συνδρομή ή την ανοχή των ΗΠΑ, προσπαθεί να εξωθήσει το Ιράν και τις φίλιες προς αυτό δυνάμεις, με πρώτη και κύρια τη Χεζμπολάχ, να εισέλθουν ανοιχτά και επισήμως στις συγκρούσεις. Κάτι τέτοιο θα του επιτρέψει να επιτεθεί εναντίον του, εμπλέκοντας και τους Αμερικανούς, κάτι που ο Νετανιάχου θεωρεί ότι εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του, ειδικά καθώς οι επιχειρήσεις στη Γάζα δεν φαίνεται να εξελίσσονται τόσο καλά.

Σε αυτό το φόντο, ξεχωρίζουν δύο από τα γεγονότα αυτής της εβδομάδας: Αρχικά, την Τρίτη, η δολοφονία στο έδαφος του Λιβάνου του υπαρχηγού της Χαμάς, Σάλεχ αλ-Αρούρι, ο οποίος είχε καθοριστικό ρόλο τόσο στις σχέσεις της οργάνωσης με τη Χεζμπολάχ όσο και στις διαπραγματεύσεις για την κατάπαυση του πυρός και την ανταλλαγή ομήρων και Παλαιστίνιων κρατουμένων. Στη συνέχεια, την αμέσως επόμενη ημέρα, η τρομοκρατική επίθεση που έγινε στο Ιράν, στο μνημείο του Κασέμ Σολεϊμάνι, που είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άνω των 100 ανθρώπων οι οποίοι ήταν ανάμεσα στους χιλιάδες που είχαν μεταβεί εκεί για την τέταρτη επέτειο από τη δολοφονία του εμβληματικού στρατηγού των Φρουρών της Επανάστασης από τους Αμερικανούς, στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης. Είχε προηγηθεί, όπως είναι γνωστό, ανήμερα των Χριστουγέννων, ένα ακόμη πλήγμα του Ισραήλ στη Συρία, που είχε κοστίσει τη ζωή σε ένα άλλο κορυφαίο στέλεχος του καθεστώτος της Τεχεράνης και στενού συνεργάτη του Σολεϊμάνι — του Σαγιέντ Ραζί Μουσαβί.

Σημειώνεται πως ενώ η Ουάσιγκτον διέψευσε επισήμως κάθε εμπλοκή, το Ισραήλ επιβεβαίωσε με σαφήνεια ότι θα εξοντώσει τους υπεύθυνους της εισβολής της 7ης Οκτωβρίου όπου κι αν βρίσκονται. Όπως θα έκανε κάθε κράτος-δολοφόνος.

Ενώ ο Χαβιέρ Μιλί συνεχίζει το πριόνισμα εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, ο λαός της Αργεντινής οργανώνει πλέον την αντίστασή του, με επόμενο σταθμό τη γενική απεργία στις 24 Γενάρη. Η «θεραπεία-σοκ» που προωθεί ο «αναρχοκαπιταλιστής» πρόεδρος μπορεί να συγκριθεί μόνο με αυτήν της δικτατορίας Πινοσέτ στη Χιλή. Άλλωστε, αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις τέτοιου μεγέθους σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα επιβάλλονται με χούντες και ο Μιλί συνοδεύει το οικονομικό του πρόγραμμα με ένα ακραίο αυταρχικό πλαίσιο απέναντι στον εχθρό λαό. Έτσι, στις 27 Δεκεμβρίου κατέθεσε ένα νομοσχέδιο-σκούπα που προβλέπει την ανάθεση στον πρόεδρο νομοθετικών αρμοδιοτήτων για δύο χρόνια, με δυνατότητα πα-

συγγενείς των θυμάτων να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη.

Τα χουντικά μέτρα έρχονται για να καλύψουν τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις. Ήδη απολύθηκαν 5.000 συμβασιούχοι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ το νομοσχέδιο για την «υπεράσπιση της ζωής, της ελευθερίας και της ιδιοκτησίας των Αργεντινών» προβλέπει την «αξιολόγηση» άλλων 65.000, με προοπτική απόλυσης. Προβλέπονται επίσης αλλαγές στις συντάξεις, που θα υπολογίζονται αυτόματα με «οικονομικά βιώσιμο» τρόπο. 41 δημόσιες επιχειρήσεις, ανάμεσά τους η δημόσια επιχείρηση πετρελαίου YPF, ο εθνικός αερομεταφορέας, η δημόσια σιδηροδρομική επιχείρηση, θα ιδιωτικοποιηθούν.

Η αστική τάξη της Αργεντινής εμφανίζεται αδιάτακτη και πολιτικά ενωμένη. Οι περονιστές που ελέγχουν την Πολιτεία

**Γενική απεργία
στις 24 Γενάρη:
ο μαχόμενος λαός
επιχειρεί ήδη
να ακυρώσει
την αντιδραστική
πολιτική
στην πράξη**

FIT-U της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Την απάντηση δίνουν το ταξικό εργατικό κίνημα και οι πικετέρος. Οργάνωσαν ήδη τρεις μεγάλες διαδηλώσεις, ενώ ο ήχος της άδειας κατασρόλας των διαμαρτυριών cacero lazos (που συνόδευσαν την εξέγερση του «αργεντινάζο» το 2001) ηχεί και πάλι σε πολλές πόλεις τα βράδια. Εμφανίζονται πολιτι-

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► ΗΠΑ vs Κίνας, Μασκ κατά Μπάφετ

Πρόκειται για στοιχείο ενδεικτικό των εξελίξεων στον παγκόσμιο καπιταλισμό και τους συσχετισμούς εντός του: Η κινεζική BYD πούλησε το τελευταίο τρίμηνο του 2023 περισσότερα ηλεκτρικά αυτοκίνητα (525.409) από ό,τι η αμερικανική Tesla (484.507), που ως γνωστόν ανήκει στον μακράν πλουσιότερο άνθρωπο του πλανήτη, Ίλον Μασκ – και παράγει μεγάλο μέρος των οχημάτων της στην Κίνα. Παρά δε το γεγονός ότι στο σύνολο του έτους η Tesla παραμένει πρώτη, με 1,8 εκατ. πωλήσεις έναντι 1,57 εκατ. της BYD, η απόσταση μεταξύ τους μίκρυνε σημαντικά, καθώς το 2022 ήταν 400.000 οχήματα. Κάτι που σημαίνει ότι σύντομα οι Κινέζοι θα πάρουν κεφάλι σε έναν (ακόμη) από τους εμβληματικούς κλάδους των επόμενων δεκαετιών. Ενδιαφέρον παρουσιάζει, όμως, και μια άλλη πληροφορία: Η BYD έχει τη στήριξη ενός από τους πιο γνωστούς Αμερικανούς μεγιστάνες, του Γουόρεν Μπάφετ.

► Η άλλη πλευρά της Ιαπωνίας...

Πολλά μπορεί κανείς να πει και σχολιάσει – ως επί το πλείστον αρνητικά – για την κουλτούρα της Ιαπωνίας στις εργασιακές σχέσεις και το πολιτικό σκηνικό, καθώς εκεί ο καπιταλισμός δείχνει ένα άγριο και αποκρουστικό πρόσωπο. Ωστόσο, οι δύο τραγωδίες τις οποίες βίωσε στο ξεκίνημα του 2024, ο σεισμός των 7,6 βαθμών με τους εκατοντάδες ισχυρούς μετασεισμούς και η σύγκρουση των αεροσκαφών στο

ένα από τα δύο μεγάλα διεθνή αεροδρόμια του Τόκιο, αναδεικνύουν μια ακόμη πλευρά: Την εκπαίδευση, την πειθαρχία και την αίσθηση συλλογικής ευθύνης που παραδοσιακά κυριαρχεί στη χώρα σε όλα τα επίπεδα. Πρόκειται για στοιχεία που δεν πρέπει να υποτιμηθούν, καθώς συνέβαλαν ώστε να αποφευχθούν οι εκατόμβες τόσο από τον σεισμό όσο και από το τυλιγμένο στις φλόγες επιβατικό αεροσκάφος με τους 379 επιβαίνοντες, καθώς εκκενώθηκε μέσα σε ελάχιστα λεπτά.

► ...και οι μεγάλες αντιθέσεις

Ειδικά όσον αφορά την εμπειρία από τον σεισμό, πάντως, δεν μπορούμε παρά να αναδείξουμε δύο ακόμη πλευρές: Η μία αφορά τις τεράστιες ανισότητες που υπάρχουν ανάμεσα στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες με τις πιο καθυστερημένες και φτωχές, καθώς είναι φανερό ότι εάν η δόνηση σημειωνόταν σε μία από όσες ανήκουν στη δεύτερη κατηγορία, τα θύματα θα ήταν πολύ περισσότερα – όπως άλλωστε

Με το «καλημέρα» ξεκίνησαν οι εργατικές κινητοποιήσεις. Στη Βρετανία, οι ειδικευόμενοι γιατροί άρχισαν εξαήμερη απεργία – τη μεγαλύτερη εδώ και 75 χρόνια. Στην Ιταλία, τα αεροδρόμια θα κλείσουν λόγω 24ωρης απεργίας στις 8 Γενάρη. Στις ΗΠΑ, εργαζόμενοι σε αυτοκινητοβιομηχανία της Ιντιάνα σταματούν τη δουλειά. Μετά από ένα 2023 εργατικών αγώνων έπεται συνέχεια...

μαρτυρούν και οι τραγικές συνέπειες των δύο σεισμών στην Τουρκία τον περασμένο Φεβρουάριο. Όσο για τη δεύτερη, παραπέμπει στην τραγωδία του 2011 στη Φουκουσίμα, που ανέδειξε πρωτίστως όχι την έλλειψη οργάνωσης και υποδομών στην Ιαπωνία, αλλά τους τεράστιους κινδύνους που ενέχει η αγνόηση των νόμων της φύσης προς χάρη του κέρδους – κάτι που έχει να κάνει τόσο με τη δόμηση όσο και με την ύπαρξη πυρηνικών αντιδραστήρων στη συγκεκριμένη περιοχή.

Κόσμος γνάποδα

του Γιώργου Παυλόπουλου

Το μυστικό που κρύβουν οι κάλπες στις ΗΠΑ

Από τις πολιτικές αναμετρήσεις του 2024 (τουλάχιστον αυτές που είναι από τώρα γνωστές) αναμφίβολα ξεχωρίζουν οι προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ, οι οποίες έχουν προγραμματιστεί για τις 5 Νοεμβρίου. Κι αυτό όχι διότι οι εκλογές για την Ευρωβουλή, τον ερχόμενο Ιούνιο, δεν αποτελούν μια σημαντική μάχη – το ακριβώς αντίθετο – αλλά επειδή οι εξουσίες που έχει στα χέρια του ο εκάστοτε ένοικος του Λευκού Οίκου υπερβαίνουν κατά πολύ εκείνες των ευρωβουλευτών. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι έως και σχετικά πρόσφατα οι πρόεδροι των ΗΠΑ χαρακτηρίζονταν «πλανητάρχες», καθώς η ύπαρξη μιας και μόνο υπερδύναμης τους έδινε τη δυνατότητα να καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τις τύχες όλου του πλανήτη.

Τα δεδομένα και οι ισορροπίες, φυσικά, έχουν αλλάξει με την όξυνση του ανταγωνισμού ανάμεσα στα παραδοσιακά και πιο σύγχρονα καπιταλιστικά κέντρα,

κυρίως με την Κίνα. Παρ' όλα αυτά, η σημασία των εκλογών στην άλλη άκρη του Ατλαντικού δεν παύει να είναι μεγάλη, για όλους. Όχι επειδή δήθεν θα συγκρουστούν για δεύτερη φορά οι δυνάμεις του «σκοτού» και του «φωτός», του «ακροδεξιού λαϊκισμού» και της «δημοκρατίας» – που σύμφωνα με όσους υποστηρίζουν αυτή την ανιστόρητη θεωρία εκφράζονται στα πρόσωπα του Ντόναλντ Τραμπ και του Τζο Μπάιντεν αντιστοιχώς – αλλά εξαιτίας της σύγκρουσης δύο διακριτών γραμμών για την κατεύθυνση που θα πάρει η πάλη ποτέ μοναδική παγκόσμια υπερδύναμη τις επόμενες δεκαετίες – και μαζί της όλο το στρατόπεδο της Δύσης και των συμμάχων της.

Εάν κατανοήσουμε έτσι την επικείμενη αναμέτρηση, τότε θα διαπιστώσουμε πως η αστική τάξη των ΗΠΑ δεν έχει κάνει ακόμη την οριστική της επιλογή. Δεν έχει αποφασίσει, με άλλα λόγια, εάν θα

συναινέσει σε μια αναδιανομή των εξουσιών σε παγκόσμιο επίπεδο, εκχωρώντας μερίδιο αυτών που διαθέτει ή, αντιθέτως, εάν θα επιλέξει να μετατρέψει τον κόσμο σε «Κούγκι», ξεκινώντας από τα έτσι κι αλλιώς πιο εύφλεκτα σημεία του: την Ουκρανία, τη Μέση Ανατολή, την Ταϊβάν και την Χερσόνησο της Κορέας.

Η αλήθεια είναι πως σε επίπεδο κορυφών, ο Μπάιντεν μοιάζει να έχει σαφές προβάδισμα, εκπροσωπώντας την πιο επιθετική γραμμή, έστω κι αν αυτή προκαλεί ρήγματα στη βάση του (όπως με το Παλαιστινιακό). Στην κοινωνία, αντιθέτως, η οποία συνειδητοποιεί (συχνά με στρεβλό και αντιδραστικό τρόπο) τους κινδύνους που κρύβει μια τέτοια γραμμή – και για την οικονομία – ο Τραμπ τείνει να αποκτήσει τον πρώτο λόγο, όντας πιο ξεκάθαρος και στέλνοντας το μήνυμα ότι «εχθρός είναι μόνο η Κίνα». Το αποτέλεσμα των εκλογών θα ξεδιαλύνει κάπως το τοπίο.